

สภาพการอ่านของชาวบ้านใหม่ ตำบลไผ่กองดิน
อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุรพล ฤกษ์สำราญ

มหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์

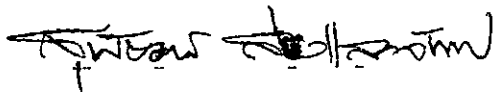
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

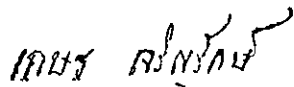
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม ๒๕๑๔

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้นับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

 ประธาน

 กรรมการ

มกราคม ๒๕๑๔

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากผู้เขียนได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
อาจารย์ สุพัฒน์ ส่องแสงจันทร์ และอาจารย์ เกษร เจริญรักษ์ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น
คำแนะนำ และตรวจแก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ไชยโกณีย์ ที่ถามไถ่ถึงความสำเร็จ
อยู่ตลอดเวลา

ขอขอบคุณ คุณอัมพร คุณอรวรรณ สังสะโสภาส คุณสำรวย เจริญผล คุณอุทิศ ชันสาดี
คุณโยธิน บรรดิธอาหาร คุณเพ็ญใจ กอนทรพัญ์ คุณครูแสง พูลสมบัติ คุณผาสุข สำเร็จสุข คุณราม
รักษ์คำไว้้ว คุณวราณี สุวรรณี จันทิกา วิยะกุลานนท์ให้กำลังใจ และให้กำลังใจในการ
จัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สุรพล ฤกษ์สำราญ

มกราคม ๒๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บท

๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้	๕
	ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้	๕
	ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	๕
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๖
๒	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๘
	แหล่งความรู้ข่าวสารของชาวชนบท	๘
	ความสามารถในการอ่าน	๑๓
	สภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่าน	๑๕
๓	วิธีดำเนินการ	๑๘
	สถานที่เก็บข้อมูล	๑๘
	มวลประชากร	๑๘
	การรวบรวมข้อมูล	๒๒
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๓
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
๔	ผลการศึกษาค้นคว้า	๒๕
	รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารของชาวมาน	๒๕
	ความสามารถในการอ่านของชาวมาน	๕๘
	สภาพเกี่ยวกับการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวมาน	๕๘
	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวมาน	๖๕
	ความต้องการในการอ่านของชาวมานที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท	๘๘

บทที่

หน้า

๕	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๑๑๐
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๑๑๐
	วิธีดำเนินการค้นคว้า	๑๑๐
	สรุปผลการศึกษา	๑๑๒
	อภิปรายผล	๑๑๔
	ข้อเสนอแนะ	๑๒๔
	บรรณานุกรม ,	๑๓๓
	ภาคผนวก	๑๓๕

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ จำนวนประชากร	๑๕
๒ อายุของประชากร	๒๐
๓ ระดับการศึกษาของประชากร	๒๐
๔ ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของประชากร	๒๑
๕ อาชีพของประชากร	๒๑
๖ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารทุกประเภทของชาวบ้าน	๒๕
๗ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทประกาศของทางราชการ	๒๗
๘ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง	๒๘
๙ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้เกี่ยวกับการแพทย์	๓๐
๑๐ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้เกี่ยวกับการอาชีพ	๓๑
๑๑ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้และข่าวสารทั่วไป	๓๒
๑๒ รูปแบบการรับทราบกำหนดเวลาขึ้นทะเบียนทหารและการเกณฑ์ทหาร	๓๔
๑๓ รูปแบบการรับทราบกำหนดเวลาเสียภาษีที่ไร่นา	๓๕
๑๔ รูปแบบการรับทราบกำหนดวันเปิดรับสมัครเด็กเข้าโรงเรียน	๓๖
๑๕ รูปแบบการรับทราบกำหนดวันเลือกตั้งและผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๑๔	๓๗
๑๖ รูปแบบการรับทราบข่าวการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบริการฟรีในการขึ้นรถเมล์ รักษาพยาบาล และส่งบุตรเข้าเรียน	๓๘
๑๗ รูปแบบการรับทราบข่าวการจัดสรรเงินจากธนาคารไปให้ชาวนากู้	๔๐

๑๘	รูปแบบการรับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมชาวนาที่จังหวัด สุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๘	๕๑
๑๙	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของโรค การป้องกัน รักษา และการใช้ยา	๕๒
๒๐	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการอนามัยและความเป็นอยู่ ในครอบครัว	๕๔
๒๑	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก	๕๕
๒๒	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการทำนาปีละ ๒ ครั้ง	๕๖
๒๓	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหมู ปลา เป็ด ไก่	๕๗
๒๔	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย และการกำจัดศัตรูพืช	๕๘
๒๕	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการซ่อมเครื่องมือประกอบอาชีพ เช่น เกวียน คันไถ กราด และการซุนแห	๕๙
๒๖	รูปแบบการรับทราบข่าวสังคมในหมู่บ้าน เช่น การแต่งงาน การ บวชนาค การโกนจุก และการทำบุญบ้าน	๕๑
๒๗	รูปแบบการรับทราบข่าวในวงการบันเทิง เช่น ข่าวการภาพยนตร์ การนักร้อง การวิทยุโทรทัศน์	๕๒
๒๘	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่เฟื่อง เช่น ลิฟต์ติด ก็นสอ เขียนคิ้ว ครีมนวดหน้า และแฟชั่นการแต่งกาย	๕๓
๒๙	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ในบ้าน เช่น เชือกไนลอน ถังน้ำ ตะกร้าพลาสติก และรองเท้าแตะฟองน้ำ	๕๕
๓๐	รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับราคาสินค้า เช่น ราคาวัวเปลือก ข้าวสาร และน้ำตาล	๕๖

๓๑	แสดงจำนวนความถี่ของคะแนนการอ่านพึงเลี้ยง	๕๘
๓๒	แสดงคะแนนเฉลี่ยการอ่านพึงเลี้ยง ของผู้เข้าทดสอบทั้งหมด	๕๙
๓๓	ความสนใจในการอ่านประเภทของสิ่งพิมพ์	๖๐
๓๔	สิ่งพิมพ์ที่ชาวบ้านได้อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน	๖๑
๓๕	เวลาที่ชาวบ้านใช้อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ	๖๒
๓๖	สาเหตุสำคัญที่ชาวบ้านไม่ได้อ่านหนังสือ หรือได้อ่านบ้าง แต่ยัง ไม่พอกับความต้องการ	๖๓
๓๗	การจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านของชาวบ้าน	๖๔
๓๘	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านทั้งสาม กลุ่มอายุรวมกัน	๖๕
๓๙	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละ กลุ่มอายุ	๖๕
๔๐	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านเพศชายและหญิง	๗๓
๔๑	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านเพศชายและหญิง กลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี	๗๓
๔๒	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านเพศชายและหญิง กลุ่มอายุ ๒๖ - ๔๖ ปี	๘๐
๔๓	ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านเพศชายและหญิง กลุ่มอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป	๘๖
๔๔	ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท	๘๐
๔๕	ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี	๘๓
๔๖	ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๒๖ - ๔๖ ปี	๘๗
๔๗	ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป	๑๐๑
๔๘	ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านเพศชายและหญิงที่มีต่อเรื่อง แต่ละประเภท	๑๐๕

บทนำ

มนุษย์อยู่รวมกันเป็นชุมชนได้ และเข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดีนั้น ก็เพราะการสื่อสาร ความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ขึ้นอยู่กับวิธีของวงการสื่อสาร วงการสื่อสารจึงมีบทบาทสำคัญในความเจริญก้าวหน้าของชุมชน วิธีของวงการสื่อสารนี้ เมื่อได้ขยายกว้างขวางออกไปจนทั่วโลกแล้ว ก็อาจกล่าวได้ว่ามนุษย์ได้เจริญขึ้นจนสามารถจะทำความเข้าใจกันได้ทั่วโลก ทั้งนี้เพราะการสื่อสารเป็นแกนสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์เข้าใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของกันและกันได้ (รสา วงแข็งอยู่, ๒๕๑๖ : ๓๐)

ในขบวนการสื่อสารทั้งหลาย การสื่อสารที่เจริญควบคู่ไปกับโลกและมีความสำคัญในการใช้เป็นเครื่องมือติดต่อกันมากที่สุดก็คือ ตัวอักษร เพราะการใช้ตัวอักษรเป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะการศึกษาหาความรู้ด้านวิชาการ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ตลอดจนการติดต่อกันระหว่างกันโดยวิธีตัวอักษรเป็นสื่อ โลกยิ่งเจริญขึ้นเท่าใด ความจำเป็นในการใช้ตัวอักษรเป็นสื่อแสดงคามหมายก็ยิ่งเพิ่มขึ้นเท่านั้น เนื่องการใช้ตัวอักษรเป็นสื่อติดต่อกันระหว่างบุคคลมีความสำคัญยิ่งแล้ว การอ่านย่อมมีความสำคัญตามไปด้วย และการใช้ตัวอักษรจะบรรลุผลได้ก็ด้วยผู้อ่านมีความสามารถแปลความหมายได้ การอ่านจึงเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาค้นคว้าวิชาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ผู้ที่อ่านได้เร็ว เข้าใจได้ตลอด และนำสิ่งที่อ่านไปใช้เป็นประโยชน์ได้ จักว่าเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านสูง และจะศึกษาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงด้วย (วารุณี ภวสรกุล, ๒๕๐๘ : ๑)

การอ่านนั้นทุกคนควรถือเป็นกิจจำเป็นที่ต้องทำ และควรทำเป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เป็นผู้นำความรู้ความสามารถ (สุลักษณ์ ศิวรักษ์, ๒๕๖๖ : คำนำ) เพราะว่าโดยธรรมชาติมนุษย์เกิดมาในเบื้องต้นย่อมไม่มีความรู้และประสบการณ์ติดตัวมา แม้ชาติกำเนิดหรือตระกูลจะสูงส่งสักปานใดก็ตาม ย่อมไม่ทำให้ฐานะของความเป็นมนุษย์แตกต่างกันมากนัก แต่ความสำคัญอันยิ่งใหญ่และความ

สำเร็จในชีวิตของคนเรานั้น อยู่ที่การทรงวิทยาความรู้ ถ้าบุคคลมีความรู้ก็แล้ว ก็ย่อมทำให้เกิดความสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ และมีความหวังดีต่อผู้อื่นว่าบุคคลที่มีความรู้ย่อมเป็นที่ยกย่องของคนทั้งหลาย แล้วความรู้นั้นได้มาอย่างไรเล่า ก็ได้มาจากการค้นคว้าหาอ่านจากหนังสือมากกว่าปัจจัยอื่นใดทั้งสิ้น ตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิตโดยอาศัยการอ่านหนังสือที่เห็นง่าย ๆ ก็คือ ประชากราธิบกี เอบราแฮม ลินคอล์น อ่านในประเทศไทยก็เช่น พระยาอนุมานราชธน และหลวงวิจิตรวาทการ เป็นต้น (ชม ประภาวิวัฒน์, ๒๕๑๕ : ๑๕)

ความสำคัญของการอ่าน

๑. ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การอ่านจะช่วยให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงไปทันกับความเจริญก้าวหน้าของวิชาการในทุก ๆ สาขา การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็น เป็นสิ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ในขณะที่สังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าขยายตัวในทุกทาง โดยเฉพาะในด้านการบุคคลจึงจำเป็นต้องปรับปรุงตนเองให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง และสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง เพื่อที่จะมีความสามารถช่วยตนเองและช่วยผู้อื่นให้อยู่ในสถานะที่นำปรารถนา (สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, ๒๕๑๔ : ๓)

๒. ในด้านของความเป็นชาติที่มีอารยธรรม ถ้าประชาชนของประเทใดมีจำนวนเปอร์เซ็นต์ของการอ่านออกเขียนได้สูง ก็แสดงว่าประเทศนั้นเป็นชาติที่มีอารยธรรมสูง ในขณะที่เดียวกันถ้าพลเมืองของประเทใดมีความสนใจในการอ่านหนังสือมากด้วยแล้ว ก็เป็นอันตัดสินได้ทันทีว่า พลเมืองของประเทนั้นก็เป็นผู้มีศีลธรรมและวัฒนธรรมสูงด้วย (Carlsen, 1971 : 3)

๓. ในด้านของการดำรงชีวิต การอ่านจะช่วยได้เป็นอย่างดี เพราะการอ่านเป็นการสร้างประสบการณ์พื้นฐาน คนเราสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการอ่าน กับทั้งยังเป็นการเตรียมตัวเพื่ออาชีพอีกด้วย (Hafner, 1967:3) นอกจากนั้นการอ่านยังส่งเสริมให้คนเกิดความเข้าใจและมีความชำนาญในวิชาอาชีพประเภทต่าง ๆ มากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๔ : ๔๑)

ในทางตรงกันข้าม ถ้าประชากรของประเทศใดเป็นผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ หรือเป็นผู้อ่านออกแต่ไม่มีโอกาสอ่าน หรืออ่านน้อยนั้น จะเกิดผลเสียแก่ประเทศชาติ ดังนี้ (สุวิทย์ ยี่วรพันธ์, ๒๕๑๖:๑๕๓ - ๑๕๔)

๑. เสียผลการพัฒนาทั้งปวง แผนพัฒนาต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ และ สื่อสารสัมพันธ์ (Communication media) การอ่านเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าอ่านไม่ออก ก็ไม่รู้เรื่อง และไม่มีการปฏิบัติการพัฒนาจะเสียหาย

๒. เมื่ออ่านไม่ออกก็ไม่รู้ จะทำให้เป็นบุคคลที่สังคมไม่ปรารถนา เสียผล ในการปกครองทำให้เสียงบประมาณ ในจำนวนการตรวจและการศาลเพิ่มขึ้น

๓. ถ้าประชาชนอ่านน้อย ทำให้ประชาชนอยู่ในสภาพ ไม่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ถ้ามีคณอย่างนี้มากขึ้น การงานก็ไม่ก้าวหน้า ประเทศก็ล่าหลัง

จึงเป็นที่น่าวิตกว่าในประเทศไทยนี้ มีคนอีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบท ที่ยังมิได้สนใจในการอ่านหนังสือ (เอกสารประกอบการสัมมนาหนังสือ สำหรับเด็ก, ๒๕๑๖:๑๒) ดังนั้น จึงไม่แปลกใจเลยว่า ทำไมบริการต่าง ๆ ที่รัฐบาล ใ้คลังทุนไปวายเงินจำนวนมากนั้น กลับได้ผลน้อย ปัดหาสังคมกลับทวีมากขึ้น เป็นคนว่า ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาคนอนาถ ปัญหาการครองชีพ และปัญหาการดำเนินชีวิตแบบเก่า ๆ ที่ยังมียอมเปลี่ยนแปลง (บุเกเลิศ สดสุชาติ, ๒๕๑๖:๓) ในหลายแห่งและหลายโอกาสชาวบ้านพากันแก้ไขปัญหาคตามยดากรรม (สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๑๔:๗๒) ทั้งนี้ เพราะชาวชนบทส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้เพียงพอที่จะรับหรือตัดสินใจรับเอาสิ่งใหม่ ๆ มาปฏิบัติ จึงนิยมทำตามประเพณีเดิม (อานนท์ อากาภิรม, ๒๕๑๕:๒๒๑) ชาวชนบท จะรับเอาแนวความคิดใหม่ ๆ นั้น ก็ต่อเมื่อได้เห็นความสำเร็จของคนอื่นก่อน พวกเขา จึงจะทำตามกัน (สมชัย รักวิจิตร, ๒๕๑๔:๒๕)

ชาวชนบทนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีตัวแทนของรัฐบาล คือกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นผู้นำในชนบท คอยให้ความกระจ่างในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลว่ากำลัง คำเงินไปในรูปใด โดยเหตุผลอะไร เรื่องปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ราคาข้าว ราคาสินค้า การกู้ยืมเงินจากธนาคารของรัฐ เรื่องเกี่ยวกับการแนะแนวและการประกอบอาชีพ

เช่น ให้คำแนะนำในการส่งลูกหลานไปเรียนวิชาใด จึงจะมีอนาคตดี หรือจะให้ลูกหลานประกอบอาชีพอะไรดี หรือมีงานทำที่ใดบ้าง เหล่านี้เป็นต้น แต่ผู้นำในชนบท คือกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น ส่วนใหญ่ก็ไม่มีความรู้เพียงพอ และยังไม่ได้รับข่าวสารจากทางราชการ หรือองค์การเอกชนอย่างพอเพียงที่จะให้คำตอบหรือคำแนะนำแก่ชาวบ้านในชนบทได้เท่าที่ควร (สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๑๔: ๗๔ - ๗๕)

ดังนั้น ขณะนี้จึงจำเป็นต้องทุกคนที่อ่านหนังสือออกและอ่านเป็นจะพึงช่วยผู้อื่นให้อ่านออกและอ่านเป็น ทั้งนี้ก็เพื่อปรับปรุงการดำเนินชีวิตของเขาให้ดีขึ้น เป็นการช่วยกันและกันให้ดำรงสันติสุขของสังคมสืบไปได้อย่างยืน กับทั้งยังเป็นการป้องกันคนในสังคมมิให้ถูกชักจูงไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นการประกันความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคมไว้ดีกว่าอย่างอื่น (การสืบมาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ ๑๑ ถึง ๑๖ ปี, ๒๕๑๐: ๑๗)

จากความสำเร็จและความจำเป็นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าการอ่านมีประโยชน์มากมายหลายประการด้วยกัน แต่องค์ประกอบในการอ่านก็มีมากเช่นกัน เช่น ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ สิ่งพิมพ์สำหรับอ่าน และเวลาที่ใช้ในการอ่าน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะพบว่าเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับชาวชนบท คือ ชาวชนบทส่วนมากระดับการศึกษาที่เพียงจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นอย่างสูง (ศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์, ๒๕๑๔: ๑๒๓) เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ก็แทบจะไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือ เพราะสิ่งพิมพ์สำหรับอ่านยังแพร่เข้าไปสู่ชนบทได้น้อยมาก เมื่อนานวันเข้าก็จะกลับกลายเป็นผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้อีก ทั้งนี้ เพราะการขาดแคลนสิ่งพิมพ์สำหรับอ่านนั่นเอง นอกจากนี้ยังปัญหาเรื่องการครองชีพก็เป็นอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งในการอ่านหนังสือของชาวชนบท เพราะชาวชนบทส่วนใหญ่ยังคงอยู่กับการประกอบกิจการงานตลอดทั้งวัน ส่วนในเวลากลางคืนซึ่งเป็นเวลาที่ว่างจากการงานพอที่จะอ่านหนังสือได้ แต่ก็มิอุปสรรคในเรื่องแสงสว่าง เพราะชาวชนบทส่วนมากยังไม่มีไฟฟ้าใช้ นอกจากตะเกียง ปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้ชาวชนบทส่วนใหญ่แทบจะไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือ ความรู้และข่าวสารต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสิ่งพิมพ์สำหรับอ่านนั้น จึงเป็นรูปแบบที่ไกลเกินไปสำหรับชาวชนบทที่จะได้รับทราบความรู้ข่าวสารจากการอ่านสิ่งพิมพ์ ดังนั้นชาวชนบทน่าจะมีรูปแบบอย่างอื่นในการรับทราบความรู้ข่าวสารนอกเหนือไปจากการอ่านสิ่งพิมพ์ เช่น จาก

เพื่อนบ้าน จากการฟังวิทยุ หรือจากการได้รับคำแนะนำจากพ่อค้าเป็นต้น จากสภาพที่ปรากฏอยู่นี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องเกี่ยวกับแหล่งความรู้ ชาวสาร สภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่านของชาวชนบท โดยเลือกบ้านใหม่ ตำบลไผ่ทองคันทัน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผู้วิจัยเป็นคนในหมู่บ้านนี้เป็นแหล่งเก็บข้อมูล ทั้งนี้เพราะการศึกษาครั้งนี้ใช้ทั้งแบบสอบถาม แบบทดสอบ และการสัมภาษณ์ (เฉพาะผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเครื่องมือทั้งกล่าวย่อมต้องอาศัยผู้ที่มีความคุ้นเคยกับท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจะได้ข้อมูลโดยสะดวกและถูกต้อง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาแหล่งความรู้ชาวสาร ของชาวบ้านใหม่
๒. เพื่อศึกษาสภาพการอ่านของชาวบ้านใหม่
๓. เพื่อศึกษาความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวบ้านใหม่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบแหล่งความรู้ชาวสาร ความสามารถในการอ่าน สภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่านของชาวบ้านใหม่ อันจะเป็นประโยชน์ในการแพร่ความรู้ชาวสาร และจัดบริการการอ่านให้แก่ชาวชนบทได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะแก่ชาวบ้านใหม่

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. ศึกษาเกี่ยวกับแหล่งความรู้ชาวสาร ความสามารถในการอ่าน สภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่านของชาวบ้าน
๒. การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม แบบทดสอบ และการสัมภาษณ์ (เฉพาะผู้ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้)

๑๓. มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือชาวบ้านใหม่ ทั้งชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อนปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ทั้งนี้เพราะการศึกษาค้างนี้ต้องการกระทำกับผู้ที่พ้นเกณฑ์การพิจารณาภาคบังคับและพ้นวัยเด็กไปแล้ว

๑๔. การศึกษาสภาพการอ่านนี้จำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะในความมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้เท่านั้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ชาวบ้านใหม่ หมายถึงประชากรชาวบ้านใหม่ ตำบลไผ่ทองคำ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อนปี พ.ศ. ๒๕๐๓

๒. สภาพการอ่าน หมายถึงสภาพการอ่านในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ของชาวบ้านใหม่ ตำบลไผ่ทองคำ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยพิจารณาในแง่ที่ว่า เป็นผู้อ่านมากน้อยเพียงใด มีอุปสรรคและความสะดวกเพียงใดในการอ่าน มีความสนใจและความต้องการอ่านเรื่องประเภทใด เป็นต้น

๓. ความสามารถในการอ่าน หมายถึงความสามารถในการอ่านแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงระดับชั้นประถมศึกษา ๔ ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๒ : ๒๑๑) ของชาวบ้านว่าเป็นผู้อ่านกี่คะแนนเท่าไร จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

๔. ความสนใจ หมายถึงอาการที่จิตใจเพ่งเล็งกับวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยที่จิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้นอย่างมีความรู้สึกรู้หาหรือไขว่คว้า (Good, 1959 : 295)

๕. ความต้องการในการอ่าน หมายถึงประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านอยากจะได้อ่านก่อนเรื่องประเภทอื่น ในกรณีที่ให้มีการเลือกเรื่องที่ต้องการอ่านเพียง ๓ ประเภท

๖. แหล่งความรู้ข่าวสาร หมายถึง สื่อที่ให้ความรู้หรือข่าวสารแก่ชาวบ้านใหม่ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๖.๑ สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ได้แก่หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร ตำราเรียน และเอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ใบปลิว ฉลากยา และใบปฏิทิน เป็นต้น

๖.๒ สิ่งอื่น ๆ นอกจากสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน
เจ้าหน้าที่อำเภอ จังหวัด และพ่อค้า เป็นต้น

๗. รูปแบบ (Pattern) ของการรับทราบความรู้ข่าวสาร หมายถึงวิธีของการรับทราบ
ความรู้ข่าวสารจากแหล่งความรู้ข่าวสารตามข้อ ๖ ซึ่งชาวบ้านอาจจะมีรูปแบบในการรับทราบความรู้
หรือข่าวสารแบบเดียวหรือหลายแบบก็ได้ เช่นการรับทราบความรู้ข่าวสารการอาชีพจากเพื่อนบ้าน ---
ก็จัดเป็นรูปแบบหนึ่งของการรับทราบความรู้ข่าวสาร หรือการรับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยม
สาวนาที่จังหวัดสุพรรณบุรีจากทางวิทยุก็จัดเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการรับทราบความรู้ข่าวสาร

เอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

๑. แหล่งความรู้ข่าวสารของชาวชนบท
๒. ความสามารถในการอ่าน
๓. สภาพการอ่าน ความสนใจและความต้องการในการอ่าน

๑. แหล่งความรู้ข่าวสารของชาวชนบท

๑.๑ เอกสารและผลการวิจัยในต่างประเทศ

ไลออนเบอร์เกอร์ (Lionberger, 1961 : 32) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับทราบข่าวสารทางด้านเกษตรกรรมของเกษตรกรในสหรัฐอเมริกา แหล่งข่าวสารที่กล่าวนั้นได้รับนี้มีหลายประเภทเรียงตามลำดับดังนี้

๑. จากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์และวารสารต่าง ๆ
๒. จากเพื่อนบ้าน คนรู้จักกัน และเพื่อนฝูงใกล้ชิด
๓. จากหน่วยงานของรัฐบาล
๔. จากพ่อค้าและนายขายของ

โรเจอร์ (Rogers, 1968 : 406) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับทราบข่าวสารของเกษตรกรในรัฐโอไฮโอ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ พบว่าเกษตรกรได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำฟาร์มจากบุคคลและสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนี้

๑. จากวารสารกสิกรรม	ร้อยละ ๔๘
๒. จากเพื่อนบ้าน	ร้อยละ ๑๖
๓. จากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล	ร้อยละ ๑๓
๔. จากบริการและสถานีวิทยุ	ร้อยละ ๖

๕. จากรายการโทรทัศน์และวิทยุ	ร้อยละ ๓
๖. จากญาติพี่น้อง	ร้อยละ ๓
๗. จากครูสอนวิชาเกษตร	ร้อยละ ๒
๘. อื่น ๆ	ร้อยละ ๔

โรเบิร์ตสัน (Robertson, 1971 : 27) ได้สรุปสถานะการรับทราบข่าวสารของบุคคลว่าเป็นไปได้หลายทาง เช่น ชาวนาจะทราบเรื่องราวข่าวสารจากพ่อค้า เพื่อนบ้าน ญาติ หนังสือ วารสาร วิทยุ และการบริการช่วยเหลือเกษตรกรของทางราชการ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับการแพทย์จะรับทราบจากการติดต่อกับคนขาย สถาบันการศึกษา จัดหมายส่วนตัว บทความ และการสังสรรค์กับสมาคมอาชีพอื่น โดยสรุปก็คือการติดต่อกันระหว่างตัวต่อตัวสำคัญที่สุด

๑.๒ เอกสารและผลการวิจัยในประเทศ

กมล ชาญเลขา (กมล ชาญเลขา, ๒๕๐๑ : ๖๐) ได้ทำการสำรวจภาวะเศรษฐกิจของชุมชนชนบท ตำบลสารภี อำเภอไชยชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าในการปลูกฝ้ายที่ตำบลสารภี กรมพัฒนาชุมชนและบริษัทเซลส์ ไครวมมือกันส่งเจ้าหน้าที่ออกไปแนะนำวิธีปลูกฝ้ายแบบใหม่ ตลอดจนการใส่ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช ในปีแรกปรากฏว่ามีคนทำตามน้อย ในปีถัดมาได้มีชาวนานขอเข้าร่วมโครงการใหม่เพิ่มจำนวนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะชาวนาได้บอกเล่าเรื่องการปลูกฝ้ายวิธีใหม่ต่อกันไป ประกอบกับชาวนาได้เห็นตัวอย่างจากผู้ทำได้ดีในปีแรก

อุทิศ นาคสวัสดิ์ ได้เสนอผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแหล่งความรู้ข่าวสารของชาวชนบทไว้ ๔ เรื่องด้วยกัน คือ

๑. เรื่องภาวะการทำไร่นาสวนผสมในจังหวัดฉะเชิงเทรา (อุทิศ นาคสวัสดิ์, ๒๕๐๔ : ๑๕) ผลการวิจัยพบว่า เหตุสำคัญที่ทำให้ชาวนาทำไร่นาสวนผสมก่อนที่เจ้าหน้าที่จะได้นำเขาไปแนะนำคือ ได้เห็นเพื่อนบ้านเขาทำกันได้ดี ก็เอาไปทำตามอย่างบาง

๒. เรื่องภาวะการผลิตและการตลาดยหอมทอง ปี ๒๕๐๗ (อุทิศ นาคสวัสดิ์, ๒๕๐๘ : ๗๑) ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่อำเภอบ้านแพ้วได้มีความรู้ เรื่องการปลูกกลวยหอมทอง

จากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือ ร้อยละ ๔๖.๓๖ ที่ดำเนินสะดวก ร้อยละ ๔๓.๕๔ และที่รังสิตร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงมาคือ การหาควาชาญาณเอง ได้รับคำแนะนำจากพ่อแม่ ญาติ และพ่อค้าตามลำคับ

๓. เรื่องภาวะการผลิตและหาตลาดฝ้ายและสินค้าที่เกี่ยวกับฝ้ายในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ (อุทิศ นาคสวัสดิ์, ๒๕๐๘ : ๔๑) ผลการวิจัยพบว่า กสิกรได้รับทราบความรู้ในการปลูกฝ้ายจากเพื่อนบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานส่งเริมการ เกษตรและพนักงานปกครองสถานี ทดลองกสิกรรม วิหุกระจายเสียง เอกสารทางราชการ พนักงานอื่น ๆ เอกสารอื่น ๆ และหนังสือพิมพ์ เกษตรกร

๔. เรื่องเกี่ยวกับการยอมรับวิธีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์แบบใหม่ของคนชาวนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Udhis Narkswasdi, 1965 : 77-80) ผลการวิจัยพบว่า กสิกรประมาณ ร้อยละ ๔๒ รู้จักใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงในการปลูกพืช ตลอดจนการ เลี้ยงหมูพันธุ์ไว้เพื่อขาย การที่ ชาวนายอมรับวิธีการใหม่ไปปฏิบัติ นั้น เนื่องมาจากชาวนาได้รับความรู้และเห็นตัวอย่างจากบุคคลต่าง ๆ ตามลำคับดังนี้คือ กำนันผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าทีเกษตรอำเภอ กรรมการหมู่บ้าน และเพื่อนบ้านใกล้เคียง

คุห์น (Kuhn, 1970 : 1 - 41) แห่งสำนักวิจัยและประเมินผล องค์การยูนิเซฟ ได้ทำ การวิจัย เรื่องวัสดุเพื่อการอ่านและความสะดวกของการเข้าถึงสิ่งพิมพ์ใน ๖ จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม และอุดรราชธานี ผลการวิจัย ตอนหนึ่งพบว่า ชาวนาเหล่านั้นได้รับความรู้ข่าวสารจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน จากวิทยุทรานซิสเตอร์ และจาก สิ่งพิมพ์ เช่น โปสเตอร์ วารสารเสรีภาพ วารสารกำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งกำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ไปนำ เอามาจากอำเภอในวันสิ้นเดือน

เฟล็คเกนสไตน์ (มู.เจ็ด สุวสุชาติ, ๒๕๑๒ : ๑๐-๑๑) ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับการ ยอมรับแนวความคิดใหม่ทางเกษตรในหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาที่บ้านอน อำเภอ จตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการค้นคว้าพบว่าชาวนาได้รับทราบข่าวสารความรู้โดยสื่อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. การพบปะติดต่อกันระหว่างบุคคล พวกที่รับทราบสิ่งใหม่ ๆ ส่วนใหญ่จะทราบข่าว จากเพื่อนบ้าน

๒. ความรู้เกี่ยวกับยาปราบศัตรูพืช แหล่งสินค้าทางการเกษตร ชาวตลาดพืชผล และวิธีการเกษตรแผนใหม่ ในระยะแรก ๆ ชาวบ้านจะได้รับทราบจากการโฆษณาทางวิทยุ

๓. การสาธิตทางการเกษตร เช่น นาสาธิต การสาธิตที่ปลูกหมอนเลี้ยงไหม ชาวบ้านได้รับทราบจากการไปดูด้วยตนเองที่สถานีกลสิกรรมรอยเอ็ก

๔. กลุ่มชาวนา สมาชิกกลุ่มชาวนาได้รับความรู้เกี่ยวกับพืชพันธุ์และสัตว์จากผู้นำกลุ่ม และสมาชิกในกลุ่ม

๕. พ่อค้า ในขณะที่ชาวบ้านเข้ามาซื้อสินค้าในร้านของตน พ่อค้าจะถือโอกาสแนะนำเผยแพร่ความรู้ที่ได้รับมาจากตัวแทนวิเทศนิเทศปุยมุขและยาปราบศัตรูพืช หรือจากเอกสาร ชาวบ้านมักจะเชื่อและซื้อผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปทดลองใช้

กฤตนิรันดร์ สามะพุทธิ (กฤตนิรันดร์ สามะพุทธิ, ๒๕๑๔ : ๑๑๓) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับการยอมรับเอาเครื่องจักรกลทุ่นแรงมาใช้ในการทำนาของชาวนาในตำบลบ้านสี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่าปัจจัยที่ทำให้ชาวนายอมรับเอาเครื่องจักรกลมาใช้คือการ เป็นญาติความรับฟังข่าวสารจากสื่อมวลชนของชาวนาเอง แหล่งข่าวสารได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสาร เกี่ยวกับการเกษตร ตลอดจนการเข้ารับฟังการบรรยายจากกลุ่มชาวนา การสืบถามจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และการเขียนจดหมายไปถามผู้จัดรายการวิทยุการเกษตร

สมชัย รักวิจิตร (สมชัย รักวิจิตร, ๒๕๑๔ : ๑๔๒ - ๑๔๔) ได้ทำการศึกษาเรื่องความเป็นผู้นำในหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่าในรอบ ๑๐ ปี ที่ผ่านมามีจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางด้านวิถีชีวิตในหมู่บ้านจังหวัดอุบลราชธานี และนครพนม หลายอย่างดังนี้

๑. การแพร่หลายทางวิทยุ ชาวบ้านทุกหมู่บ้านจะมีวิทยุใช้ประจำหมู่บ้าน ผู้นำในหมู่บ้านชอบมาชักชวนชาวบ้านคนอื่น ๆ เพราะผู้นำต้องการรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากวิทยุ ผู้นำเป็นผู้ที่เคยเห็นวิทยุ จากการเดินทางเข้าไปในเมือง ตอนพาพ่อค้าเร่มาวิทยุเขาไปขายในหมู่บ้าน ประกอบกับรายการวิทยุตลอดถึงระดับที่ชาวบ้านโดยทั่วไปจะซื้อได้ ชาวบ้านได้ทราบข่าวและแนวความคิดใหม่ ๆ จากวิทยุเป็นส่วนมาก

๒. การสร้างถนน โดยการกระตุ้นและช่วยเหลือของทางราชการ ผู้นำในหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการวางแผนรวบรวมชาวบ้านสร้างถนนภายในหมู่บ้านหรือย่านใกล้เคียงหมู่บ้าน บางกรณีผู้นำไปเห็นตัวอย่างจากหมู่บ้านอื่นเกิดความสนใจคิดและวิ่งเต้นรวบรวมชาวบ้านของตนโดยไปขอขอความช่วยเหลือจากทางราชการ เลย

๓. การเลี้ยงสัตว์ เจ้าพนักงานกสิกรรมอำเภอและพัฒนาการแนะนำให้เลี้ยงสัตว์พันธุ์ผสมต่างประเทศ ผู้นำ ๒ - ๓ คนเริ่มเลี้ยงเป็นพวกแรก ต่อจากนั้นจึงมีผู้เลี้ยงตามมากขึ้น

๔. การเลี้ยงปลาในบ่อดินและเพื่อบริโภค ชาวบ้านทำกันมาก โดยได้รับทราบแนวความคิดจากรายการวิทยุ วารสารกสิกรรม และเคยเห็นตัวอย่างจากหมู่บ้านอื่น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแล้ว เกิดจากประสบการณ์นอกหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากในเมือง สื่อกลางสำคัญระหว่างชาวบ้านกับโลกภายนอก คือผู้นำในหมู่บ้าน

สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ (สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๑๔ : ๕๓ - ๕๔) ได้ทำการศึกษาเรื่องผู้นำในชนบทของประเทศไทย พบว่าผู้นำในหมู่บ้านได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับแนวความคิดใหม่ ๆ จากวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด ผู้นำมีวิทยุเป็นของตนเองร้อยละ ๘๒ ของผู้ตอบคำถาม นอกจากนั้นผู้นำร้อยละ ๒๐ ตอบว่าได้รับข่าวสารเกี่ยวกับแนวความคิดใหม่จากหนังสือพิมพ์และหนังสืออื่น ๆ

กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 1973 : 11) ร่วมกับยูเนสโก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการลุ่มแม่น้ำโขง ได้ทำการสำรวจและสัมภาษณ์ราษฎรชาวบ้านในเมืองในจังหวัดขอนแก่น โดยเลือกครอบครัว ๓๒ ครอบครัวเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่า ราษฎรใช้วิทยุเป็นแหล่งความรู้ข่าวสาร ประชาชน ๒๕ ครอบครัวหรือร้อยละ ๗๐ มีเครื่องรับวิทยุเป็นของตนเอง

บุญเลิศ สดสุขชาติ (บุญเลิศ สดสุขชาติ, ๒๕๑๖ : ๔๖) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบของการแพร่กระจายสินค้าใหม่ ๆ ไปสู่ประชาชนในหมู่บ้านชนบท เขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่ารูปแบบของการแพร่กระจายสินค้าแต่ละชนิดและประเภท

ต่าง ๆ ไปสู่ประชาชนได้รับตัวอย่างจากการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๒๕.๑๖
อันดับรองลงไปเห็นเขาใช้ในเมือง มีร้อยละ ๑๙.๘๖ เห็นเขาใช้ในหมู่บ้านอื่นร้อยละ ๑๒.๗๕ โคယ်
จากโฆษณาทางวิทยุร้อยละ ๑๑.๔๑ เพื่อนสนิทและคนรู้จักกันร้อยละ ๗.๗๗ ญาติพี่น้องแนะนำ
ร้อยละ ๗.๓๓ พอดีนำมาขายเรอร้อยละ ๑.๔๕ เจาหนาทจังหวัดละอำเภอร้อยละ ๑.๔๐ ทราบจาก
หนังสือพิมพ์ร้อยละ ๐.๓๙

เวย์ ชโนปัย (เวย์ ชโนปัย, ๒๕๑๗ : จ - ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา
เปรียบเทียบการเปิดรับสื่อมวลชน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของประชากรในเขตเมืองและชนบท
ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่า วิทยุเป็นสื่อประเภทเดียวที่เข้าถึงประชากรทั้งในเขตเมืองและชนบทอย่าง
กว้างขวางที่สุด และจำนวน Potential readers ของสื่อประเภทหนังสือพิมพ์มีมากในชนบท
ซึ่งหากสามารถแก้ไขอุปสรรคทางด้านการศึกษา และการทำให้หนังสือพิมพ์สามารถแพร่เข้าถึงประชากร
ชนบทมากขึ้นแล้ว การสื่อสารโดยสื่อมวลชนเป็นสื่อนำความคิด ทักษะคิด วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ
จากเมืองออกไปสู่ชนบทจะมีมากและรวดเร็วขึ้น

๒. ความสามารถในการอ่าน

แมนมาส ชาวลิต (Maenmas Chavalit, 1966 : 4) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับ
วัสดุสำหรับอ่าน (Reading materials) ในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ผลการสำรวจ
ตอนหนึ่งพบว่าบุคคลจำพวกหนึ่งที่มักกลายเป็นผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้นั้น คือบุคคลที่จบการศึกษาจาก
บังคับไปแล้ว แต่ไม่มีโอกาสอ่านเพื่อคงทักษะความเป็นผู้อ่านออกเขียนได้ไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการ
ขาดแคลนห้องสมุดประชาชน และการขาดแคลนหนังสือภาษาไทยที่เหมาะสม

จากรายงานการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ (กระทรวงศึกษาธิการ,
๒๕๑๒ : ๑๗๓ - ๑๗๔) เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านออกเสียง โดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบ
อ่านข้อความที่กำหนดให้ประมาณ ๕ บรรทัด แล้วประมาณความสามารถของการอ่านเป็นคะแนน โดยมี
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ผลของการทดสอบปรากฏว่า

๑. ผู้เข้ารับการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงสุด กล่าวคือได้คะแนนเฉลี่ย ๗.๖๓ คะแนน และมีผู้ทำคะแนนได้ครึ่งหนึ่งขึ้นไปถึงร้อยละ ๘๘.๕๒
๒. ผู้เข้ารับการศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร ทำคะแนนเฉลี่ยรองลงไป กล่าวคือได้คะแนนเฉลี่ย ๖.๕๒ คะแนน และมีผู้ได้คะแนนเกินครึ่งถึงร้อยละ ๗๔.๘๑
๓. ผู้เข้ารับการศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา ทำคะแนนเฉลี่ยได้เป็นอันดับสามคือ ๕.๘๖ และมีผู้ได้คะแนนเกินครึ่งถึงร้อยละ ๗๑.๒๕
๔. ผู้เข้ารับการศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ทำคะแนนเฉลี่ยได้ต่ำสุดคือ ๔.๘๖ คะแนน และมีผู้ได้คะแนนตั้งแต่ ๕ คะแนนขึ้นไปเพียงร้อยละ ๕๕.๖๑

สำนักงานคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๑๓ : ๒๒) ได้รายงานไว้ว่า ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ออกจากโรงเรียนไปแล้วมีความรู้ความสามารถในการอ่านเขียนพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เพียงร้อยละ ๒๗ เท่านั้น ส่วนที่ยังไม่ถึงขั้นมีความรู้เท่ากับ ป.๔ มีถึงร้อยละ ๓๓ ทั้ง ๆ ที่คนทั้งสองกลุ่มนี้เป็นผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เหมือนกัน

คุห์น(Kuhn, 1970:28) แห่งสำนักวิจัยและประเมินผล องค์การยูนิเซฟ ได้ทำการวิจัยเรื่องวัสดุเพื่อการอ่านและความสะดวกในการหาสิ่งพิมพ์อ่าน ใน ๖ จังหวัด คือ ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม และอุบลราชธานี ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่าสิ่งที่ทำให้ชาวชนบทยังไม่มีการอ่านเขียนของเขาคืออุปสรรคข้อจำกัดอีกประการหนึ่งคือ ขาดสถานที่อ่านหนังสือ และไม่มีหนังสือให้ยืม

สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, ๒๕๑๔ : ๓๓) ได้จัดให้มีการประชุมปรึกษา เรื่องหนังสือสำหรับยูนิเซฟอ่าน ณ สมาคมสตรีอุดมศึกษาฯ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๔ จากรายงานตอนหนึ่งว่า ในชนบทนั้นยังไม่มีหนังสือถึงขนาด ทำให้ชาวชนบทไม่มีหนังสือจากการจัดหน่วยอ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ที่มีอยู่ประมาณ ๓๐๐ แห่ง ได้สำรวจพบว่าสถิติที่คนละหนังสือในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ผู้จบ ป.๔ มีหนังสือถึง ๓๓.๓ เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าเท่ากับหนึ่งในสามของงบประมาณสูญหายไป

๓. สภาพการอ่าน ความสนใจ และความต้องการในการอ่าน

พาล์มเมอร์ (Palmer, 1965:4) ได้เสนอผลการสัมมนาเรื่องความต้องการแบบเรียนของประเทศไทย ระหว่าง ปี ๒๔๐๘ - ๒๕๒๓ ผลการสัมมนาตอนหนึ่งมีว่า คนไทยนั้นยังไม่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือ เพราะในวงการศึกษาของไทยถือว่าแบบเรียนเป็นเครื่องมืออันดีใหม่ ในระดับประถมและมัธยมยังมีแบบเรียนไม่เพียงพอ หนังสืออ่านประกอบยังขาดอีกมาก ในระดับฝึกหัดครูและอุดมศึกษา แบบเรียนเป็นปัญหามาก นักศึกษาจึงต้องพึ่งคำบรรยายจากครู

โบเว (Maenmas Chavalit, 1966:7) ได้ทำการสำรวจเรื่องเกี่ยวกับความต้องการและการผลิตตำราเรียนในประเทศไทย ผลการสำรวจตอนหนึ่งพบว่าการอ่านหนังสือนั้นไม่ใช่กิจกรรมตามประเพณีของไทย เพราะการศึกษาของไทยได้วิวัฒนาการมาอย่างช้า จากการสอบโค่วิธีปากเปล่ามาเป็นการใช้หนังสือแบบเรียน จึงทำให้หนังสือกลายเป็นวัสดุชนิดใหม่ในวงการศึกษาของไทย

เบนมาส ชาวลิต (Maenmas Chavalit, 1966:6-7) ได้ทำการสำรวจเรื่องเกี่ยวกับการเตรียม การผลิต และการจำหน่าย (Distribution) หนังสือสำหรับเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ผลการสำรวจตอนหนึ่งพบว่า การที่จะสร้างให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่านหนังสือเป็นเรื่องยาก แม้ว่าหนังสือจะมีขึ้นในเมืองไทยหลายร้อยปีแล้วก็ตาม ทั้งนี้เพราะครูที่ได้รับการสอนโดยวิธีเก่าๆ นั้น ยังไม่ให้ความสำคัญของนิสัยรักการอ่านหนังสือว่ามีส่วนในการศึกษาเพียงใด จึงมิได้ปลูกฝังให้เด็กที่อยู่ในการอบรมสั่งสอนของคนมีนิสัยรักการอ่านหนังสือ

จากรายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็ก กลุ่มอายุ ๑๑ - ๑๒ ปี (การสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็ก กลุ่มอายุ ๑๑ - ๑๒ ปี, ๒๕๑๐:๑๙)
๗ ศูนย์วิจัยศึกษาศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ระหว่างวันที่ ๒๔ พ.พ. - ๑๓ ธ.ค. ๒๕๐๘ ผลการสัมมนาตอนหนึ่งมีว่าเหตุที่คนส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งก็คือคนเหล่านั้นยังไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลยจากการอ่านหนังสือ

บาร์เน็ต และคณะ (Barnett and others 1967:106) ได้ทำการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับความต้องการและกิจกรรมในการพัฒนาหนังสือของประเทศไทย ผลการศึกษาคนหนึ่งพบว่า ประชาชนในชนบทนั้น โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมืองใหญ่ ๆ จะไม่สามารถหาหนังสือที่มีประโยชน์อ่านได้เลย ทั้งนี้เพราะตามท้องถนนเหล่านั้นไม่มีร้านจำหน่ายหนังสือ ร้านจำหน่ายหนังสือที่มีประโยชน์ส่วนมากจะตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และตามตัวเมืองในจังหวัดใหญ่ ๆ ส่วนในจังหวัดเล็ก ๆ นั้นจะไม่มีร้านจำหน่ายหนังสือที่มีประโยชน์เลย

คุห์น (Kuhn, 1970:1-41) แห่งสำนักวิจัยและประเมินผล องค์การยูนิเซฟ จังหวัดพระนคร ทำการวิจัยเรื่องวัสดุเพื่อการอ่านและความสะดวกของการเข้าถึงสิ่งพิมพ์ใน ๖ จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม และจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า

๑. ชาชนชนบทมีความรู้สึกว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่าน และทักษะในการอ่านก็ไปค่อยจะมี หลังจากออกจากโรงเรียนแล้ว
๒. ถ้าชาวบ้านสนใจที่จะอ่าน จะหาสิ่งพิมพ์อ่านได้จากห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดเคลื่อนที่ วัด ร้านให้เช่าหนังสือ บ้านกำนันและผู้ใหญ่บ้าน (มีเป็นบางท้องถนนเท่านั้น)
๓. ชาชนชนบทมีความสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับการกลีกรรรม ซึ่งประกอบด้วยภาพสี กระดาษดี และตัวอักษรโต
๔. การแพร่ของสิ่งพิมพ์เข้าไปยังหมู่บ้านแทบจะไม่มีเลย นอกจากในวันสิ้นเดือน ที่กำนันผู้ใหญ่บ้านจะไปประชุมยังที่ว่าการอำเภอ แล้วจะนำสิ่งพิมพ์ เช่น โปสเตอร์ วารสาร เสรีภาพ วารสารกำนันผู้ใหญ่บ้าน มายังหมู่บ้านของตน
๕. การแพร่ของสิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่จะเริ่มจากกรุงเทพมหานครไปยังต่างจังหวัด นอกจากบางจังหวัดจะออกหนังสือพิมพ์เองบ้าง ส่วนการขนส่งสิ่งพิมพ์จะใช้รถยนต์ รถไฟ หรือเครื่องบินขนจากกรุงเทพฯ ไปยังต่างจังหวัด และจากจังหวัดเข้าไปยังอำเภอ ส่วนจากอำเภอเข้าไปยังหมู่บ้านแทบจะไม่ได้เลย

๖. ในบางบ้านอาจจะพบสิ่งพิมพ์ (นอกจากตำราเรียน) บ้าง เช่นหนังสือเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา วารสาร และหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์เหล่านี้เกิดจากการที่ประชาชนเข้าไปในเมืองแล้วซื้อติดมือมาเป็นครั้งคราว

๗. ชาวนบพทสนใจอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่าวารสาร เช่นที่จังหวัดอุบลราชธานี บอกรับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐวันละ ๓,๐๐๐ ฉบับ เติมนิวส์วันละ ๑,๕๐๐ ฉบับ วารสารบางกอกโพสต์คาห์ละ ๕,๐๐๐ ฉบับ สตรีสารและสกุลไทยฉบับคาห์ละ ๒,๐๐๐ ฉบับต่อวัน

ศูนย์ความร่วมมือเพื่อการศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของยูซอม (Usom, Co-ordination Center, 1965 : 4) ได้ทำการวิจัยเรื่องเกี่ยวกับสภาพการอ่านและการรับฟังวิทยุของราษฎรในภาคเหนือ โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ จากการสัมภาษณ์ผู้ผ่านการทดสอบในระดับชั้นประถมศึกษา ๔ ในคำถามที่ว่า เมื่อสัปดาห์ที่แล้วได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร ป้ายโฆษณา นิตยสาร หรือเอกสารประเภทใดบ้างหรือเปล่า? ได้รับคำตอบว่าอ่านร้อยละ ๓๐ ไม่ได้อ่านร้อยละ ๗๐

บุญเล็ก สดสุขชาติ (บุญเล็ก สดสุขชาติ, ๒๕๑๖ : ๗๓) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา รูปแบบของการกระจายแรดสินค้าใหม่ ๆ ไปสู่ประชาชนในหมู่บ้านชนบท เขตอำเภอมะนังมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่าประชาชนที่อ่านหนังสือเป็นประจำร้อยละ ๓.๗๑ อ่านเป็นครั้งคราวร้อยละ ๔.๔๖ นาน ๆ อ่านครั้งหนึ่งมีร้อยละ ๑๖.๐๐ และไม่เคยอ่านหนังสือเลยมีร้อยละ ๗๕.๘๓

กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 1973:10-11) ร่วมกับยูเนสโก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการลุ่มแม่น้ำโขง ได้ทำการสำรวจและสัมภาษณ์ราษฎรชาวนานเมืองในจังหวัดขอนแก่น โดยเลือกครอบครัว ๓๖ ครอบครัวเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่าประชาชนร้อยละ ๒๔ ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน คอยเหตุผลว่าไม่มีเวลาต้องหมกมุ่นอยู่กับการทำนา ร้อยละ ๒๒ ไม่อ่านเป็นประจำ ร้อยละ ๑๔ ไปอ่านเป็นครั้งคราว เป็นที่น่ายินดีที่ประชาชนที่มีโอกาสได้อ่านหนังสือในหมู่บ้านนั้น อาจเป็นเพราะไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ จึงไม่มีความสนใจที่จะเข้าไปใช้ศูนย์ดังกล่าว

สุณีย์ ทองอินทร์เล็ก (สุณีย์ ทองอินทร์เล็ก, ๒๕๑๗ : ๑๖) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของการกระจายความคิดใหม่ไปสู่ชาวมุสลิม ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยตอนหนึ่งพบว่า ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๓๕๐ คน มีผู้สนใจอ่านหนังสือพิมพ์ ชนิดต่าง ๆ ๑๕๑ คน โดยที่มีหนังสือพิมพ์อยู่ในความนิยม ๑๒ ชนิด ชนิดที่สำคัญที่สุดคือมีผู้สนใจอ่านมากที่สุด หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีผู้อ่านว่ามากถึง ๑๓๐ คน รองลงมาคือหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ๖๔ คน สยามรัฐ ๔๔ คน บานเมือง ๑๓ คน ทั้งสี่ฉบับนี้ผู้นิยมอ่านมาก นอกจากนี้ก็มีหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความสนใจรองลงไปตามลำดับ คือ ชาวใต้ ๘ คน ไทยทักษิณ ๕ คน ประชาธิปไตย ๔ คน เสียงราษฎร์ ๓ คน ไทยเฉลี่ย ๒ คน ... หนังสืออื่น ๆ มีผู้สนใจอ่านรวมแล้ว ๒๒๑ คน ในจำนวนนี้สนใจอ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสนาอิสลามมากที่สุด คือ ๙๐ คน รองลงมาเป็นหนังสือประเภท นิยายสารต่าง ๆ เช่น บางกอก ๓๓ คน สกุลไทย ๒๑ คน ดารา ๑๗ คน วิทยาสาร ๑๓ คน ที่ชนิดนี้มีผู้นิยมอ่านมากที่สุด และมีผู้อ่านว่าอ่านหนังสือมลายู ๕ คน สืบได้จากรายชื่อหนังสือ แสดงว่าเป็นประเภทนวนิยายมากกว่าหนังสือประเภทสารคดี

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งงานออกเป็นลำดับขั้นดังนี้

๑. สถานที่เก็บข้อมูล
๒. มวลประชากร
๓. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
๔. การรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สถานที่เก็บข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้บ้านใหม่ ซึ่งเป็นหมู่บ้านหมู่ที่ ๑ (ในจำนวน ๔ หมู่บ้าน) ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นสถานที่เก็บข้อมูล โดยหมู่บ้านนี้มีประชากรทั้งสิ้น ๒๕๐ คน มีครัวเรือน ๔๗ ครัวเรือน มีเนื้อที่ทำนา ๑,๔๘๗ ไร่ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๑๗ : ตำบลไผ่กองดิน)

๒. มวลประชากร

มวลประชากรคือราษฎรชาวบ้านใหม่ฯ ทั้งชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อนปี พ.ศ.๒๕๐๓ ซึ่งมีจำนวน ๒๑๔ คน โดยแยกออกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ดังแสดงไว้ในตาราง ๑ - ๕ ดังนี้

ตาราง ๑ จำนวนประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๐๑	๔๗.๒๐
หญิง	๑๑๓	๕๒.๘๐
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๒ อายุของประชากร จำแนกตามระดับอายุ

ระดับอายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ ๑๕ - ๒๕ ปี	๕๐	๒๓.๓๖
อายุ ๒๖ - ๔๖ ปี	๘๘	๔๑.๕๘
อายุ ๔๖ ปีขึ้นไป	๗๘	๓๕.๐๕
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

ตาราง ๓ จำนวนประชากรจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยรับการศึกษาเลย	๓๘	๑๗.๗๖
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๓	๑.๔๐
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๕	๒.๓๔
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๑๒	๕.๖๑
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๔๘	๖๙.๑๖
อื่น ๆ *	๘	๓.๗๔
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

* นักธรรมโท ๒ คน นักธรรมเอก ๒ คน ป. ๖ ๑ คน ป.๗ ๒ คน และ
ม.ศ. ๓ ๑ คน

ขอเสนอความเห็น
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๘๖

ตาราง ๔ จำนวนประชากร จำแนกตามการอ่านออกเขียนได้

การอ่านออกเขียนได้	จำนวน	ร้อยละ
อ่านเขียนไม่ได้	๓๘	๑๓.๓๖
อ่านเขียนได้แต่ไม่เกิน ป.๔	๒๐	๔.๓๘
อ่านเขียนได้ระดับ ป.๕	๑๔๘	๒๕.๑๒
สูงกว่า ป.๕ *	๘	๓.๓๔
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

* นักธรรมโท ๒ คน นักธรรมเอก ๒ คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ๑ คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ๒ คน และ ม.ก. ๓ ๑ คน

ตาราง ๕ จำนวนประชากร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ทำนา	๑๓๖	๘๒.๒๔
รับจ้าง	๑๕	๙.๐๐
เลี้ยงสัตว์ *	๔	๔.๒๑
ค้าขาย	๔	๔.๒๑
อื่น ๆ **	๕	๒.๓๔
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

* เลี้ยงสัตว์ คือ เป็ด ไก่ และหมู

** นักเรียน ๒ คน ข้างไม่ ๑ คน ข้างขวา ๑ คน ข้าราชการ ๑ คน

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นแบบให้เลือกตอบและแบบเติมคำ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งความรู้ข่าวสารของชาวบ้านใหม่ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามเรื่องการศึกษารูปแบบของการแพร่กระจายสินค้าใหม่ ๆ ไปสู่ประชาชนในหมู่บ้านชนบท เขตอำเภอมะหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ของบุญเลิศ สดสุชาติ (บุญเลิศ สดสุชาติ, ๒๕๑๖ : ภาคผนวก) โดยผู้ศึกษาได้ออกไปสอบถามและสนทนากับชาวบ้าน ตลอดจนสังเกตรายการข่าวสารความรู้ และรูปแบบของแหล่งข่าวสารความรู้ แล้วจึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามดังปรากฏในภาคผนวก

ตอนที่ ๓ เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงหรือฟังเสียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๒ : ๒๑๑) ซึ่งเป็นแบบทดสอบเพิ่มข้อความกำหนดให้อ่านประมาณ ๕ บรรทัด โดยให้ผู้เข้าทดสอบอ่านดัง ๆ แล้วประมาณความสามารถของการอ่านเป็นคะแนน โดยมีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน อ่านผิด ๑ คำ ตัด ๑ คะแนน

ตอนที่ ๔ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการอ่าน เป็นแบบให้เลือกตอบ โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาจากเอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนหนึ่ง กับได้ออกไปสังเกตและสนทนากับชาวบ้านเกี่ยวกับสภาพการอ่านอีกส่วนหนึ่ง แล้วจึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม

ตอนที่ ๕ เป็นแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน แบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคอร์ต์ (Schussler, 1963 : 14 - 17) โดยกำหนดให้ค่าเป็น ๕ ระดับคือ สนใจมากที่สุด สนใจมาก สนใจ สนใจน้อย และสนใจน้อยที่สุด ทางลำดับ โดยผู้ศึกษาได้คัดเลือกประเภทรายการจากหนังสือ แผนการวิจัยหนังสือแบบบทนิพนธ์และกรรมวิธีสัมพันธ์ (กีวีธี, ๒๕๐๖ : ๒๓ - ๒๔) บางเรื่องพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องที่ชาวบ้านสนใจ แล้วนำมาดัดแปลงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการตอบคำถามของชาวบ้าน ดังตัวอย่าง

ประเภทของเรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0 ผจญภัย	✓				
00 การบ้านการเรือน			✓		

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความต้องการในการอ่าน เป็นแบบให้เลือกตอบ โดยนำเอาประเภทของเรื่องตามแบบสอบถามตอนที่ ๕ มาให้ผู้ตอบเลือกประเภทของเรื่องที่ต้องการอ่านมากที่สุด ๓ เรื่อง หรือจะระบุเรื่องประเภทอื่นนอกไปจากแบบสอบถามก็ได้

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ ถ้าผู้ตอบเป็นผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ผู้ศึกษาจะใช้การสัมภาษณ์แล้วเขียนคำตอบลงในแบบสอบถามนั้น ส่วนแบบสอบถามตอนที่ ๓, ๔, ๕ และ ๖ จะแจกให้เฉพาะผู้ที่ตอบว่าอ่านออกเขียนได้

๔. การรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำเรื่องเบื้องต้นดังกล่าวตามข้อ ๓ ที่ได้รับการตรวจแก้ไขจากอาจารย์ผู้ควบคุมเรียบร้อยแล้ว ไปรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๑๘ เสร็จเรียบร้อยแล้วและนำกลับมาแก้ไขเดือน พฤษภาคม ๒๕๑๘

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๑ ตรวจดูแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมดมีจำนวน ๒๑๔ ฉบับ ปรากฏว่าเป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ ครบสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ส่วนแบบสอบถามตอนที่ ๓, ๔, ๕ และ ๖ มีคำตอบครบสมบูรณ์ ๑๗๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๒๔

๕.๒ นำแบบสอบถามนั้นมาแจกแจงความถี่ทุกคำตอบ

๒. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ ตอนที่ ๑, ๒, ๔ และ ๖ ก็เป็นอัตราส่วนร้อยละ (Percentage Ratio) (Johnson and Jackson, 1958 : 88) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

๒.๒ ตอนที่ ๓ คือเป็นอัตราส่วนร้อยละตามข้อ ๒.๑ และหาค่าเฉลี่ย (Walker, 1958 : 88) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทนผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
 N แทนจำนวนคนในกลุ่ม

๒.๓ ตอนที่ ๕ นำคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่ามากำหนดให้แก่นักศึกษดังนี้

มากที่สุด	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	๕
มาก	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	๔
ปานกลาง	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	๓
น้อย	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	๒
และ น้อยที่สุด	ให้น้ำหนักหรือคะแนนเป็น	๑

เมื่อให้นักศึกษแล้ว นำไปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตามข้อ ๒.๒ แล้ว ถี้ออัตราการแปรผล

ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเป็น	๔.๕๐ - ๕.๐๐
มาก	มีค่าเป็น	๓.๕๐ - ๔.๕๐
ปานกลาง	มีค่าเป็น	๒.๕๐ - ๓.๕๐
น้อย	มีค่าเป็น	๑.๕๐ - ๒.๕๐
น้อยที่สุด	มีค่าเป็น	๑.๐๐ - ๑.๕๐

บทที่ ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการวิเคราะห์และเสนอผลของการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

๑. รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารของชาวบ้าน
๒. ความสามารถในการอ่านของชาวบ้าน
๓. สภาพเกี่ยวกับการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน
๔. ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน
๕. ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง ๕ เสนอเรียงตามลำดับดังนี้

๑. รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารของชาวบ้าน

การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับรูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารของชาวบ้าน แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นสามตอน คือ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารทุกประเภท รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารแต่ละประเภท และรูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารแต่ละรายการ ดังแสดงไว้ในตาราง ๖ - ๓๐ ดังนี้

๑.๑ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารทุกประเภทของชาวบ้าน

รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารทุกประเภทของชาวบ้าน แสดงไว้ใน

ตาราง ๖

ตาราง ๖ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารทุกประเภทของชาวบ้าน จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๕๗๔	๑๔.๒๔
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และตำราเรียน	๔๒	๑.๐๓

ตาราง ๒ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๑๕๐	๔.๖๗
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๔๔๔	๒๒.๑๑
ญาติพี่น้อง	๔๔๓	๑๒.๑๒
เพื่อนบ้าน	๑๓๐๘	๓๒.๑๘
ครู	๑๒๗	๓.๑๒
พระภิกษุสามเณร	๑	๐.๐๒
พ่อค้าแนะนำ	๒๕๖	๖.๓๐
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๖๓	๑.๕๕
ป้ายโฆษณา	๔๑	๑.๐๑
หมอประจำตำบล	๑๔	๐.๔๗
ภาพยนตร์เร	๓๑	๐.๗๖
อื่น ๆ	๔	๐.๑๐
รวม	๔๐๖๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒ จะเห็นว่าความรู้ข่าวสารทุกประเภทแพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยการ
 ได้รับความรู้จากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๒.๑๘ รองลงมาคือ เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน
 มีร้อยละ ๒๒.๑๑ ญาติพี่น้องร้อยละ ๑๒.๑๒ ญาติพี่น้องร้อยละ ๑๒.๑๒ พ่อค้าแนะนำร้อยละ ๖.๓๐
 กำนันผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๔.๖๗ ครูร้อยละ ๓.๑๒ เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยา
 ร้อยละ ๑.๕๕ หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียนร้อยละ ๑.๐๓ ป้ายโฆษณา
 ร้อยละ ๑.๐๑ ภาพยนตร์เรร้อยละ ๐.๗๖ หมอประจำตำบล ๐.๔๗ เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด
 ร้อยละ ๐.๓๐ อื่น ๆ (เป็นการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสิ่งของฟุ่มเฟือยและเครื่องใช้ในบ้าน คือ

เห็นตัวอย่างจากในเมือง ทราบจากพ่อค้าเร่เข้ามาขายเป็นครั้งคราว และเห็นตัวอย่างจากหมู่บ้าน
อื่น ๆ) มีจำนวนร้อยละ ๐.๑๐ และจากพระภิกษุสามเณรร้อยละ ๐.๑๒ ส่วนโทรทัศน์นั้นปรากฏว่า
ชาวบ้านไม่ได้รับทราบความรู้ข่าวสารเรื่องใดจากโทรทัศน์เลย

๑.๒ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารแต่ละประเภทของชาวบ้าน

รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารแต่ละประเภทของชาวบ้าน ดังแสดงไว้
ในตาราง ๗ - ๑๑ ดังนี้

๑.๒.๑ ประกาศของทางราชการ

รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทประกาศของทาง
ราชการ แสดงไว้ในตาราง ๗

ตาราง ๗ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทประกาศของทางราชการ จำแนก
ตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๗๕	๘.๗๖ ✓
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และตำราเรียน	๗	๐.๘๒
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๑๐	๑.๑๗
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๑๖๔	๑๘.๗๕ ✓
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๑๑๖	๑๓.๓๕ ✓
เพื่อนบ้าน	๓๖๗	๓๘.๒๐ ✓
ครู	๖๐	๗.๐๑
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	—	—

ตาราง ๗ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๖๘	๗.๕๕
ป้ายโฆษณา	๒๗	๓.๑๕
หมอบประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๙๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๗ จะเห็นว่าความรู้ข่าวสารประเภทประกาศของทางราชการแพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๓๔.๒๐ รองลงมาคือกำนันผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ ๑๕.๗๕ ญาติพี่น้องร้อยละ ๑๓.๕๕ วิหขุร้อยละ ๘.๗๖ และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่น ๆ รวมกันประมาณร้อยละ ๒๐.๐๐

๑.๒.๒ เทศบาลเมือง

รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทข่าวเกี่ยวกับเทศบาลเมือง แสดงไว้ตาราง ๘

ตาราง ๔ รูปแบบการรับทราบความรู้สึกชาวสารประเภทชาวเกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง
จำแนกตามแหล่งกวี มรฐชาวสาร

แหล่งความรู้สึกชาวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๑๔๖	๒๒.๓๔
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๑๓	๒.๖๕
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๑๔	๒.๔๖
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๔๕	๑๔.๘๐
เพื่อนบ้าน	๓๖๓	๕๖.๕๔
ครู	๑	๐.๑๖
พระภิกษุสามเณร	๑	๐.๑๖
พอกาแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และสลาภยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอบประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๖๔๒	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔ จะเห็นว่าชาวเกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมืองนั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๕๖.๕๔ รองลงมาคือวิทยุร้อยละ ๒๒.๓๔ ญาติพี่น้องร้อยละ ๑๔.๘๐ กำนันผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๒.๔๖ หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียนร้อยละ ๒.๖๕ จากครูและพระภิกษุสามเณรร้อยละ ๐.๑๖ เท่ากัน

๑.๒.๓ การแพทย์

รูปแบบการบริหารงานความรู้ข่าวสารประเภทความรู้เกี่ยวกับการแพทย์ แสดงไว้ในตาราง ๕

ตาราง ๕ รูปแบบการบริหารงานความรู้ข่าวสารประเภทความรู้เกี่ยวกับการแพทย์
จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๗๕	๑๑.๖๔
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๓	๐.๔๓
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๑	๐.๑๖
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๔๕	๗.๐๑
ญาติพี่น้อง	๒๑๒	๓๓.๐๒
เพื่อนบ้าน	๑๓๓	๒๐.๗๒
ครู	๖๓	๙.๘๑
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอกาแนะนำ	๑๗	๒.๖๕
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๒๔	๓.๗๔
ป้ายโฆษณา	๓๐	๔.๖๓
หมอประจักษ์	๑๔	๒.๑๖
ภาพยนตร์	๒๐	๓.๑๒
อื่น ๆ	—	—
รวม	๖๔๒	๑๐๐.๐๐

จากการาง ๕ จะเห็นว่าความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการแพทย์นั้นแพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดย
ญาติพี่น้อง มากที่สุดคือร้อยละ ๓๓.๐๒ รองลงมาได้แก่เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๒๐.๓๒ วิทยุร้อยละ
๑๑.๖๖ ครูร้อยละ ๘.๘๑ เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านร้อยละ ๗.๐๐ ป้ายโฆษณาร้อยละ ๔.๖๗
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยา ร้อยละ ๓.๓๔ ภาพยนตร์ ร้อยละ ๓.๑๒ หมอ
ประจำตำบล ร้อยละ ๒.๐๖ พอลกาแนะนำ ร้อยละ ๒.๖๕ หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร
และตำราเรียน ร้อยละ ๐.๔๗ และจากเจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด ร้อยละ ๐.๑๖

๑.๒.๔ การอาชีพ

รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้เกี่ยวกับการ
อาชีพ แสดงไว้ในตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้เกี่ยวกับการอาชีพ
จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๓๓	๓.๘๖
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และตำราเรียน	๑	๐.๑๒
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๑	๐.๑๒
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๒	๐.๒๓
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๖๑๔	๗๒.๓๑
ญาติพี่น้อง	๒๔	๓.๓๔
เพื่อนบ้าน	๑๓๔	๑๖.๓๗
ครู	๓	๐.๓๕
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอลกาแนะนำ	๑๗	๑.๙๘
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๑๑	๑.๒๔

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายโฆษณา	๕	๐.๕๘
ชมละครจำค่าบด	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๘๕๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๐ จะเห็นว่าประเภทความรู้ข่าวสาร เกี่ยวกับการอาชีพนั้น แพร่เข้าไปสู่
 ขาขานโดยการ เห็นตัวอย่างจาก เพื่อนมามากที่สุด คือร้อยละ ๗๒.๓๑ รองลงมาได้แก่เพื่อนมา
 ร้อยละ ๑๕.๗๗ วิทยุร้อยละ ๓.๘๖ ญาติพี่น้องร้อยละ ๓.๓๘ และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่น ๆ
 รวมกันประมาณร้อยละ ๕.๐๐

๑.๒.๕ ความรู้และข่าวสารทั่วไป

รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้และข่าวทั่วไป

แสดงไว้ในตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทความรู้และข่าวทั่วไป
 จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๒๕๐	๒๓.๓๖
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๑๔	๑.๓๑
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจาก เพื่อนมา	๒๓๕	๒๑.๘๖

ตาราง ๑๑ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ญาติพี่น้อง	๔๑	๓.๘๓
เพื่อนบ้าน	๓๔๑	๓๒.๘๐
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	๑๕๓	๑๔.๖๓
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๑	๐.๐๙
ป้ายโฆษณา	๖	๐.๕๖
หมอประจักษ์บิล	—	—
ภาพยนตร์เร	๑๑	๑.๐๓
อื่น ๆ	๔	๐.๓๙
รวม	๑๐๓๐	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๑ จะเห็นว่าประเภทความรู้และข่าวสารทั่วไปนั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้าน โดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๓๒.๘๐ รองลงมาได้แก่วิทยุ ร้อยละ ๒๓.๓๖ เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน ร้อยละ ๒๑.๘๖ พ่อค้าแนะนำ ร้อยละ ๑๔.๖๓ ญาติพี่น้อง ร้อยละ ๓.๘๓ และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่น ๆ รวมกันประมาณร้อยละ ๑๐.๐๐

๑.๓ รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารแต่ละรายการของชาวบ้าน ดังแสดงไว้ในตาราง ๑๒ - ๓๐ ดังนี้

๑.๓.๑ การรับทราบกำหนดเวลาขึ้นทะเบียนทหารและการเกณฑ์ทหาร

รูปแบบการรับทราบกำหนดเวลาขึ้นทะเบียนทหารและการเกณฑ์ทหาร

แสดงไว้ในตาราง ๑๒

ตาราง ๑๒ รูปแบบการรับทราบกำหนดเวลาขึ้นทะเบียนทหารและการเกณฑ์ทหาร
จำแนกตามแหล่งความรูชาวสาร

แหล่งความรูชาวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๓	๑.๔๐
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๓๒	๑๔.๕๕
ผู้ใหญ่บ้านจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๓๑	๑๔.๕๕
เพื่อนบ้าน	๑๔๗	๖๔.๖๕
ครู	๑	๐.๔๗
พระภิกษุสามเณร	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอบประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์วี	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๒ จะเห็นว่าประกาศกำหนดเวลาขึ้นทะเบียนทหารและการเกณฑ์ทหาร
แพร่เข้าไปสู่ชาวนานโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๖๔.๖๕ รองลงมาคือกำนันผู้ใหญ่บ้าน
ร้อยละ ๑๔.๕๕ ญาติพี่น้อง ร้อยละ ๑๔.๕๕ เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด ร้อยละ ๑.๔๐ และครู
ร้อยละ ๐.๔๗

๑.๓.๒ การรับทราบกำหนดเวลาเสียภาษีที่ไร่นา

รูปแบบการรับทราบกำหนดเวลาเสียภาษีที่ไร่นา แสดงไว้ใน

ตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ รูปแบบการรับทราบกำหนดเวลาเสียภาษีที่ไร่นา จำแนกตามแหล่ง
ความร่ำรวย

แหล่งความร่ำรวย	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๓	๓.๒๗
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๑๒๕	๕๘.๔๑
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๓๖	๑๖.๘๒
เพื่อนบ้าน	๔๖	๒๑.๕๐
ครู	—	—
พระภิกษุ สามเณร	—	—
พอลาแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจักษ์ตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๓ จะเห็นว่าประกาศกำหนดเวลาเสียภาษีที่ไร่นา แพร่เข้าไป
ชาวบ้านโดยกำนันผู้ใหญ่บ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๕๘.๔๑ รองลงมาคือเพื่อนบ้าน ร้อยละ ๒๑.๕๐
ญาติพี่น้อง ร้อยละ ๑๖.๘๒ และจากเจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด ร้อยละ ๓.๒๗

๑.๓.๓ การรับทราบกำหนดวันเปิดรับสมัคร เด็ก เข้าโรงเรียน

รูปแบบการรับทราบกำหนดวันเปิดรับสมัคร เด็ก เข้าโรงเรียน

แสดงไว้ในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ รูปแบบการรับทราบกำหนดวันเปิดรับสมัคร เด็ก เข้าโรงเรียน จำแนก
ตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๓	๓.๒๗
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๔๒	๔๑.๖๑
เพื่อนบ้าน	๑๐๕	๔๔.๐๗
ครู	๕๕	๒๗.๕๗
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอกาแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	๑	๐.๔๗
หมอประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๔ จะเห็นว่าประกาศกำหนดวันเปิดรับสมัคร เด็ก เข้าโรงเรียนแพร่
เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๔๔.๐๗ รองลงมาคือครู ร้อยละ ๒๗.๕๗
ญาติพี่น้องร้อยละ ๔๑.๖๑ กำนันผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๓.๒๗ และป้ายโฆษณา ร้อยละ ๐.๔๗

๑.๓.๔ การรับทราบกำหนดวันเลือกตั้งและผลการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ ม.ก. ๑๔ แสดงไว้ในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕ รูปแบบการรับทราบกำหนดวันเลือกตั้งและผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ ม.ก. ๑๔ จำแนกตามแหล่งความรูชาวสาร

แหล่งความรูชาวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๓๕	๓๕.๐๐
หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร จุลสาร และตำราเรียน	๓	๓.๒๓
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๕	๕.๐๐
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๓	๓.๒๓
เพื่อนบ้าน	๒๕	๒๕.๐๐
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอกาแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๖๕	๖๕.๐๐
ป้ายโฆษณา	๒๖	๒๖.๐๐
หมอบประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์ เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๕ จะเห็นว่าประกาศกำหนดวันเลือกตั้งและผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ ม.ก. ๑๔ แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยวิทยุมากที่สุด ก็ร้อยละ ๓๕.๐๐ รองลงมาคือ เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยา ร้อยละ ๖๕.๐๐ เพื่อนบ้านร้อยละ ๒๕.๐๐ ป้ายโฆษณาร้อยละ ๒๖.๐๐ จากหนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร ตำราเรียน กับญาติพี่น้อง ร้อยละ ๓.๒๓ เท่ากัน และจากกำนันผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๕.๐๐

๑.๓.๕ การรับทราบข่าวการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลแก่ประชาชน
ผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ได้รับการฟรีในการขึ้นรถเมล์ รักษาพยาบาล และส่งบุตร
เข้าเรียน

รูปแบบการรับทราบข่าวการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลแก่
ประชาชนผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ได้รับการฟรีในการขึ้นรถเมล์ รักษาพยาบาล และ
ส่งบุตรเข้าเรียน แสดงไว้ในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ รูปแบบการรับทราบข่าวการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลแก่ประชาชน
ผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ได้รับการฟรีในการขึ้นรถเมล์
รักษาพยาบาล และส่งบุตรเข้าเรียน จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๒๗	๓๑.๓๑
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๔	๑.๘๗
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๖	๖.๙๐
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๓๒	๓๘.๕๕
เพื่อนบ้าน	๑๐๕	๕๕.๐๗
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอกาแะมะน้ำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—

ตาราง ๑๖ (ต่อ)

แหล่งความรูชาวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจำทำบล	—	—
ภาพยนตร์ เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากการาง ๑๖ จะเห็นว่าชาวการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลแก่ผู้รายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทนั้น แพร่เขาไปสู่ชาวบ้านโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๔๕.๐๗ รองลงมาคือ วิทยุร้อยละ ๓๑.๓๑ ญาติพี่น้องร้อยละ ๑๔.๕๕ กำนันผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๒.๔๐ และจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียนร้อยละ ๑.๔๗

๑.๓.๖ การรับทราบชาวการจกสรรเงินจากธนาคารไปให้

ชาวนาก

รูปแบบการรับทราบชาวการจกสรรเงินจากธนาคารไปให้

ชาวนาก แสดงไว้ในตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗ รูปแบบการรับทราบข่าวการจัดสรรเงินจากธนาคารไปให้ชาวนาคู
จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๔๕	๒๒.๕๐
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๓	๑.๕๐
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๕	๔.๒๑
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๓๕	๑๕.๘๕
เพื่อนบ้าน	๑๑๕	๕๕.๖๑
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๗ จะเห็นว่าข่าวการจัดสรรเงินจากธนาคารไปให้ชาวนาคูนั้น
แพร่เข้าไปสู่ชาวนาคูโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๕๕.๖๑ รองลงมาคือวิทยุ ร้อยละ
๒๒.๕๐ ญาติพี่น้อง ร้อยละ ๑๕.๘๕ กำนันผู้ใหญ่บ้านร้อยละ ๔.๒๑ และจากหนังสือ
หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน ร้อยละ ๑.๕๐

๑.๓.๓ การรับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีย้ายไปเยี่ยมชานาที่จังหวัด
สุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ มี.ค. ๑๔

รูปแบบการรับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีย้ายไปเยี่ยมชานาที่
จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ มี.ค. ๑๔ แสดงไว้ในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ รูปแบบการรับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีย้ายไปเยี่ยมชานาที่จังหวัด
สุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ มี.ค. ๒๕๑๔ จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๓๐	๑๔.๐๒
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และตำราเรียน	๑๐	๔.๖๓
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๔	๑.๘๓
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๒๕	๑๓.๕๕
เพื่อนบ้าน	๑๓๕	๖๔.๕๕
ครู	๑	๐.๔๓
พระภิกษุสามเณร	๑	๐.๔๓
พ่อค้าแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิวโฆษณาและฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจักษ์ตำบล	—	—
ภาพยนตร์ เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๔ จะเห็นว่าชาวนายกรัชมุนตรีไปเยี่ยมชวามาที่จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๔ นั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยเพื่อนบ้านมากที่สุด คือ รอยละ ๖๔.๕๕ รองลงมาคือวิทยุรอยละ ๑๔.๐๒ ญาติพี่น้องรอยละ ๑๓.๕๕ หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน รอยละ ๔.๖๗ กำนันผู้ใหญ่บ้านรอยละ ๑.๘๗ จากครู และพระภิกษุสามเณร รอยละ ๐.๔๗ เท่ากัน

๑.๓.๘ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของโรค การป้องกันรักษา และการใช้ยา

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของโรค การป้องกันรักษา และการใช้ยา แสดงไว้ในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของโรค การป้องกันรักษา และการใช้ยา จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	รอยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๓๐	๓๒.๓๑
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสารและตำราเรียน	๑	๐.๔๓
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๑	๐.๔๓
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๔	๑.๘๗
ญาติพี่น้อง	๑๓	๑๓.๕๕
เพื่อนบ้าน	๓๔	๖๔.๕๕

ตาราง ๑๔ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ครู	๑๔	๖.๕๔
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอดกาแนะนำ	๑๐	๔.๖๗
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๑๔	๖.๕๔
ป้ายโฆษณา	๑๕	๘.๘๘
หมอบประจำตำบล	๑๕	๗.๐๑
ภาพยนตร์ เร	๑๕	๗.๐๑
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๔ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับสาเหตุของโรค การป้องกันรักษา และการใช้ยา แพรเซาไปสู่ชาวบ้านโดยวิญญูมากที่สุด คือร้อยละ ๓๖.๗๑ รองลงมาได้แก่ เพื่อหมาย ร้อยละ ๑๕.๘๘ ป้ายโฆษณาร้อยละ ๘.๘๘ ญาติพี่น้องร้อยละ ๗.๕๔ หมอบประจำตำบลและภาพยนตร์เรร้อยละ ๗.๐๑ เท่ากัน และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่น ๆ รวมกัน ประมาณร้อยละ ๒๐.๐๐

๑.๓.๔ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับการอนามัยและความเป็นอยู่ในครอบครัว

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการอนามัยและความเป็นอยู่ในครอบครัว แสดงไว้ในตาราง ๒๐

ตาราง ๒๐ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการอนามัยและความเป็นอยู่ใน
ครอบครัว จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๕	๒.๓๔
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๒	๐.๙๓
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๑๒	๕.๖๑
ญาติพี่น้อง	๔๐	๓๓.๓๔
เพื่อนบ้าน	๔๐	๑๔.๒๘
ครู	๔๒	๑๘.๖๓
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอดคาแนะนำ	๕	๒.๓๔
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๘	๓.๓๔
ป้ายโฆษณา	๑๑	๕.๑๔
หมอประจำตำบล	๔	๑.๘๓
ภาพยนตร์เร	๕	๒.๓๔
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๐ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับอนามัยและความเป็นอยู่ในครอบครัว
แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยญาติพี่น้องมากที่สุด คือร้อยละ ๓๓.๓๔ รองลงมาได้แก่ครู ร้อยละ
๑๘.๖๓ เพื่อนบ้านร้อยละ ๑๔.๒๘ และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่น ๆ รวมกันประมาณ
ร้อยละ ๒๕.๐๐

๑.๓.๑๐ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก

แสดงไว้ในตาราง ๒๑

ตาราง ๒๑ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก จำแนกตาม
แหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ ขูลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๒๔	๑๓.๕๕
ญาติพี่น้อง	๑๑๕	๕๓.๓๔
เพื่อนบ้าน	๕๔	๒๘.๕๓
ครู	๓	๓.๒๓
พระภิกษุสามเณร	—	—
พocaแนะนำ	๒	๐.๙๓
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๒	๐.๙๓
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจักษ์ตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๑ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้าน โดยญาติพี่น้องมากที่สุด คือร้อยละ ๕๓.๓๔ รองลงมาคือเพื่อนบ้าน ร้อยละ ๒๘.๕๓ เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านร้อยละ ๑๓.๕๕ ครูร้อยละ ๓.๒๓ พocaแนะนำและเอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยาร้อยละ ๐.๙๓ เท่ากัน

๑.๓.๑๑ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับการทำนาปีละ ๒ ครั้ง

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการทำนาปีละ ๒ ครั้ง

แสดงไว้ในตาราง ๒๒

ตาราง ๒๒ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการทำนาปีละ ๒ ครั้ง จำแนกตามแหล่งความรู้ชาวสาร

แหล่งความรู้ชาวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๒	๒.๔๐
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๑	๐.๔๓
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๑๒๓	๗๖.๑๗
ญาติพี่น้อง	๔	๓.๗๔
เพื่อนบ้าน	๓๕	๑๖.๓๖
ครู	๑	๐.๔๓
พระภิกษุสามเณร	—	—
พอดคาแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอดประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์ เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๒ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการทำนาปีละ ๒ ครั้ง แพร่เข้าไปสู่ชาวนาโดยการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนมากที่สุด คือร้อยละ ๗๖.๑๗ รองลงมาได้แก่เพื่อนบ้านร้อยละ ๑๖.๓๖ ญาติพี่น้องร้อยละ ๓.๗๔ วิทยุร้อยละ ๒.๔๐ จากกำนันผู้ใหญ่บ้านและครูร้อยละ ๐.๔๓ เท่ากัน

๑.๓.๑๒ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหมู ปลา เป็ด ไก่
รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหมู ปลา เป็ด

ไก่ แสดงไว้ในตาราง ๒๓

ตาราง ๒๓ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหมู ปลา เป็ด ไก่
จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	๑	๐.๔๓
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๑๖๑	๓๕.๒๓
ญาติพี่น้อง	๖	๒.๘๐
เพื่อนบ้าน	๓๖	๑๖.๘๒
ครู	๑	๐.๔๓
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	๓	๑.๔๐
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๔	๑.๘๓
ป้ายโฆษณา	๒	๐.๔๓
หมอปประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์ เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๓ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหมู ปลา เป็ด ไก่แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านมากที่สุด ก็ร้อยละ ๓๕.๒๓ รองลงมาได้แก่เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๑๖.๘๒ เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยา ร้อยละ ๑.๘๓ พ่อค้าแนะนำร้อยละ ๑.๔๐ ป้ายโฆษณาร้อยละ ๐.๔๓ จากกำนันผู้ใหญ่บ้านและครูร้อยละ ๐.๔๓ เท่ากัน

๑.๓.๑๓ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย

และการกำจัดศัตรูพืช

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย และการกำจัดศัตรูพืช แสดงไว้ในตาราง ๒๔

ตาราง ๒๔ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย และการกำจัดศัตรูพืช จำแนกตามแหล่งความรู้ชาวสวน

แหล่งความรู้ชาวสวน	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๒๗	๑๒.๖๒
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๑	๐.๔๓
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	๑	๐.๔๓
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๑๒๒	๕๗.๐๑
ญาติพี่น้อง	๘	๓.๗๔
เพื่อนบ้าน	๓๐	๑๔.๐๒
ครู	๑	๐.๔๓
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	๑๔	๖.๕๔
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๗	๓.๒๗
ป้ายโฆษณา	๓	๑.๔๐
หมอประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๔ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการเลือกพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย และการ
กำจัดศัตรูพืช แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้าน โดยการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๕๗.๐๑
รองลงมาได้แก่เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๑๘.๐๒ วิทยุร้อยละ ๑๑.๖๒ พ่อค้าและน้าร้อยละ ๖.๕๔
ญาติพี่น้อง ๓.๗๔

๑.๓.๑๔ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับการซ่อมเครื่องมือประกอบอาชีพ
เช่น เกวียน คันไถ คราด การซุนแห

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการซ่อมเครื่องมือประกอบ
อาชีพ เช่น เกวียน คันไถ คราด การซุนแห แสดงไว้ในตาราง ๒๕

ตาราง ๒๕ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับการซ่อมเครื่องมือประกอบอาชีพ
เช่น เกวียน คันไถ คราด การซุนแห จำแนกตามแหล่งความรู้
ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๑๗๓	๘๐.๘๔
ญาติพี่น้อง	๗	๓.๒๓
เพื่อนบ้าน	๓๔	๑๕.๘๔
ครู	—	—

ตาราง ๒๕ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร่	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๕ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับการซ่อมเครื่องมือประกอบอาชีพ นั้นแพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดยการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๔๐.๔๔ รองลงมาได้แก่เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๑๕.๔๔ และจากญาติพี่น้อง ร้อยละ ๓.๒๓

๑.๓.๑๕ การรับทราบข่าวสารสังคมในหมู่บ้าน เช่น การแต่งงาน
บวชนาค การโกนจุก และการทำบุญบ้าน

รูปแบบการรับทราบข่าวสารสังคมในหมู่บ้าน เช่น การแต่งงาน
การบวชนาค การโกนจุก และการทำบุญบ้าน แสดงไว้ในตาราง ๒๖

ตาราง ๒ รูปแบบการรับทราบข่าวสังคมในหมู่บ้าน เช่น การแต่งงาน
การบวชนาค การโกนจุก และทำบุญบ้าน จำแนกตามแหล่ง
ข่าวสาร

แหล่งข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	—	—
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๑	๐.๘๓
เพื่อนบ้าน	๒๑๓	๘๘.๕๓
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร่	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒ จะเห็นว่าข่าวสังคมในหมู่บ้านนั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดย
เพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๘๘.๕๓ และจากญาติพี่น้องร้อยละ ๐.๘๓

๑.๓.๑๖ การรับทราบข่าวในวงการบันเทิง เช่น ข่าวการภาพยนตร์
การนักร้อง ดาราวิทยุโทรทัศน์

รูปแบบการรับทราบข่าวในวงการบินเหิง เช่น ข่าวการร
ภาพยนตร์ การานักกรอง การวิทยุโทรทัศน์ แสดงไว้ในตาราง ๒๗

ตาราง ๒๗ รูปแบบการรับทราบข่าวในวงการบินเหิง เช่น ข่าวการร
การานักกรอง การวิทยุโทรทัศน์ จำแนกตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๑๕๕	๗๒.๔๓
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๕	๒.๕๐
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๑๗	๘.๖๘
เพื่อนบ้าน	๓๓	๑๕.๖๒
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—
หมอประจักษ์ตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร่	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๗ จะเห็นว่าข่าวในวงการบินเหิงนั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้านโดย
วิทยุมากที่สุด ก็ร้อยละ ๗๒.๔๓ รองลงมาคือเพื่อนบ้าน ร้อยละ ๑๕.๖๒ ญาติพี่น้อง
ร้อยละ ๘.๖๘ และจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน ร้อยละ ๒.๕๐

๑.๓.๑๓ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับสิ่งของฟุ่มเฟือย เช่น ลิฟต์ติด
คินสอเขียนคิ้ว ครีมแต่งหน้า และแฟชั่นการแต่งกาย

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสิ่งของฟุ่มเฟือย เช่น
ลิฟต์ติด คินสอเขียนคิ้ว ครีมแต่งหน้า และแฟชั่นการแต่งกาย แสดงไว้ในตาราง ๕๔

ตาราง ๕๔ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับสิ่งของฟุ่มเฟือย เช่น ลิฟต์ติด
คินสอเขียนคิ้ว ครีมแต่งหน้า และแฟชั่นการแต่งกาย จำแนกตาม
แหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๕๖	๒๖.๑๓
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	๕	๒.๓๔
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๕๓	๔๕.๓๓
ญาติพี่น้อง	๔	๑.๘๓
เพื่อนบ้าน	๒๔	๑๑.๒๑
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	๑๓	๖.๐๓
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๑	๐.๔๓

ตาราง ๒๔ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายโฆษณา	๔	๑.๘๓
หมอบประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร่	๘	๓.๓๔
อื่น ๆ	๒	๐.๘๓
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากการาง ๒๔ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับสิ่งของฟุ่มเฟือยนั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้าน โดยการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๔๔.๓๓ รองลงมาได้แก่วิทยุ ร้อยละ ๒๖.๑๗ เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๑๑.๒๑ พอคาน้ำ ร้อยละ ๖.๐๗ และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่นรวมกันประมาณร้อยละ ๑๕.๐๐

๑.๓.๑๘ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ในบ้าน เช่น
เชือกไนลอน ดึงน้ำ ตะกร้าพลาสติก และรองเท้าแตะฟองน้ำ

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ในบ้าน
 เช่น เชือกไนลอน ดึงน้ำ ตะกร้าพลาสติก และรองเท้าแตะฟองน้ำ แสดงไว้ในตาราง ๒๕

ตาราง ๒๕ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ในบ้าน เช่น เชือก
ในลอน ถังน้ำ ตะกร้าพลาสติก และรองเท้าแตะพองน้ำ จำแนก
ตามแหล่งความรู้ข่าวสาร

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๖	๒.๔๐
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	๑๑๔	๖๔.๔๔
ญาติพี่น้อง	๕	๒.๓๔
เพื่อนบ้าน	๓๑	๑๘.๔๔
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	๒๓	๑๒.๖๒
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	๒	๐.๕๓
หมอประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	๓	๑.๕๐
อื่น ๆ	๒	๐.๕๓
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๒๕ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ในบ้านนั้น แพร่เข้าไปสู่
ชาวบ้านโดยการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านมากที่สุด คือร้อยละ ๖๔.๔๔ รองลงมาได้แก่
เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๑๘.๔๔ พ่อค้าแนะนำ ร้อยละ ๑๒.๖๒ และจากแหล่งความรู้ข่าวสารอื่น
มีจำนวนประมาณร้อยละ ๑๐.๐๐

๑.๓.๑๕ การรับทราบความรู้เกี่ยวกับราคาสินค้า เช่น ราคา
ข้าวเปลือก ข้าวสาร และน้ำตาล

รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับราคาสินค้า เช่นราคา
ข้าวเปลือก ข้าวสาร และน้ำตาล แสดงไว้ในตาราง ๓๐

ตาราง ๓๐ รูปแบบการรับทราบความรู้เกี่ยวกับราคาสินค้า เช่น ราคา
ข้าวเปลือก ข้าวสาร และน้ำตาล จวบจนตามแหล่งความรู้
ข้าวสาร

แหล่งความรู้ข้าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	—	—
วิทยุ	๓๓	๑๘.๔๒
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และตำราเรียน	—	—
เจ้าหน้าที่อำเภอจังหวัด	—	—
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	—	—
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	—	—
ญาติพี่น้อง	๑๔	๖.๕๔
เพื่อนบ้าน	๕๐	๒๓.๓๖
ครู	—	—
พระภิกษุสามเณร	—	—
พ่อค้าแนะนำ	๑๑๓	๕๔.๖๓
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	—	—
ป้ายโฆษณา	—	—

ตาราง ๓๐ (ต่อ)

แหล่งความรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
หมอบประจำตำบล	—	—
ภาพยนตร์เร	—	—
อื่น ๆ	—	—
รวม	๒๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓๐ จะเห็นว่าความรู้เกี่ยวกับราคาสินค้านั้น แพร่เข้าไปสู่ชาวบ้าน โดยพ่อค้ามากที่สุด คือร้อยละ ๕๔.๒๗ รองลงมาได้แก่เพื่อนบ้าน ร้อยละ ๒๓.๓๖ วิทยุ ร้อยละ ๑๕.๔๒ ญาติพี่น้อง ร้อยละ ๖.๕๔

๒. ความสามารถในการอ่านของชาวบ้าน

การวิเคราะห์ผลในตอนนี้จะเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการอ่านแบบทดสอบของชาวบ้าน ดังแสดงไว้ในตาราง ๓๑ - ๓๒ ดังนี้

๒.๑ ความถี่ของคะแนนการอ่านทั้งสี่เสียง

ความถี่ของคะแนนการอ่านทั้งสี่เสียง แสดงไว้ในตาราง ๓๑

ตาราง ๓๑ แสดงจำนวนความถี่ของคะแนนการอ่านฟังเสียง

คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ
๐	๒๕	๑๖.๔๘
๑	๕	๓.๒๘
๒	๖	๓.๘๑
๓	๔	๒.๕๕
๔	๖	๓.๘๑
๕	๑๑	๖.๒๕
๖	๑๐	๕.๖๔
๗	๑๖	๑๐.๐๕
๘	๒๒	๑๒.๕๐
๙	๑๖	๑๐.๐๕
๑๐	๔๗	๒๖.๗๐
รวม	๑๓๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓๑ จะเห็นว่าผู้ที่เข้าทดสอบทำคะแนนได้ ๑๐ คะแนน มีมากที่สุดคือ ร้อยละ ๒๖.๗๐ รองลงมาคือผู้ที่ได้ศูนย์คะแนน มีร้อยละ ๑๖.๔๘ เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนผู้ได้คะแนนสูงสุดและต่ำสุดมีจำนวนใกล้เคียงกัน

๒.๒ คะแนนเฉลี่ยของการอ่านฟังเสียงของผู้เข้าทดสอบทั้งหมด

คะแนนเฉลี่ยของการอ่านฟังเสียงของผู้เข้าทดสอบทั้งหมด แสดงไว้

ในตาราง ๓๒

ตาราง ๓๒ แสดงคะแนนเฉลี่ยของการอ่านฟังเสียงของผู้เข้าทดสอบทั้งหมด

คะแนน	จำนวนคน	คะแนนทั้งหมด	คะแนนเฉลี่ยทั้งหมด
๐	๒๔	๐	๖.๑๕
๑	๕	๕	
๒	๖	๑๒	
๓	๔	๒๔	
๔	๖	๒๔	
๕	๑๑	๕๕	
๖	๑๐	๖๐	
๗	๑๖	๑๑๒	
๘	๒๒	๑๗๖	
๙	๑๖	๑๔๔	
๑๐	๔๗	๔๗๐	
รวม	๑๗๖	๑๐๘๒	

จากตาราง ๓๒ จะเห็นว่าผู้เข้าทดสอบ ๑๗๖ คน ทำคะแนนได้ทั้งหมดรวม ๑๐๘๒ คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย ๖.๑๕ คะแนน

๓. สภาพเกี่ยวกับการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

การวิเคราะห์ผลในตอนนี้จะเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน ดังแสดงไว้ในตาราง ๓๓ - ๓๗ ดังนี้

๓.๑ ความสนใจในการอ่านประเภทของสิ่งพิมพ์

ความสนใจในการอ่านประเภทของสิ่งพิมพ์ แสดงไว้ในตาราง ๓๓

ตาราง ๓๓ ความสนใจในการอ่านประเภทของสิ่งพิมพ์ จำแนกตามประเภทของสิ่งพิมพ์

ประเภทของสิ่งพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือ	๕	๒.๘๔
หนังสือพิมพ์	๑๑๕	๖๕.๓๔
จุลสาร	๒๒	๑๒.๕๐
วารสาร	๒๓	๑๕.๓๔
ตำราเรียน	—	—
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยา	๓	๓.๘๘
รวม	๑๗๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓๓ จะเห็นว่าชาวบ้านมีความสนใจอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือร้อยละ ๖๕.๓๔ รองลงมาได้แก่สิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร ร้อยละ ๑๕.๓๔ จุลสารร้อยละ ๑๒.๕๐ เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา ฉลากยา ร้อยละ ๓.๘๘ หนังสือร้อยละ ๒.๘๔ ส่วนตำราเรียนไม่มีผู้สนใจอ่านเลย

๓.๒ สิ่งพิมพ์ที่ชาวบ้านได้อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน

สิ่งพิมพ์ที่ชาวบ้านได้อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน แสดงไว้ใน

ตาราง ๓๔

ตาราง ๓๔ สิ่งพิมพ์ที่ชาวบ้านได้อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน จำแนกตาม
ประเภทของสิ่งพิมพ์

ประเภทของสิ่งพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
หนังสือ	๑	๐.๕๙
หนังสือพิมพ์	๑๐	๑๙.๐๕
วุฒสาร	—	—
วารสาร	๕	๕.๑๑
ตำราเรียน	๒	๑.๑๔
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา	๑๓๔	๙๖.๑๔
รวม	๑๙๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓๔ จะเห็นว่าชีวิตประจำวันของชาวบ้านได้ได้อ่านสิ่งพิมพ์
ประเภทเอกสารจากพวกใบปลิว ใบโฆษณา และฉลากยา มากที่สุด ถึงร้อยละ ๙๖.๑๔
รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์ ร้อยละ ๑๙.๐๕ วารสารร้อยละ ๕.๑๑ ตำราเรียนร้อยละ
๑.๑๔ และหนังสือ ร้อยละ ๐.๕๙

๓.๑ เวลาที่ชาวบ้านใช้อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ

เวลาที่ชาวบ้านใช้อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ แสดงไว้ใน

ตาราง ๔๕

ตาราง ๔๕ เวลาที่ชาวบ้านใช้อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ จำแนกตาม ชั่วโมง

จำนวน ชั่วโมง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง	๑๔๕	๓๓.๒๕
ประมาณ ๑ - ๒ ชั่วโมง	๘	๑.๕๕
ประมาณ ๒ - ๔ ชั่วโมง	๘	๑.๕๕
ประมาณ ๔ - ๖ ชั่วโมง	๑๐	๕.๖๘
มากกว่า ๖ ชั่วโมง	๒๑	๑๑.๕๓
รวม	๑๙๒	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔๕ จะเห็นว่าในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ชาวบ้านได้ว่างสัปดาห์หนึ่งน้อยกว่า ๑ ชั่วโมง เป็นมากที่สุดคือร้อยละ ๓๓.๒๕ รองลงมาได้แก่ผู้อ่านมากกว่า ๖ ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ ๑๑.๕๓ ประมาณ ๔ - ๖ ชั่วโมง ร้อยละ ๕.๖๘ ประมาณ ๑ - ๒ ชั่วโมง และ ๐ - ๔ ชั่วโมง ร้อยละ ๑.๕๕ เท่ากัน

๓.๔ สาเหตุสำคัญที่ชาวบ้านไม่ได้อ่านหนังสือ

สาเหตุสำคัญที่ชาวบ้านไม่ได้อ่านหนังสือ แสดงไว้ในตาราง ๓๖

ตาราง ๓๖ สาเหตุสำคัญที่สุดที่ชาวบ้านไม่ได้อ่านหนังสือ หรือได้อ่านบ้างแต่
ยังไม่พอกับความต้องการ จำแนกตามปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
สายตาไม่ดี	๘	๔.๕๕
ไม่มีเวลาอ่านเพราะต้องประกอบอาชีพ	๖๔	๓๖.๓๖
ไม่มีสิ่งพิมพ์อ่าน	๕๓	๕๖.๘๔
มีสิ่งพิมพ์อ่านแต่ไม่ตรงกับความต้องการ	๙	๓.๕๔
อื่น ๆ	๔	๒.๒๓
รวม	๑๓๘	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓๖ จะเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคที่ชาวบ้านไม่ได้อ่านสิ่งพิมพ์หรือได้อ่านบ้าง แต่ยังไม่พอกับความต้องการนั้น สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการขาดแคลนสิ่งพิมพ์สำหรับอ่านเป็นประการสำคัญ คือร้อยละ ๕๖.๘๔ รองลงมาได้แก่ไม่มีเวลาอ่านเพราะต้องประกอบอาชีพ ร้อยละ ๓๖.๓๖ ส่วนปัญหาและอุปสรรคอย่างอื่น มีประมาณเพียงร้อยละ ๑๐.๐๐ เท่านั้น

๓.๕ การจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านของชาวบ้าน

การจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านของชาวบ้าน แสดงไว้ในตาราง ๓๗

ตาราง ๓๗ การจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านของชาวบ้าน จำแนกตามวิธีการจัดหา

วิธีการจัดหา	ผู้ที่สามารถจัดหาได้		ผู้ที่ไม่สามารถจัดหาได้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อ	๑๐๐	๕๖.๔๖	๗๖	๔๓.๑๔
ขอยืมจากเพื่อนบ้าน	๔๕	๒๕.๕๓	๑๓๖	๗๔.๔๓
ขอยืมจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน	๓	๑.๗๐	๑๗๓	๙๐.๓๐
ขอยืมจากวัด	๗๖	๔๑.๓๔	๑๐๕	๕๕.๖๖
ขอยืมจากโรงเรียน	—	—	๑๗๖	๑๐๐.๐๐
ขอยืมจากห้องสมุดประจำอำเภอและจังหวัด	—	—	๑๗๖	๑๐๐.๐๐
อื่น ๆ	๑๐๐	๕๖.๔๖	๗๖	๔๓.๑๔

จากตาราง ๓๗ จะเห็นว่าชาวบ้านจัดหาสิ่งพิมพ์สำหรับอ่านโดยวิธีซื้อและวิธีอื่น ๆ (อ่านตามร้านกาแฟ ร้านค้ายม ร้านตัดผม) มากที่สุด คือร้อยละ ๕๖.๔๖ รองลงมาคือขอยืมจากวัด ขอยืมจากเพื่อนบ้าน และขอยืมจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามลำดับ ส่วนวิธีการที่ชาวบ้านไม่สามารถจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านได้เลย ได้แก่การขอยืมจากโรงเรียน และการขอยืมจากห้องสมุดประจำอำเภอและจังหวัด มีร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๔. ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน

การวิเคราะห์ผลในตอนนี้แยกการวิเคราะห์ออกเป็นสี่ตอน คือ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านทั้งสามกลุ่มอายุรวมกัน ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแยกออกเป็นเพศชายและเพศหญิง และความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุ แยกตามเพศชายและเพศหญิง ดังแสดงไว้ในตาราง ๓๔ - ๔๓ ดังนี้

๔.๑ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านทั้งสามกลุ่มอายุรวมกัน

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านทั้งสามกลุ่มอายุรวมกัน แสดงไว้ในตาราง ๓๔

ตาราง ๓๔ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านทั้งสามกลุ่มอายุรวมกัน

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ (X) ของชาวบ้านใหม่
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓.๕๖๒๓ *
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๒.๘๑๖๕
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มจำพ้อปลาไหล	๓.๑๘๑๘
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มกแดง	๒.๖๔๗๓
๕	หนังสือเพลง	๓.๑๐๓๒๕

ตาราง ๓๘ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ (X) ของชาวบ้านใหม่
๖	การนักร้อง นักแสดง เช่น โลกคารา การบันเทิง	๓. ๐๖๘๑
๗	ตลกขบขัน เช่น จุกตลก นิกร กิมหงวน	๓. ๐๙๕๕
๘	สืบสวน	๒. ๕๒๐๔
๙	ผจญภัย	๒. ๕๖๖๖
๑๐	การเชือดไก่ ไชยกลาง สิ่งที่ยกกลางรายและลางคี่ รวมทั้ง ไทราเกาส์	๓. ๓๐๑๑
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๒. ๕๖๓๘
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๒. ๕๘๔๐
๑๓	ประวัติศาสตร์	๒. ๕๘๔๖
๑๔	การเฝ้า อำนาจศาล การพิพากษา ตักสิน การ อุทธรณ์ กีฬา	๒. ๕๙๓๘
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๒. ๕๙๓๕
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒. ๖๐๒๒
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การ บริหารส่วนตำบล	๒. ๕๒๖๑
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการ ที่ประชาชนควรทราบ	๒. ๖๕๔๔

ตาราง ๓๘ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอน มรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอ ประกัน ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอ และจังหวัด	๓.๑๑๓๖
๒๐	ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิประชาธิปไตย	๒.๙๖๑๓
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ ในการปกครอง	๒.๖๔๑๔
๒๒	การศึกษาในระดับต่าง ๆ	๒.๖๑๓๖
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๒.๘๙๒๙
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๒.๘๑๒๕
๒๕	การปรับปรุงตนเอง และการดำเนินชีวิตให้ได้รับความ สำเร็จ	๓.๔๔๒๖
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการ วางแผนครอบครัว	๓.๓๒๓๘
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๒.๘๓๕๒
๒๘	การจัดบ้าน	๒.๙๑๐๒
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๒.๘๑๘๑
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๒.๘๒๓๘
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๒.๙๕๔๕
๓๒	การทำนา	๒.๙๔๕๔

ตาราง ๓๘ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่
๓๓	วิชาว่าด้วยดิน ปุ๋ย และการใช้	๒.๕๓๗๒
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓.๓๑๘๑
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๒.๕๔๕๓
๓๖	การเลี้ยงหมู	๓.๐๕๑๑
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๒.๕๕๔๕
๓๘	การเลี้ยงปลา	๒.๘๔๓๓
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๓.๐๑๑๓
๔๐	การช่างไม้	๒.๗๐๔๕
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๓.๐๐๐๐
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๓.๓๖๔๓
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่น การปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก	๓.๕๕๔๑*
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๒.๔๔๓๓
๔๕	พุทธศาสนา	๓.๖๒๕๐*
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๓.๔๒๐๔

* ค่าความสนใจมาก (๓.๕๐ ขึ้นไป)

จากตาราง ๓๘ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจนั้นมีอยู่เพียงสามเรื่องกับ
คือสนใจมาก ปานกลาง และน้อย ประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจอยู่ในระดับค่าความสนใจมา
เรียงตามลำดับคือ พุทธศาสนา การปฐมพยาบาล และเรื่องอื่น ส่วนเรื่องประเภทอื่น อยู่ในค่าความ
สนใจระดับปานกลาง และน้อย

๔.๒ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุ
ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุ

แสดงไว้ในตาราง ๓๘

ตาราง ๓๘ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน จำแนกตาม
 กลุ่มอายุ

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่		
		๑๕ - ๒๕ ปี	๒๖ - ๔๖ ปี	๔๖ + ปี
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องที่มีบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓.๖๔๐๐ *	๓.๖๖๐๐ *	๓.๑๑๙๙
๒	นิทาน เช่นเรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๓.๔๖๐๐	๒.๙๖๖๘	๒.๙๖๔๕
๓	นวนิยาย เช่นเรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มเจ้าพอบลาไหล	๓.๕๕๐๐ *	๓.๐๘๕๓	๒.๘๙๑๙
๔	การ์ตูน เช่นเรื่องไอ้มดแดง	๓.๑๘๐๐	๒.๙๓๖๕	๒.๕๙๙๙
๕	หนังสือเพลง	๓.๘๕๐๐ †	๓.๐๓๖๕	๒.๘๙๙๙
๖	การอ่านกรอ้ง นักแสดง เช่นโลกคาราการาบันเทิง	๓.๖๖๐๐ *	๓.๐๔๔๙	๒.๘๘๐๐
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุกลน นักรบ หิมทวง	๓.๕๐๐๐ †	๑.๘๘๘๘	๒.๕๙๙๙
๘	สืบสวน	๒.๙๒๐๐	๓.๓๙๖๒	๓.๐๐๐๐
๙	ผจญภัย	๒.๘๔๐๐	๒.๗๐๗๓	๓.๒๕๙๙
๑๐	การเชือดเนื้อ โชคกลาง สิ่งที่ยกกลางร้ายและางดีรวมทั้ง ไหราศาสตร์	๓.๕๖๐๐	๓.๑๔๖๓	๓.๘๙๙๙
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๒.๖๘๐๐	๒.๙๓๐๙	๓.๑๑๙๙

ตาราง ๓๕ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่		
		๑๕ - ๒๕ ปี	๒๖ - ๓๕ ปี	๓๖ + ปี
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๒, ๔๘๐๐	๒, ๘๖๕๒	๓, ๑๑๓๖
๑๓	ประวัติศาสตร์	๒, ๖๒๐๐	๒, ๗๐๗๓	๓, ๑๓๖๓
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษา คดีสิน การ อุทธรณ์ ฎีกา	๓, ๕๒๐๐	๒, ๔๕๑๒	๒, ๔๗๗๒
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุม ผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๒, ๘๖๐๐	๑, ๖๓๔๑	๓, ๑๔๘๘
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒, ๖๖๐๐	๒, ๖๓๓๔	๒, ๘๖๓๖
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การ บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๒, ๕๒๐๐	๒, ๗๕๖๐	๓, ๒๕๐๐
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของ ข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๒, ๕๒๐๐	๒, ๗๓๖๖	๒, ๘๘๘๘
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญา เงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็น ผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนจนถึงการ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด	๒, ๘๘๐๐	๒, ๗๓๓๕	๓, ๓๘๖๓
๒๐	ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิประชาธิปไตย	๒, ๖๒๐๐	๒, ๖๒๓๔	๓, ๑๘๘๘
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการ ที่ใช้ในการปกครอง	๒, ๖๒๐๐	๒, ๕๒๓๓	๓, ๑๕๕๕

ตาราง ๓๕ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่		
		๑๕ - ๒๔ ปี	๒๕ - ๓๔ ปี	๓๕ + ปี
๒๒	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๒, ๙๘๐๐	๒, ๓๑๓๐	๓, ๔๙๓๒
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๒, ๕๒๐๐	๓, ๐๓๖๕	๓, ๐๐๐๐
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๒, ๘๒๐๐	๒, ๖๘๒๕	๓, ๐๕๕๔
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับ ความสำเร็จ	๓, ๕๒๐๐ *	๓, ๕๐๐๐ *	๓, ๓๘๖๓
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และ การวางแผนครอบครัว	๓, ๐๐๐๐	๓, ๕๒๓๕ *	๓, ๐๙๐๔
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๒, ๙๘๐๐	๒, ๖๘๒๕	๓, ๑๑๓๖
๒๘	การจัดบ้าน	๒, ๙๒๐๐	๒, ๓๑๕๕	๒, ๖๓๖๓
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๓, ๓๐๐๐	๒, ๖๓๓๕	๒, ๖๑๓๖
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๓, ๓๖๐๐	๒, ๖๒๑๕	๒, ๕๔๐๔
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๒, ๙๖๐๐	๓, ๐๐๐๐	๒, ๘๖๓๖
๓๒	การทำนา	๒, ๙๐๐๐	๒, ๖๘๒๕	๒, ๘๘๖๓
๓๓	วิชาว่าควยกิน ปุ๋ย และการใช้	๒, ๘๒๐๐	๓, ๐๒๓๕	๓, ๒๕๐๐
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓, ๓๒๖๐	๓, ๒๕๖๐	๓, ๔๓๑๘
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๒, ๙๘๐๐	๓, ๐๐๐๐	๓, ๐๐๐๐
๓๖	การเลี้ยงหมู	๓, ๑๖๐๐	๒, ๘๙๐๒	๓, ๒๕๐๐
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๒, ๘๖๐๐	๒, ๙๓๕๖	๓, ๐๒๕๓
๓๘	การเลี้ยงปลา	๒, ๙๔๐๐	๒, ๙๓๓๕	๓, ๑๓๖๕
๓๙	การเลี้ยงเป็ดไก่	๒, ๙๖๐๐	๒, ๙๐๒๕	๓, ๒๓๒๓

ตาราง ๓๕ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่		
		๑๕ - ๒๕ ปี	๒๖ - ๓๕ ปี	๓๖ + ปี
๔๐	การช่างไม้	๒. ๔๔๐๐	๒. ๙๕๖๐	๒. ๕๐๕๐
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๒. ๕๒๐๐	๒. ๕๕๑๒	๓. ๑๘๑๘
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๓. ๒๒๐๐	๓. ๒๖๘๒	๓. ๙๒๓๒ *
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่น การปฐมพยาบาลเค็ดตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก	๓. ๔๘๐๐	๓. ๕๒๔๓ *	๔. ๑๓๖๓ *
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๒. ๙๐๐๐	๓. ๐๑๒๑	๓. ๐๕๐๕
๔๕	พุทธศาสนา	๓. ๕๒๐๐ *	๓. ๓๖๕๘	๓. ๕๓๑๘ *
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๓. ๕๐๐๐	๒. ๙๑๕๕	๓. ๖๑๓๖ *

* ค่าความสนใจมาก (๓.๕๐ ขึ้นไป)

จากตาราง ๓๕ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านทั้งสามกลุ่มอายุ สนใจมากที่สุด
ครั้งนี้

กลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี สนใจประเภทของเรื่องมากที่สุดกับครั้งนี้คือ หนังสือ
เพลง คารานักกร้องนักแสดง เรื่องสั้น การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ
นวนิยายและพุทธศาสนามีค่าความสนใจเท่ากัน และอันดับสุดท้ายคือประเภทเรื่องตลกขบขัน

กลุ่มอายุ ๒ - ๕ ปี สนใจประเภทของ เรื่องมาก ลำดับดังนี้คือ เรื่องสั้น นิทานเรื่องเทพ การสมรส การคุมกำเนิด, การวางแผนครอบครัว และการปฐมพยาบาลซึ่งมีความ สนใจเท่ากัน และอันดับสุดท้ายคือการปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ

กลุ่มอายุ ๕ ปีขึ้นไป สนใจประเภทของ เรื่องมากตามลำดับดังนี้คือ การปฐม- พยาบาล พระพุทธศาสนา โรค การป้องกัน การรักษา การไข้หวัด และอันดับสุดท้ายคือ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี

๔.๓ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน แยกออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน แยกออกเป็น เพศชายและเพศหญิง แสดงไว้ในตาราง ๔๐

ตาราง ๔๐ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓. ๕๖๒๕	๓. ๕๕๐๓ *
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๒. ๙๔๑๔	๓. ๕๕๓๐
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แพมจุฬาทอปลาไหล	๒. ๙๔๕๖	๓. ๖๑๔๔ *
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มดแดง	๒. ๖๐๒๓	๒. ๖๔๘๓

ตาราง ๔๐ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๕	หนังสือเพลง	๒, ๔๖๖	๓, ๒๒๕๐
๖	การานักว่อง นักแสดง เช่น โลกการา การา บันเทิง	๒, ๘๘๒๔	๒, ๘๘๒๔
๗	ตลาดขบขัน เช่น ชุคพล นิกร กิมหงวน	๓, ๐๘๖๗	๓, ๐๖๐๒
๘	สืบสวน	๓, ๑๘๒๗	๒, ๖๒๒๕
๙	การเชื่อถือโชคลาง สิ่งที่ยกกลางร้ายและลางดี รวมทั้ง โหราศาสตร์	๓, ๓๑๑๘	๓, ๒๘๕๑
๑๐	สารคดีท่องเที่ยว	๓, ๒๑๕๐	๒, ๓๘๕๕
๑๑	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๓, ๐๐๐๐	๒, ๕๔๒๑
๑๒	ประวัติศาสตร์	๓, ๐๕๓๗	๒, ๕๑๕๖
๑๓	การศาล อำนาจศาล การพิพากษา คดีสิน การอุทธรณ์ ฎีกา	๒, ๗๙๕๖	๒, ๓๒๕๓
๑๔	บุญกุศล	๓, ๑๗๒๐	๒, ๕๒๑๖
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การรับกุม ผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๓, ๒๓๖๕	๒, ๖๐๒๔
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒, ๘๒๗๕	๒, ๓๔๕๕
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การ บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๓, ๐๘๖๗	๒, ๗๓๔๕
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของ ข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๒, ๘๖๐๒	๒, ๕๑๘๐

ตาราง ๔๐ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑๕	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่นการทำสัญญา เงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็น ผู้ต้องหา ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ อำเภอและจังหวัด	๓. ๒๐๔๓	๓. ๐๙๒๐
๒๐	สิทธิการเมือง เช่นสิทธิคอมมิวนิสต์ สิทธิประชา- ธิปไตย	๓. ๐๔๓๐	๒. ๔๕๕๗
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการ ที่ใช้ในการปกครอง	๒. ๕๑๓๕	๒. ๕๒๑๖
๒๒	การศึกษาในระดับต่าง ๆ	๒. ๗๓๑๑	๒. ๔๘๑๕
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๒. ๕๕๖๕	๒. ๘๖๕๒
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๓. ๐๓๒๒	๒. ๕๖๖๒
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับ ความสำเร็จ	๓. ๕๓๑๑*	๓. ๕๒๖๘
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และ การวางแผนครอบครัว	๓. ๔๑๕๒	๓. ๕๒๖๘
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๒. ๗๓๑๑	๓. ๐๓๖๑
๒๘	การจัดบ้าน	๒. ๔๕๓๘	๒. ๕๖๓๘
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๒. ๗๕๕๖	๒. ๘๘๓๓
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดสินใจเลือก	๒. ๕๕๕๑	๓. ๑๒๐๔

ตาราง ๔๐ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๒. ๖๖๖๖	๓. ๒๗๓๖
๓๒	การทำนา	๒. ๖ ๐๒๗	๓. ๐๓๒๐
๓๓	วิชาว่าด้วยคิน ปุ๋ย และการใช้	๒. ๘๘๘๗	๓. ๐๘๘๓
๓๔	การทำสวนกร้ว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓. ๒๙๐๓	๓. ๓๔๔๓
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๒. ๙๑๓๔	๓. ๐๘๔๓
๓๖	การเลี้ยงหมู	๓. ๐๒๗๕	๓. ๐๘๔๓
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๒. ๙๑๓๔	๓. ๐๐๐๐
๓๘	การเลี้ยงปลา	๒. ๙๖๖๒	๒. ๘๔๓๓
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๓. ๑๑๘๒	๒. ๘๔๑๕
๔๐	การช่างไม้	๓. ๐๒๗๕	๒. ๓๔๔๓
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๓. ๒๒๕๘	๒. ๙๖๖๔
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๓. ๕๐๕๓ *	๓. ๒๖๖๘
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก	๓. ๕๖๕๘ *	๓. ๕๓๐๗ *
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๓. ๑๔๓๕	๒. ๖๖๖๒
๔๕	พหุศาสตร์	๓. ๙๐๙๖ *	๓. ๕๓๐๗ *
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๓. ๓๘๗๐	๓. ๕๕๙๘

* ค่าความสนใจมา (๓.๕๐ ขึ้นไป)

จากตาราง ๔๐ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจมากที่สุดตามลำดับคือ
ชายสนใจเรื่องเกี่ยวกับพหุศาสตร์ การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตที่ได้รับ

หญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับนวนิยาย เรื่องสั้น อันคัมภีร์สุดท้ายคือการประมพยาบาล และพุทธศาสนา ซึ่งมีค่าความสนใจเท่ากัน

๔.๔ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุ แยกตามเพศ

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุ แยกตามเพศชายและเพศหญิง ดังแสดงไว้ในตาราง ๔๑ - ๔๓ ดังนี้

๔.๔.๑ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน กลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี แสดงไว้ในตาราง ๔๑

ตาราง ๔๑ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี จำแนกตามเพศ

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านไทย	
		ชาย	หญิง
๑	เรื่องสั้นคือเรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องซึ่งอ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓.๕๒๑๗ *	๓.๗๔๐๗ *
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๓.๔๓๔๗	๓.๔๘๑๔
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มเจ้าพ่อปลาไหล	๓.๐๐๐๐	๓.๖๒๖ *
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มดแดง	๓.๑๗๓๕	๓.๑๘๕๑
๕	หนังสือเพลง	๓.๕๑๓๐ *	๓.๗๗๗๐ *

ตาราง ๔๑ ต่อ

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๖	การนักร้อง นักแสดง เช่น โลกคารา การบันเทิง	๓.๘๒๖๐ *	๓.๕๑๘๕ *
๗	ตลาดขบขัน เช่น ชุคพล นิกร กิมหงวน	๓.๒๖๐๘	๓.๕๑๘๕ *
๘	สืบสวน	๓.๕๖๕๖ *	๒.๓๓๐๓
๙	ผจญภัย	๒.๔๓๘๒	๒.๔๐๓๔
๑๐	การเชือดข้อไขกลาง สิ่งหมอกกลางร้ายและ ลางดี รวมทั้งโหราศาสตร์	๓.๔๓๔๓	๓.๔๘๑๔
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๓.๓๔๓๘	๒.๑๑๑๑
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๒.๖๐๘๖	๒.๓๓๐๓
๑๓	ประวัติศาสตร์	๓.๐๔๓๔	๒.๒๕๕๒
๑๔	การศาล อ่านาจอศาล การพิพากษาคัดสิน การอุทธรณ์ฎีกา	๒.๖๐๘๖	๒.๑๑๑๑

ตาราง ๔๑ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑๕	การสำรวจ อำนาจหน้าที่ของสำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๓.๑๐๐๐	๒.๗๔๐๗
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒.๖๕๕๖	๒.๕๑๔๕
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ใ้แก่องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล	๒.๕๕๖๕	๒.๔๔๔๔
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการ ที่ประชาชนควรทราบ	๒.๕๖๕๒	๒.๔๔๑๔
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่นการทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและ จังหวัด	๒.๔๒๖๖	๒.๕๒๕๕
๒๐	ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิประชาธิปไตย	๒.๔๖๕๕	๒.๔๐๗๔
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ ในการปกครอง	๒.๖๕๕๖	๒.๕๕๕๕
๒๒	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๒.๔๒๖๓	๒.๗๔๐๗
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๒.๕๗๕๒	๒.๕๕๕๕
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๓.๐๔๓๔	๒.๖๒๕๖
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความ สำเร็จ	๓.๔๖๕๕ *	๓.๒๕๖๒

ตาราง ๔๑ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว	๓.๒๑๓๓	๓.๑๘๕๑
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๒.๙๘๒๖	๓.๑๔๘๑
๒๘	การจัดบ้าน	๒.๙๓๙๙	๓.๐๓๙๓
๒๙	ศิลปการแต่งกายและแฟชั่น	๓.๓๐๙๓	๓.๒๙๖๒
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๓.๑๓๐๙	๓.๕๕๕๕ *
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๒.๕๖๕๒	๓.๒๙๖๒
๓๒	การทำนา	๒.๙๙๘๒	๓.๒๙๘๒
๓๓	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓.๐๙๓๙	๓.๕๕๕๕ *
๓๔	การกำจัดศัตรูพืช	๒.๖๙๕๖	๓.๒๒๒๒
๓๕	การเลี้ยงหมู	๓.๐๘๖๙	๓.๑๘๕๑
๓๖	การเลี้ยงควาย วัว	๒.๘๖๙๕	๒.๘๕๑๘
๓๗	การเลี้ยงปลา	๒.๘๒๖๐	๓.๐๓๙๐
๓๘	การเลี้ยงเป็ดไก่	๓.๑๐๐๐	๒.๙๒๕๙
๓๙	การขางไม้	๒.๘๒๖๐	๒.๑๑๑๑
๔๐	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๓.๐๘๖๙	๒.๙๙๙๙
๔๑	โรค การป้องกันรักษา และการใช้ยา	๓.๙๙๘๒	๓.๐๐๐๐
๔๒	การปฐมพยาบาล เช่น การปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก	๓.๒๑๓๓	๓.๙๐๓๙ *
๔๓	วิชาวาดยจีน ปู่ และการใช้	๒.๙๙๘๒	๓.๑๑๑๑

ตาราง ๔๑ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๓.๖๓๐๔	๒.๓๓๓๓
๔๕	พุทธศาสนา	๓.๖๕๕๖ *	๓.๓๙๐๓
๔๖	วัฒนธรรม ชนชนกรรมนิยม ประเพณี	๓.๔๙๔๒	๓.๓๓๓๓

* ค่าความสนใจมาก (๓.๕๐ ขึ้นไป)

จากตาราง ๔๑ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี สนใจมากที่สุดคือ

ชาย สนใจเรื่องประเภทหนังสือเพลง การปรับปรุงตนเอง และการดำเนินชีวิต ให้ประสบความสำเร็จ คารานักรื่องนักแสดง พุทธศาสนา สืบสวน และอันดับสุดท้ายคือ เรื่องสั้น

หญิง สนใจเรื่องประเภทนวนิยาย หนังสือเพลง เรื่องสั้น การปฐมพยาบาล และสนใจเรื่องการเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า และการทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล เเทกกัน อันดับสุดท้ายสนใจเรื่องตลกขบขันกับคารานักรื่องนักแสดง เเทกกัน

๔.๔.๒ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน

กลุ่มอายุ ๒๖ - ๔๖ ปี

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้าน

กลุ่มอายุ ๒๖ - ๔๖ ปี แสดงไว้ในตาราง ๔๒

ตาราง ๔๒ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านกลุ่มอายุ
๒๖ - ๔๖ ปี จำแนกตามเพศ

ขอ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{x}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุคำประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องซึ่งอ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓.๖๘๒๕*	๓.๖๕๕๕*
๒	นิทาน เช่นเรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๒.๙๓๑๙	๓.๑๒๑๘
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มจ๋า พอบปเปาไหล	๒.๙๐๔๓	๓.๖๒๓๔
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องโอมคแดง	๒.๓๙๐๒	๒.๔๑๔๖
๕	หนังสือเพลง	๒.๘๙๔๐	๓.๑๘๕๑
๖	การานักกรอง นักแสดง เช่นโลกการา การานันเทิง	๒.๘๐๔๔	๓.๒๙๒๖
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุตพล นิกร กิมหงวน	๓.๐๘๙๕	๒.๘๙๑๒
๘	สืบสวน	๓.๐๒๔๓	๒.๙๕๖๐
๙	ผจญภัย	๓.๑๔๒๓	๒.๒๖๔๒
๑๐	การ เชื้อถือโชคกลาง สิ่งพิมพ์กลางรายและลงที่ รวมทั้งโทรทัศน์	๓.๑๔๒๓	๓.๑๔๒๓

ตาราง ๔๒ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๓.๐๓๓๑	๒.๓๙๐๒
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๓.๐๔๘๓	๒.๖๐๙๓
๑๓	ประวัติศาสตร์	๒.๘๕๓๖	๒.๕๖๐๙
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษาคดีสิน การ อุทธรณ์ ฎีกา	๒.๖๓๙๑	๒.๒๖๘๒
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๓.๒๑๙๕	๒.๔๘๓๘
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒.๖๕๘๕	๒.๒๖๘๒
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ใต้บังคับการบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล	๒.๙๓๕๖	๒.๕๓๖๕
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการ ที่ประชาชนควรทราบ	๒.๙๐๒๔	๒.๕๔๕๓
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ทดลองจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอ จังหวัด อธิบดีการเมือง เช่น อธิบดีกรมวิมลศิลป์ และอธิบดีประชา- ชีพไทย	๓.๒๙๒๖	๒.๙๒๖๘
๒๐		๒.๙๒๖๘	๒. ๓๑๓๐

ตาราง ๔๒ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง	๒.๘๐๔๘	๒.๒๔๓๙
๒๒	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๒.๒๔๓๙	๒.๓๙๐๒
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๓.๑๖๒๓	๒.๙๒๒๘
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๒.๘๓๘๐	๒.๔๘๓๘
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ	๓.๘๒๙๒ *	๓.๑๓๐๓
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด การวางแผนครอบครัว	๓.๖๓๔๑ *	๓.๔๑๔๖
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๒.๙๙๐๒	๒.๙๓๕๖
๒๘	การจับจ่าย	๒.๓๙๐๒	๓.๐๔๔๓
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๒.๕๔๕๓	๒.๖๔๙๒
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดสินใจเลือกซื้อ	๒.๒๙๒๖	๒.๙๕๑๒
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๒.๖๔๔๕	๓.๓๔๑๔
๓๒	การทำสวน	๒.๔๑๔๖	๒.๙๕๑๒
๓๓	วิชาภาษาอังกฤษ ปู่ และการใช้	๒.๙๓๕๖	๓.๐๓๓๑
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓.๓๑๓๐	๓.๑๙๕๑
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๓.๐๔๔๓	๒.๙๕๑๒
๓๖	การเลี้ยงหมู	๒.๘๐๔๘	๒.๙๓๕๖
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๒.๘๒๙๒	๓.๑๖๑๙

ตาราง ๔๒ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๓๘	การเลี้ยงปลา	๒.๘๒๘๒	๓.๑๒๑๕
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๒.๕๒๒๘	๒.๘๗๘๐
๔๐	การช่างไม้	๓.๐๗๓๑	๒.๔๓๕๐
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๓.๑๗๐๗	๒.๗๓๑๗
๔๒	โรค การป้องกันรักษา และการรักษา	๓.๒๕๓๖	๓.๒๔๓๕
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้ หรือน้ำร้อนลวก	๓.๕๑๒๑ *	๓.๕๓๖๕ *
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๓.๒๑๕๕	๒.๘๐๔๘
๔๕	พุทธศาสนา	๓.๑๕๕๑	๓.๕๓๖๕ *
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๓.๑๗๐๗	๒.๒๖๘๒

* ค่าความสนใจมาก (๓.๕๐ ขึ้นไป)

จากตาราง ๔๒ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านกลุ่มอายุ ๒๖ - ๔๖ ปี สนใจมากที่สุดตามลำดับคือ

ชาย สนใจเรื่องประเภทการปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ เรื่องสั้น ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด การวางแผนครอบครัว และอันดับสุดท้ายสนใจเรื่องเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล

หญิง สนใจเรื่องประเภทเรื่องสั้น และสนใจเรื่องเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล และพุทธศาสนามีจำนวนเท่ากัน

๔.๔.๓ ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านกลุ่มอายุ

๔๖ ปีขึ้นไป

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านกลุ่มอายุ

๔๖ ปีขึ้นไป แสดงไว้ในตาราง ๔๓

ตาราง ๔๓

ความสนใจในการอ่านเรื่องแต่ละประเภทของชาวบ้านกลุ่มอายุ

๔๖ ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุคำประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องซึ่งอ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓.๑๐๓๔	๓.๑๓๓๓
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๒.๔๔๔๒	๓.๒๐๐๐
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มเจ้าพอบลาไหล	๒.๙๕๔๒	๓.๔๐๐๐
๔	การตูน เช่น เรื่องไฉนคแดง	๒.๔๔๔๒	๒.๖๐๐๐
๕	หนังสือเพลง	๒.๓๔๔๔	๒.๕๓๓๓
๖	การานักรบ นักแสดง เช่นโลกคารา การขับเหิง	๒.๒๙๔๔	๒.๙๓๓๓
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุติพล นักร กีบหงวน	๒.๙๖๕๕	๒.๕๓๓๓
๘	สืบสวน	๓.๑๐๓๔	๒.๙๓๓๓
๙	ผจญภัย	๓.๑๓๒๙	๒.๘๖๖๖
๑๐	การ เชื้อดื้อไขกลาง สิ่งทพบกลางรายและลางกั รวมทั้งโหราศาสตร์	๓.๔๔๔๒	๓.๓๓๓๓
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๓.๓๑๐๓	๒.๘๖๖๖
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๓.๒๔๑๓	๒.๖๖๖๖
๑๓	ประวัติศาสตร์	๓.๓๔๔๔	๓.๐๖๖๖

ตาราง ๔๓ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษาคัดสิน การอุทธรณ์ ฎีกา	๓.๑๓๖๔	๒.๘๖๖๖
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๓.๔๔๘๒	๒.๖๖๖๖
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๓.๑๓๖๔	๒.๕๓๖๖
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๓.๓๓๕๓	๓.๐๐๐๐
๑๘	กฎและระเบียบราชการ การอำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๓.๐๓๔๔	๒.๔๐๐๐
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญา เงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด	๓.๓๓๕๓	๓.๖๖๐๐
๒๐	ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ และลัทธิประชาธิปไตย	๓.๓๔๔๔	๒.๘๖๖๖
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง	๓.๒๔๑๓	๒.๖๖๖๖
๒๒	การศึกษาาระดับต่าง ๆ	๓.๓๔๔๔	๒.๖๖๖๖
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๓.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๓.๒๔๑๓	๒.๖๖๖๖
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ	๓.๔๔๖๓	๓.๒๐๐๐

ตาราง ๔๓ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ ($\bar{X}$) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และ การวางแผนครอบครัว	๓.๒๓๕๘	๒.๙๓๓๓
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๓.๑๙๖๔	๓.๑๐๐๑
๒๘	การจัดบ้าน	๒.๖๕๕๑	๒.๖๐๐๐
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๒.๖๘๔๘	๒.๔๖๖๖
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๒.๔๘๒๗	๒.๘๐๑๐
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๒.๙๕๘๖	๓.๐๖๖๖
๓๒	การทำนา	๒.๙๖๕๙	๒.๙๓๓๓
๓๓	วิชาทอผ้า ดิน ปูน และการใช้	๓.๓๔๔๘	๓.๑๖๖๖
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓.๔๔๘๒	๓.๒๐๑๐
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๒.๘๙๖๕	๓.๒๐๑๐
๓๖	การเลี้ยงหมู	๓.๒๓๕๘	๓.๒๐๐๐
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๓.๐๖๘๔	๒.๙๓๓๓
๓๘	การเลี้ยงปลา	๓.๒๐๖๘	๓.๑๐๐๐
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๓.๔๘๒๗	๒.๘๖๖๖
๔๐	การช่างไม้	๓.๑๐๙๔	๒.๕๓๓๓
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๓.๔๑๓๗	๒.๙๓๓๓
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๓.๘๒๙๕*	๓.๕๓๓๓*
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่น การปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลจนเป็นลม การปฐมพยาบาล ถูกไฟไหม้หรือแสบร้อนผิวหนัง เป็นต้น	๓.๕๓๑๐*	๔.๕๓๓๓**

ตาราง ๔๓ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ค่าความสนใจ (ร้อยละ) ของชาวบ้านใหม่	
		ชาย	หญิง
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๓.๒๐๖๗	๒.๘๖๖๖
๔๕	พุทธศาสนา	๔.๐๐๐๐*	๓.๘๐๐๐*
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๓.๖๒๐๖*	๓.๖๐๐๐*

* ค่าความสนใจมาก (๖.๕๐ ขึ้นไป)

** ค่าความสนใจมากที่สุด (๘.๕๐ ขึ้นไป)

จากตาราง ๔๓ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านกลุ่มอายุ ๔๖ ปีขึ้นไปสนใจมากที่สุดคือ

ชาย สนใจเรื่องประเภทพุทธศาสนา การประพยานาล การป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และการไถ่ยา และอันดับสุดท้ายเป็นความสนใจเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี

หญิง สนใจเรื่องประเภทพุทธศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และอันดับสุดท้ายเป็นความสนใจเกี่ยวกับการป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และการไถ่ยา

๕. ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่ติดต่อเรื่องแต่ละประเภท

การวิเคราะห์ผลในตอนนี้แยกการวิเคราะห์ออกเป็นสามตอน คือ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่ติดต่อเรื่องแต่ละประเภท ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุที่ติดต่อเรื่องแต่ละประเภท และความต้องการในการอ่านของชาวบ้านเพศชายและเพศหญิงที่ติดต่อเรื่องแต่ละประเภท ดังแสดงไว้ในตาราง ๔๔ - ๔๘ ดังนี้

๕.๑ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท แสดงไว้

ในตาราง ๔๔

ตาราง ๔๔ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓๖	๖.๘๒
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๒๔	๔.๕๕
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แม่หม้าย พ่อปลาไหล	๒๓	๔.๓๖
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องโอมคแกง	๔	๐.๗๖
๕	หนังสือเพลง	๒๐	๓.๗๕
๖	การนักร้อง นักแสดง เช่น โลกคารา การบันเทิง	๒๖	๔.๘๒
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุณหะวัณ นิกมิมหัน	๒๕	๔.๗๓
๘	สืบสวน	๔	๐.๕๒
๙	ผจญภัย	๕	๐.๗๐
๑๐	การเชือดไก่ ไชยกลาง สิ่งที่มีออกกลางร้ายและกลางดี รวมทั้ง โหราศาสตร์	๑๖	๓.๐๓
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๑๑	๒.๐๔
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๑๑	๒.๐๔
๑๓	ประวัติศาสตร์	๑๓	๒.๔๖
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษา ตักสิน การอุทธรณ์ ฎีกา	๔	๐.๗๖
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๗	๑.๓๓

ตาราง ๔๔ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒	๐.๓๔๖
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๖	๑.๑๔
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๔	๐.๖๖
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด	๑๔	๓.๖๐
๒๐	สิทธิการเมือง เช่น สิทธิคอมมิวนิสต์ สิทธิประชาธิปไตย	๑๓	๒.๘๖
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง	๕	๐.๘๕
๒๒	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๖	๑.๑๔
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๑๓	๒.๘๖
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๓	๐.๕๓
๒๕	การปรับปรุงตนเอง และการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ	๑๔	๒.๖๕
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว	๑๒	๒.๒๗
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๓	๑.๓๓
๒๘	การจัดบ้าน	๖	๑.๑๔

ตาราง ๔๔ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๒๙	ศิลปการแต่งกายและแฟชั่น	๕	๐.๕๕
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๕	๐.๕๕
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๑๐	๑.๘๕
๓๒	การทำนา	๔	๐.๓๖
๓๓	วิชาว่าด้วยดิน ปุ๋ย และการใช้	๘	๑.๕๒
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๕	๑.๓๐
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๑๓	๒.๕๖
๓๖	การเลี้ยงหมู	๘	๑.๕๒
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๒	๐.๓๘
๓๘	การเลี้ยงปลา	๕	๐.๕๕
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๓๑	๕.๘๓
๔๐	การช่างไม้	๓	๑.๓๓
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๖	๑.๑๔
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๑๓	๓.๒๒
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ถูกไฟไหม้หรือชนรถ	๒๑	๓.๘๘
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๑๒	๒.๒๓
๔๕	พุทธศาสนา	๓๓	๖.๒๕
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๕	๐.๕๕
	รวม	๕๒๘	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔๔ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านมีความต้องการอ่านมากที่สุด คือเรื่องสั้น มีร้อยละ ๖.๔๒ รองลงมาคือ สุททศาสตร์ ร้อยละ ๖.๒๕ การเลี้ยงเป็ดไก่ ร้อยละ ๕.๒๓ การานักร่อนนักแสดง ร้อยละ ๔.๖๒ ตลกขบขันร้อยละ ๔.๓๓ นิทานร้อยละ ๔.๕๕ นวนิยายร้อยละ ๔.๓๖ ส่วนเรื่องประเภทอื่น นอกจากนี้มีผู้ต้องการอ่านไม่ถึงร้อยละ ๔

๕.๓ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุที่มีต่อเรื่องแต่ละ

ประเภท

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านแต่ละกลุ่มอายุที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท ดังแสดงไว้ในตาราง ๕๕ - ๕๗ ดังนี้

๕.๓.๑ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี

ที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท แสดงไว้ในตาราง ๕๕

ตาราง ๕๕ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑.	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุคำประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๑๓	๖๖.๓๓
๒	นิทาน เช่นเรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๔	๕.๓๓
๓	นวนิยาย เช่นเรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มว้า พ่อปลาไหล	๑๑	๓๖.๓๓
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มดแดง	๒	๑๐.๓๓

ตาราง ๔๕ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๕	หนังสือเพลง	๑๑	๗.๓๓
๖	การรำนักร้อง นักแสดง เช่น โลกคารา การรำนักร้อง	๑๕	๑๐.๐๐
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุติพล นิกร กิมหงวน	๑๐	๖.๖๗
๘	สืบสวน	๕	๓.๓๓
๙	ผจญภัย	๓	๒.๐๐
๑๐	การเชือดไก่ ไชยกลาง สิ่งที่ยกกลางร้ายและกลางดี รวมทั้ง โหราศาสตร์	๕	๓.๓๓
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๒	๑.๓๓
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๒	๑.๓๓
๑๓	ประวัติศาสตร์	๓	๒.๐๐
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษา คดีสิน การอุทธรณ์ ฎีกา	๑	๐.๖๗
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา	๓	๒.๐๐
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	—	—
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วน จังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๑	๐.๖๗
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ ประชาชนควรทราบ	๑	๐.๖๗

ตาราง ๔๕ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑๔	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด	๒	๑.๓๓
๒๐	สิทธิการเมือง เช่นสิทธิคอมมิวนิสต์ สิทธิประชาธิปไตย	๒	๑.๓๓
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ ในการปกครอง	๑	๐.๖๗
๒๒	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๑	๐.๖๗
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	—	—
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๑	๐.๖๗
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความ สำเร็จ	๔	๒.๖๗
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการ วางแผนครอบครัว	๒	๑.๓๓
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๓	๒.๐๐
๒๘	การจัดบ้าน	๒	๑.๓๓
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๓	๒.๐๐
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๒	๑.๓๓
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๑	๐.๖๗
๓๒	การทำนา	๑	๐.๖๗

ตาราง ๕ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๓๓	วิชาว่าด้วยกิน นุ่ม และการใช้	—	—
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๑	๐.๖๗
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๑	๐.๖๗
๓๖	การเลี้ยงหมู	๒	๑.๓๓
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	—	—
๓๘	การเลี้ยงปลา	—	—
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๒	๑.๓๓
๔๐	การช่างไม้	๔	๒.๖๗
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๒	๑.๓๓
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๒	๑.๓๓
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้หรือมีน้ำร้อนลวก	๒	๑.๓๓
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๔	๒.๖๗
๔๕	พหุศาสตร์	๕	๓.๓๓
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	—	—
	รวม	๑๕๑	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๕ จะเห็นว่าชาวเอนกุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ต้องการอ่านเรื่องสั้นมากที่สุด คือร้อยละ ๑๑.๓๓ รองลงมาคือ การานักท่องนักแสดง ร้อยละ ๑๐.๐๐ นวนิยายและหนังสือเพลงร้อยละ ๗.๓๓ เท่ากัน คลกขบขันร้อยละ ๖.๖๗ และนิทาน ร้อยละ ๕.๓๓ ส่วนเรื่องประเภทอื่นนอกจากนี้ผู้ต้องการอ่านประเภทหนึ่ง ๆ ไม่ถึงร้อยละ ๔

๕.๒.๒ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๒ - ๑๖ ปี

ที่มาคือเรื่องแต่ละประเภท

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๒ - ๑๖ ปี

ที่มาคือเรื่องแต่ละประเภท แสดงไว้ในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๒ - ๑๖ ปี
ที่มาคือเรื่องแต่ละประเภท

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๑๖	๖.๕๐
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๕	๓.๖๖
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มเจ้าพ่อปลาไหล	๑๐	๔.๐๓
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มดแดง	๑	๐.๔๑
๕	หนังสือเพลง	๔	๓.๒๕
๖	การานักร่อนนักแสดง เช่น โลกคำรา การานันเทิง	๑๐	๔.๐๓
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุกพล นิกร กิมหงวน	๑๑	๔.๕๗
๘	สืบสวน	๑	๐.๔๑
๙	ผจญภัย	๓	๑.๒๒
๑๐	การเชื่อถือ โศคราง สิ่งที่ยกวางร้ายและล้างดี รวมทั้ง ไทโรศาสตร์	๓	๑.๒๒
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๖	๒.๔๔

ตาราง ๘ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๕	๒.๐๓
๑๓	ประวัติศาสตร์	๖	๒.๔๔
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษา ตักสิน การอุทธรณ์ฎีกา	๑	๐.๔๑
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติของผู้ต้องหา	๒	๐.๘๑
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๒	๐.๘๑
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๓	๑.๒๒
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๓	๐.๘๑
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด	๑๒	๔.๘๘
๒๐	สิทธิการเมือง เช่น สิทธิคอมมิวนิสต์ สิทธิประชาธิปไตย	๕	๒.๐๓
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง	๓	๑.๒๒
๒๒	การศึกษาในระดับต่าง ๆ	๓	๑.๒๒

ตาราง ๔๖ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๑๐	๔.๐๓
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๒	๐.๘๑
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ	๓	๒.๕๕
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว	๔	๓.๒๕
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๒	๐.๘๑
๒๘	การจับบ้าน	๓	๑.๒๒
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๒	๐.๘๑
๓๐	การเลือกซื้อและการซักเย็บเสื้อผ้า	๓	๑.๒๒
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๖	๒.๔๔
๓๒	การทำนา	๒	๐.๘๑
๓๓	วิชาว่าด้วยดิน ปุ๋ย และการใช้	๕	๒.๐๓
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๕	๒.๐๓
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๓	๒.๕๕
๓๖	การเลี้ยงหมู	๔	๑.๖๓
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	๒	๐.๘๑
๓๘	การเลี้ยงปลา	๓	๑.๒๒
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๕	๒.๐๓
๔๐	การช่างไม้	๑	๐.๔๑

ตาราง ๘ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๔	๑.๖๓
๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา	๔	๓.๖๖
๓	การปฐมพยาบาล เช่น การปฐมพยาบาลแก้คตน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้หรือ น้ำร้อนลวก	๑๒	๔.๘๘
๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๖	๒.๔๔
๕	พุทธศาสนา	๑๓	๕.๒๘
๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๓	๑.๒๒
	รวม	๒๖	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๘ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านกลุ่มอายุ ๒ - ๘ ปี ต้องการอ่านมากที่สุดคือ เรื่องสั้น ร้อยละ ๖.๕๐ รองลงมาคือพุทธศาสนา ร้อยละ ๕.๒๘ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายและการปฐมพยาบาลร้อยละ ๔.๘๘ เท่ากัน ตลกขบขันร้อยละ ๔.๔๓ นวนิยายการานักร่อนนักแสดง และปัญหาการครองชีพ ร้อยละ ๔.๐๓ เท่ากัน ส่วนเรื่องประเภทอื่นนอกจากนี้ มีผู้ต้องการอ่านประเภทหนึ่ง ๆ ไม่ถึงร้อยละ ๔

๕.๒.๓ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป

ที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป

ที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท แสดงไว้ในตาราง ๔๙

ตาราง ๔๙ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านกลุ่มอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป ที่มีต่อเรื่องแต่ละประเภท

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุคำประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๓	๒.๒๓
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๓	๕.๓๐
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มเจ้าพ่อปลาไหล	-	-
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้เงี้ยว	๑	๐.๓๖
๕	หนังสือเพลง	๑	๐.๓๖
๖	การบันทึกเสียง นักแสดง เช่น โลกคาเฟ่ การบันทึกเสียง	๑	๐.๓๖
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุณหะวัณ นักร้อง กิมหงวน	๔	๓.๐๓
๘	สืบสวน	๔	๓.๐๓
๙	ผจญภัย	๓	๒.๒๓
๑๐	การเชื่อถือไสยกลาง สิ่งที่ยกกลางร้ายและอาถรรพ์ รวมทั้งโหราศาสตร์	๕	๖.๐๖
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๓	๒.๒๓
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๔	๓.๐๓

ตาราง ๔๓ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๑๓	ประวัติศาสตร์	๔	๓.๐๓
๑๔	การศาล อำนาจศาล การพิพากษา ตัดสิน การอุทธรณ์ฎีกา	๒	๑.๕๒
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติคดีของหา	๒	๑.๕๒
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	—	—
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล	๒	๑.๕๒
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๑	๐.๗๖
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด	๕	๓.๙๔
๒๐	ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิประชาธิปไตย	๖	๔.๕๕
๒๑	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง	๑	๐.๗๖
๒๒	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๒	๑.๕๒
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๓	๒.๒๗
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	—	—
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ	๓	๒.๒๗

ตาราง ๔๗ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๒๒	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว	๒	๑.๕๒
๒๓	การเลี้ยงเด็ก	๒	๑.๕๒
๒๔	การจับฉลาก	๑	๐.๗๖
๒๕	ศิลปการแต่งกายและแฟชั่น	—	—
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	—	—
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ	๓	๒.๒๙
๓๒	การทำนา	๑	๐.๗๖
๓๓	วิชาว่าด้วย คิน ปุ๋ย และการไถ	๓	๒.๒๙
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล	๓	๒.๒๙
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๕	๓.๙๕
๓๖	การเลี้ยงหมู	๒	๑.๕๒
๓๗	การเลี้ยงควาย วัว	—	—
๓๘	การเลี้ยงปลา	๒	๑.๕๒
๓๙	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๕	๓.๐๓
๔๐	การช่างไม้	๒	๑.๕๒
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	—	—
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการรักษา	๖	๔.๕๕
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็กตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาล ผู้ถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก	๗	๕.๓๐

ตาราง ๓ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๒	๑.๕๒
๔๕	พุทธศาสนา	๑๕	๑๑.๓๖
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๒	๑.๕๒
	รวม	๑๓๒	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๓ จะเห็นว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านกลุ่มอายุ ๔๖ ปีขึ้นไป ต้องการอ่านมากที่สุด คือพุทธศาสนา ร้อยละ ๑๑.๓๖ รองลงมาคือ การเชื่อถือโหราศาสตร์ ร้อยละ ๑.๕๒ นิทานและการปฐมพยาบาล ร้อยละ ๕.๓๐ เท่ากัน ลัทธิการเมืองและเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ร้อยละ ๔.๕๕ เท่ากัน ส่วนเรื่องประเภทอื่นนอกจากนี้ มีผู้ต้องการอ่านประเภทหนึ่ง ๆ ไม่ถึงร้อยละ ๔

๕.๓ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านเพศชายและเพศหญิงที่มื่อเรื่องแต่ละประเภท

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านเพศชายและเพศหญิงที่มื่อเรื่องแต่ละประเภท แสดงไว้ในตาราง ๔

ตาราง ๔๔ ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่ติดต่อเรื่องแต่ละประเภท

จำแนกตามเพศ

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ชาย		หญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือ เรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	๑๕	๖.๘๓	๑๓	๖.๘๓
๒	นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	๔	๑.๕๓	๒๐	๔.๐๓
๓	นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ หม่อมเจ้า ห่อปลาไหล	๔	๑.๕๓	๑๕	๓.๖๓
๔	การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มดแดง	๑	๐.๓๖	๓	๑.๒๐
๕	หนังสือเพลง	๑๐	๓.๕๔	๑๐	๔.๐๒
๖	การว้นกร้อง นักแสดง เช่น โลกคารา การบ้านเทิง	๑๒	๔.๓๐	๑๔	๕.๖๒
๗	ตลกขบขัน เช่น ชุณหพล นิกร อิมหงวน	๑๖	๕.๓๓	๕	๓.๖๑
๘	สืบสวน	๕	๑.๗๕	๓	๑.๒๐
๙	เผชิญภัย	๓	๒.๕๑	๒	๐.๘๐
๑๐	การเชือดไก่ ไชยกลาง สิ่งทีบอกกลางร้ายและ ทางก็ รวมทั้ง ไหราตาสตร	๕	๓.๒๓	๓	๒.๘๑
๑๑	สารคดีท่องเที่ยว	๔	๒.๘๓	๓	๑.๒๐
๑๒	ชีวประวัติของบุคคลสำคัญ	๕	๑.๗๕	๖	๒.๔๑

ตาราง ๔๔ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ชาย		หญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๓	ประวัติศาสตร์	๘	๒.๘๓	๕	๒.๐๓
๑๔	การข่าว อำนาจศาล การพิพากษา ตัดสิน การอุทธรณ์ ฎีกา	๓	๑.๐๘	๑	๐.๔๐
๑๕	การตำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อ ผู้ต้องหา	๕	๑.๗๔	๒	๐.๘๐
๑๖	ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข	๑	๐.๓๖	๑	๐.๔๐
๑๗	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล	๔	๑.๔๓	๒	๐.๘๐
๑๘	กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ	๓	๑.๐๘	๑	๐.๔๐
๑๙	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่นการทำ สัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำ พินัยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติ ตนเมื่อตกเป็นแพ่งผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ อำเภอและจังหวัด	๑๑	๔.๓๐	๗	๒.๘๐
๒๐	รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบาย และวิธีการที่ใช้ในการปกครอง	๓	๑.๐๘	๒	๐.๘๐
๒๑	การศึกษาระดับต่าง ๆ	๔	๑.๔๓	๒	๐.๘๐

ตาราง ๘ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ชาย		หญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๒๓	ปัญหาการครองชีพ	๘	๒.๘๓	๕	๒.๐๑
๒๔	การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน	๓	๑.๐๘	—	—
๒๕	การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิต ให้ได้รับความสำเร็จ	๕	๓.๒๓	๕	๒.๐๑
๒๖	ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว	๗	๒.๕๑	๕	๒.๐๑
๒๗	การเลี้ยงเด็ก	๓	๑.๐๘	๔	๑.๖๑
๒๘	การจักบ้าน	๒	๐.๗๒	๔	๑.๖๑
๒๙	ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น	๒	๐.๗๒	๓	๑.๒๐
๓๐	การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า	๒	๐.๗๒	๓	๑.๒๐
๓๑	การประกอบอาหารและการทำขนม ชนิดต่าง ๆ	๒	๐.๗๒	๘	๓.๒๑
๓๒	การทานา	๒	๐.๗๒	๒	๐.๘๐
๓๓	วิชาว่าด้วยกิน ปุ๋ย และการใช้	๓	๑.๐๘	๕	๒.๐๑
๓๔	การทำสวนครัว การปลูกกล้วยไม้เพื่อเอาผล	๓	๑.๐๘	๖	๒.๔๐
๓๕	การกำจัดศัตรูพืช	๘	๒.๘๓	๕	๒.๐๑
๓๖	การเลี้ยงหมู	๓	๑.๐๘	๕	๒.๐๑
๓๗	การเลี้ยงกวาง วัว	๑	๐.๓๖	๑	๐.๔๐
๓๘	การเลี้ยงปลา	๓	๑.๐๘	๒	๐.๘๐

ตาราง ๔๔ (ต่อ)

ข้อ	ประเภทของเรื่อง	ชาย		หญิง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๓๕	การเลี้ยงเป็ด ไก่	๗	๒.๕๙	๔	๑.๖๑
๔๐	การช่างไม้	๖	๒.๑๕	๑	๐.๔๐
๔๑	การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน	๔	๑.๔๓	๒	๐.๘๐
๔๒	โรค การป้องกัน การรักษา และการรักษา	๑๐	๓.๕๘	๗	๒.๘๑
๔๓	การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็ก ตัดน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟไหม้หรือ น้ำร้อนลวก	๑๐	๓.๕๘	๑๑	๔.๔๓
๔๔	ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	๑๐	๓.๕๘	๒	๐.๘๐
๔๕	พุทธศาสนา	๑๘	๖.๘๕	๑๕	๖.๐๒
๔๖	วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี	๒	๐.๗๖	๓	๑.๒๐
	รวม	๒๗๕	๑๐๐.๐๐	๒๔๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔๔ จะเห็นว่าเรื่องแต่ละประเภทที่ชาวบ้านต้องการอ่านมากที่สุดตามลำดับดังนี้ คือ

เพศชาย ต้องการอ่านเรื่องสืบมาที่สุด คือร้อยละ ๖.๘๕ รองลงมาคือพุทธศาสนา ร้อยละ ๖.๘๕ ถัดมาขึ้นร้อยละ ๕.๗๓ สำหรับเรื่องนักแสดงและความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย มีร้อยละ ๔.๓๐ เท่ากัน

เพ่งพิ้ง ต้องการอ่านเรื่องประเภทนิทานมากที่สุด คือร้อยละ ๘.๐๓ รองลงมาคือนวนิยาย ร้อยละ ๗.๖๓ เรื่องสั้นร้อยละ ๖.๘๓ พุทธศาสนา ร้อยละ ๖.๐๒ คารานักร่อน นักแสดง ร้อยละ ๕.๖๕ การปฐมพยาบาลร้อยละ ๔.๕๐ และหนังสือเพลง ร้อยละ ๔.๐๒

ส่วนเรื่องประเภทอื่นนอกจากนี้ผู้ต้องการอ่านประเภทหนึ่ง ๆ ไม่ถึงร้อยละ ๔

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาแหล่งความรู้ข่าวสารของชาวบ้านใหม่
๒. เพื่อศึกษาสภาพการอ่านของชาวบ้านใหม่
๓. เพื่อศึกษาความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวบ้านใหม่

วิธีดำเนินการค้นคว้า

๑. สถานที่เก็บข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้บ้านใหม่ซึ่งเป็นหมู่บ้านหมู่ที่ ๑ (ในจำนวน ๔ หมู่บ้าน) ตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นสถานที่เก็บข้อมูล หมู่บ้านนี้มีประชากรทั้งสิ้น ๒๕๐ คน มีครัวเรือน ๔๗ ครัวเรือน มีเนื้อที่ทำนา ๑,๔๕๗ ไร่ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๑๓ : กรมการปกครอง)

๒. มวลประชากร

มวลประชากรคือราษฎรชาวบ้านใหม่ ทั้งชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป หรือผู้เกิดก่อนปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งมีจำนวน ๒๑๔ คน เป็นชาย ๑๐๑ คน หญิง ๑๑๓ คน

๓. เครื่องมือเครื่องใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นแบบให้เลือก

ตอบและแบบเติมคำ

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งความรู้ข่าวสารของชาวบ้าน
เป็นแบบให้เลือกตอบและเติมคำ

ตอนที่ ๓ เป็นแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงหรือฟังเสียง
ระดับชั้นประถมศึกษา ๔ ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๑๒ : ๒๑๑)
ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่วัดข้อความที่กำหนดให้อ่านประมาณ ๕ บรรทัด

ตอนที่ ๔ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาวะการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน
เป็นแบบให้เลือกตอบและแบบเติมคำ

ตอนที่ ๕ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของชาวบ้านที่มีต่อ
เรื่องแต่ละประเภท เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของลิเคอร์ต์

ตอนที่ ๖ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มี
ต่อเรื่องแต่ละประเภท เป็นแบบให้เลือกตอบหรือเติมคำ โดยให้ผู้ตอบเลือกประเภทของเรื่องที่ต้องการ
อ่านมากที่สุด ๓ ประเภทตามที่ระบุไว้ในแบบสอบถาม หรือจะเติมคำโดยระบุประเภทของเรื่องที่นอกเหนือ
ไปจากแบบสอบถามก็ได้

๔. การรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือตามข้อ ๓ ไปรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มเก็บข้อมูล
ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๑๔ เสร็จเรียบร้อยและนำกลับมาเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๔

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๑ ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมดมีจำนวน ๒๑๔ ฉบับ ปรากฏว่าเป็นแบบสอบถาม
ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ มีค่าตอบครบสมบูรณ์ทุกฉบับ ส่วนแบบสอบถามตอนที่ ๓, ๔, ๕ และ ๖ มีค่าตอบ
ครบสมบูรณ์ ๑๗๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๒๔

๕. หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และ ตำราเรียน	ร้อยละ	๑.๐๓
๑๐. ป้ายโฆษณา	ร้อยละ	๑.๐๑
๑๑. ภาพยนตร์	ร้อยละ	๐.๗๖
๑๒. หมอประจำตำบล	ร้อยละ	๐.๔๗
๑๓. เจาหน้าที่อำเภอจังหวัด	ร้อยละ	๐.๓๐
๑๔. เห็นตัวอย่างจากในเมือง พ่อค้าเร่เข้ามาขาย เป็นครั้งคราว และเห็นตัวอย่างจากหมู่บ้านอื่น	ร้อยละ	๐.๑๐
๑๕. พระภิกษุสามเณร	ร้อยละ	๐.๐๒
๑๖. ไทรทัศน์	ร้อยละ	๐.๐๐

๒. ความสามารถในการอ่านของชาวบ้าน

ความสามารถในการอ่านแบบทดสอบของชาวบ้านนั้น จากจำนวนผู้เข้าทดสอบ ๑๗๖ คน ปรากฏว่ามีผู้ทำคะแนนได้ศูนย์คะแนนจำนวน ๒๕ คน หรือร้อยละ ๑๔.๒๑ ผู้ที่ทำคะแนนได้ตั้งแต่ ๑ - ๔ คะแนน มีจำนวน ๕๕ คน หรือร้อยละ ๓๐.๖๘ และผู้ที่ทำคะแนนได้ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ คะแนน มีจำนวน ๑๒๖ คน หรือร้อยละ ๖๙.๓๑ ในจำนวนนี้ผู้ทำคะแนนได้เต็ม ๑๐ คะแนน จำนวน ๔๗ คน หรือร้อยละ ๒๖.๗๐ เมื่อรวมคะแนนของผู้เข้าทดสอบทั้งหมด ๑๗๖ คน จะได้คะแนนทั้งสิ้นจำนวน ๑,๐๘๒ คะแนน และเมื่อนำคะแนนทั้งหมดนั้นมาเฉลี่ย ปรากฏว่าได้คะแนนเฉลี่ยคนละ ๖.๑๕ คะแนน หรือประมาณ ๖ คะแนน ซึ่งหมายความว่าหากคนอ่านแบบทดสอบนี้เพียงคนละ ๔ คำ

๓. สภาพเกี่ยวกับการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

๓.๑ ชาวบ้านส่วนใหญ่สนใจอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์มากที่สุด (ร้อยละ ๖๕.๓๔) รองลงมาได้แก่วารสาร (ร้อยละ ๑๙.๓๔) จุลสาร (ร้อยละ ๑๒.๕๐) เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา (ร้อยละ ๓.๔๔) และหนังสือ (ร้อยละ ๒.๔๔) ส่วนตำราเรียนไม่มีผู้สนใจอ่านเลย

๓.๒ สิ่งพิมพ์ที่ชาวบ้านได้อ่านมากที่สุดในชีวิตประจำวัน คือ เอกสารประเภท ใบปลิว ใบโฆษณา (ร้อยละ ๗๖.๑๘) รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ ๑๗.๐๕) วารสาร (ร้อยละ ๕.๑๑) ตำราเรียน (ร้อยละ ๑.๑๔) และหนังสือ (ร้อยละ ๐.๕๗) ส่วนจุลสารไม่มีผู้ได้อ่านเลย

๓.๓ เวลาที่ชาวบ้านใช้ในการอ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง มีมากที่สุด (ร้อยละ ๗๓.๒๕) รองลงมาได้แก่มากกว่า ๖ ชั่วโมง (ร้อยละ ๑๐.๕๓) อ่านประมาณ ๔ - ๖ ชั่วโมง (ร้อยละ ๕.๖๔) อ่านประมาณ ๑ - ๒ ชั่วโมง และ ๒ - ๔ ชั่วโมงนั้น มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ ๔.๕๕)

๓.๔ สาเหตุที่ทำให้ชาวบ้านไม่ได้อ่านหนังสือ หรือได้อ่านบ้างแต่ยังไม่พอกับความต้องการนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการที่ไม่มีสิ่งพิมพ์อ่านมากที่สุด (ร้อยละ ๕๒.๔๔) รองลงมาได้แก่ ไม่มีเวลาอ่านเพราะต้องประกอบอาชีพ (ร้อยละ ๓๖.๓๖) สภาพที่ไม่ดี (ร้อยละ ๔.๕๕) มีสิ่งพิมพ์อ่านแต่ไม่ตรงกับความต้องการ (ร้อยละ ๓.๕๔) และได้อ่านเพียงพอแล้ว (ร้อยละ ๒.๒๗)

๓.๕ วิธีการในการจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านของชาวบ้านนั้น ชาวบ้านส่วนมากจะวัดหามาโดยวิธีซื้อ หรืออ่านตามร้านกาแฟ ร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านเสริมสวยมากที่สุด (ร้อยละ ๕๖.๔๒ เท่ากัน) รองลงมาได้แก่ ขอยืมจากวัด (ร้อยละ ๔๐.๓๔) ขอยืมจากเพื่อนบ้าน (ร้อยละ ๒๕.๕๗) และขอยืมจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (ร้อยละ ๑.๗๐) ส่วนโรงเรียน ห้องสมุดประจำอำเภอและห้องสมุดจังหวัด ปรากฏว่าไม่มีชาวบ้านไปหาสิ่งพิมพ์จากสถานที่เหล่านั้นเลย

๔. ความสนใจในการอ่านของชาวบ้าน

ความสนใจในการอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ ของชาวบ้านนั้น ปรากฏว่ามีเพียงสามระดับ คือ สนใจมาก สนใจปานกลาง และสนใจน้อย ประเภทของเรื่องที่อยู่ในระดับความสนใจมากมีสามประเภท สนใจปานกลางมี ๑๔ ประเภท และสนใจน้อยมี ๒๕ ประเภท ส่วนค่าความสนใจมากที่สุดและน้อยที่สุดนั้น ปรากฏว่าไม่มีเรื่องประเภทใดที่ชาวบ้านส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดัblingsกล่าว สำหรับประเภทของเรื่องที่อยู่ในระดับความสนใจของชาวบ้านทั้งสามระดับนั้น มีดังนี้

๔.๑ ประเภทของเรื่องที่อยู่ในความสนใจระดับมากของชาวบ้านทั้งสามประเภท เรียงตามลำดับค่าความสนใจจากสูงไปหาต่ำ คือ อันดับแรกเป็นประเภทเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา อันดับสองคือเรื่องเกี่ยวกับการประมพยาบาล และอันดับสุดท้ายคือประเภทเรื่องสั้น

๔.๒ ประเภทของเรื่องที่อยู่ในความสนใจระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าจากสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้

๑. การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ
๒. วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี
๓. โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา
๔. ปัญหาเรื่องเพศ การสงรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว
๕. การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล
๖. การเชื่อถือโชคลาง สิ่งที่ยึดถาวรร้ายและางดี รวมทั้งโหราศาสตร์
๗. นวนิยาย เช่น เรื่อง คุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มจา พอมลาไหล
๘. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำนียบกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนจนถึงการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด
๙. หนังสือเพลง
๑๐. ตลกขบขัน เช่น ชุดพล นิกร กิมหงวน
๑๑. คาราวนักร้อง นักแสดง เช่น โลกการรา คาราวนัเทิง
๑๒. การเลี้ยงหมู
๑๓. การเลี้ยงเป็ด ไก่
๑๔. การซ่อมเครื่องมือเครื่องใช้ในบ้าน

๔.๓ ประเภทของเรื่องที่อยู่ในความสนใจระดับน้อย เรียงตามลำดับค่าจากสูงไปหาต่ำ ได้ดังนี้

๑. การกำจัดศัตรูพืช
๒. ประวัติศาสตร์
๓. วิชาควบคุมดิน ปุ๋ย และการใช้
๔. การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ
๕. การเลี้ยงควาย วัว
๖. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
๗. การสำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา
๘. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไก่แก่งค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล
สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล
๙. สืบสวน
๑๐. การเลี้ยงปลา
๑๑. ปัญหาการครองชีพ
๑๒. การเลี้ยงเด็ก
๑๓. สารคดีท่องเที่ยว
๑๔. การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า
๑๕. นิทาน เช่น เรื่องปลาหมึกของ นิทานอีสป
๑๖. การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน
๑๗. ผจญภัย
๑๘. ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น
๑๙. การทำนา
๒๐. ชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ
๒๑. ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิประชาธิปไตย
๒๒. การจัดบ้าน
๒๓. การช่างไม้

- ๒๔. กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ
- ๒๕. รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง
- ๒๖. การทุน เช่น เรื่องโฉมคแดง
- ๒๗. การศึกษาระดับต่าง ๆ
- ๒๘. ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข
- ๒๙. การศาล อำนาจศาล การพิพากษา ตัดสิน การอุทธรณ์ฎีกา

๕. ความต้องการในการอ่านของชาวบ้าน

ความต้องการในการอ่านของชาวบ้านนั้น ปรากฏว่าเรื่องสั้นเป็นเรื่องที่ชาวบ้านต้องการอ่านมากเป็นอันดับหนึ่ง คือมีผู้ต้องการอ่านจำนวน ๓๖ คน หรือร้อยละ ๖.๘๒ ส่วนประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านต้องการมีจำนวนน้อยที่สุดคือ เรื่องเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมการป้องกันและแก้ไข กับเรื่อง การเลี้ยงวัวควาย คือมีผู้ต้องการอ่านเพียงสองคน หรือร้อยละ ๐.๓๔ ประเภทของเรื่องต่าง ๆ ที่อยู่ในความต้องการอ่านของชาวบ้าน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๑. เรื่องสั้น คือ เรื่องซึ่งบรรจุคำประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที
๒. พุทธศาสนา
๓. การเลี้ยงปศุสัตว์
๔. การบันเทิง นักแสดง เช่น โลกดารมา ดาราบันเทิง
๕. ตลกขบขัน เช่น ชุติพล นิกร กิมหงวน
๖. นิทาน เช่น เรื่องปลาหมอก นิทานอีสป
๗. นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มจา พอลลาโหล
๘. การปฐมพยาบาล เช่น การปฐมพยาบาลแก้ตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาลถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก
๙. หนังสือเพลง

๑๐. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำนิตยกรรม การโอนมรดก การปฏิบัติเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การขอประกัน ตลอดจนการติดต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด
๑๑. โรค การป้องกัน การรักษา และการรักษา
๑๒. การเช็ดถูโซศกลาง สิ่งที่ยอด่างรายและล่างก็ รวมทั้งโหราศาสตร์
๑๓. การปรับปรุงตนเองและการดำเนินชีวิตให้ได้รับความสำเร็จ
๑๔. ประวัติศาสตร์
๑๕. ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ และลัทธิประชาธิปไตย
๑๕. ปัญหาการครองชีพ
๑๕. การกำจัดศัตรูพืช
๑๕. ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว
๑๕. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
๒๐. สารคดีท่องเที่ยว
๒๐. ชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ
๒๒. การประกอบอาหาร และการทำขนมชนิดต่าง ๆ
๒๓. ผจญภัย
๒๓. การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล
๒๔. สืบสวน
๒๔. วิชาว่าด้วยดิน ปุ๋ย และการไถ
๒๕. การเลี้ยงหมู
๒๕. การสำรวจ อำนาจหน้าที่ของตำรวจ การจับกุมผู้ร้าย การปฏิบัติของผู้ต้องหา
๒๕. การเลี้ยงไก่
๒๕. การช่างไม้
๓๑. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

- ๓๑. การศึกษาระดับต่าง ๆ
- ๓๑. การจัดบ้าน
- ๓๑. การซ่อมเครื่องมือเครื่องใช้ในบ้าน
- ๓๕. รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครองประเทศ
- ๓๕. ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น
- ๓๕. การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า
- ๓๕. การเลี้ยงปลา
- ๓๕. วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี
- ๔๐. การทุน
- ๔๐. การศาล อำนาจศาล การพิพากษา ทักสิน การอุทธรณ์ ฎีกา
- ๔๐. กฎและระเบียบราชการ อำนาจหน้าที่ของข้าราชการที่ประชาชนควรทราบ
- ๔๐. การทำนา
- ๔๔. การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน
- ๔๕. ปัญหาอาชญากรรม การป้องกันและแก้ไข
- ๔๕. การเลี้ยงควาย วัว

อภิปรายผล

๑. แหล่งความรู้ข่าวสารของชาวบ้าน

จากการจัดอันดับความสำคัญของแหล่งความรู้ข่าวสารที่เป็นรูปแบบในการรับทราบข่าวสารของชาวบ้านนั้น ปรากฏว่า เพื่อนบ้านมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมของชาวบ้านในชนบทมีการพบปะพูดคุยกันเป็นประจำ ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ แทบจะไม่มีใครใดที่ไม่รู้จักกัน ชาวบ้านในชนบทมีโอกาสที่จะร่วมสังสรรค์ประกอบกิจกรรมร่วมกันตลอดปี เช่นในพิธีบวชนาค แต่งงาน ทำบุญบ้าน การทำบุญในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ วันกรูษ วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา

วันออกพรรษา การลงแขกไถนา และเกี่ยวข้าว และแม่แต่ในงานเผาศพ ชาวบ้านในชนบทถือว่า กิจกรรมหรืองานเหล่านี้เป็นความจำเป็นที่ตนจะต้องเข้าร่วมด้วย เพราะความร่วมมือเหล่านั้นได้มี มาตั้งแต่ครั้งปู่ ย่า ตา ยาย ของตน และความสัมพันธ์ในการทำกิจกรรมร่วมกันเมื่อมาถึงลูกหลาน จึงยังคงมีต่อไป เนื่องด้วยชาวชนบทมีความเกี่ยวพันกันด้วย เหตุผลดังกล่าวแล้ว จึงทำให้ชาวบ้านใน ชนบทมีโอกาสพูดคุยกันเป็นประจำ และการคุยกันนั้นก็เป็นการบอกเล่าเรื่องราวของตนเองที่จะต้องทำอะไรเรื่องแปลก ๆ ใพบ ๆ มาพูดคุยกัน เรื่องแปลก ๆ ใพบ ๆ จากการพูดคุยกันของคนกลุ่มหนึ่งก็จะแพร่ขยายไปเรื่อย ๆ โดยการพูดคุยต่อ ๆ กันไป ในที่สุดชาวบ้านทุกคนหรือเกือบทุกคนก็จะทราบเรื่องนั้น ๆ ได้โดยการ พยายามพูดคุยกัน

อีกประการหนึ่งการที่เพื่อนบ้านเป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้านนั้น อาจเป็น เพราะสื่ออื่น ๆ ที่เข้ามาในการแพร่ความรู้ข่าวสาร เช่น วิทยุและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เข้าไม่ถึงชาวบ้าน โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์นั้น จากการวิจัยสภาพการอ่านหนังสือในชีวิตประจำวันของชาวบ้านพบว่าในชีวิต ประจำวันชาวบ้านได้อ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือมีรอยละ ๐.๕๗ อ่านหนังสือพิมพ์มีรอยละ ๑๗.๐๕ อ่าน วารสารมีรอยละ ๔.๑๑ อ่านตำราเรียนมีรอยละ ๑.๑๔ และอ่านเอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา สลากยั่ว มีรอยละ ๗๖.๑๔ นอกจากนั้นยังได้วิจัยพบว่าในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ชาวบ้านได้อ่านสิ่งพิมพ์ น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง มีถึงร้อยละ ๗๓.๒๕ ส่วนผู้ที่ได้อ่านมากกว่า ๒ ชั่วโมงขึ้นไปในสัปดาห์หนึ่ง ๆ นั้น มีเพียงร้อยละ ๑๑.๕๓ ด้วยเหตุนี้เพื่อนบ้านจึงเป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้านในชนบท

แหล่งความรู้ข่าวสารที่มีความสำคัญอันดับสองรองลงมาจากเพื่อนบ้าน ก็คือการได้เห็น ตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน ด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้วของคนในข้อที่ว่าชาวชนบทมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดปี จึงทำให้มีโอกาสได้พบได้เห็นสิ่งแปลก ๆ ใพบ ๆ จากเพื่อนบ้านของตนไปในตัวด้วย เป็นต้นว่า จากกำนันผู้ใหญ่บ้าน จากคนที่เคยเขาไปเที่ยว เขาไปศึกษา หรือไปประกอบอาชีพในที่ที่มีความเจริญ เช่นในตลาด อำเภอ จังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร ภายหลังเมื่อบุคคลเหล่านั้นกลับไปยังภูมิลำเนา ของตนก็ย่อมจะได้นำความเจริญหรือวิทยาการใหม่ ๆ ไปใช้ด้วย โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพ เช่นการทำนาปีละสองครั้ง การปลูกผัก การเลี้ยงสัตว์ การไถนุ้ย และปราบศัตรูพืช

นอกจากนั้นก็เป็นความรู้เกี่ยวกับการแพทย์ เช่นการโยธา การป้องกันรักษาโรค และสุขวิทยาใน
ครอบครัว เป็นต้น และเมื่อคนในหมู่บ้านเดียวกันใกล้ชิดกันเห็นเขา ก็อาจจะรองรับเอาไปปฏิบัติตาม
ถาวิธีการหรือเทคนิคใหม่ ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์

แหล่งความรู้ข่าวสารที่มีความสำคัญต่อชาวบ้านเป็นอันดับสามก็คือ วิทยุ ทั้งนี้เพราะ
วิทยุในปัจจุบันนี้มีราคาถูก ราคาประมาณเครื่องละ ๒๐๐ บาท ใช้งาน สามารถหิ้วไปไหนมาไหนได้
สะดวก ชาวบ้านแทบทุกครัวเรือนจะมีวิทยุเป็นของตนเอง และวิทยุจะเป็นสื่อสารมวลชน (Mass
Communication) ประเภทเดียวที่เข้าถึงประชาชนในชนบทได้โดยสะดวก ชาวชนบทนั้นเมื่อว่าง
จากการทำงานหรือแม่ค้าในขณะทำงานก็จะเปิดวิทยุฟังไปด้วย แต่เป็นที่น่าเสียดายที่การรับฟังวิทยุ
ของชาวชนบทนั้นแทบจะไม่มีสนใจฟังข่าวหรือสารคดีความรู้ จึงทำให้วิทยุซึ่งน่าจะเป็นแหล่ง
ความรู้ข่าวสารที่มีความสำคัญมากที่สุดของชาวบ้านกลับมาเป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่มีความสำคัญเป็น
อันดับสาม รองลงมาจากเพื่อนบ้าน และการเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน หรือทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
รายการข่าวสารหรือสารคดีความรู้ที่ทางสถานีวิทยุเสนอนั้นเป็นการยากเกินไปสำหรับชาวบ้านธรรมดา
ที่จะรับฟัง หรืออาจเป็นเพราะการเสนอข่าวสารหรือสารคดีความรู้ของทางสถานีวิทยุนั้นไม่ได้เน้นหรือ
เสนอซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ชาวบ้านจึงได้ทราบความรู้หรือข่าวสารจากวิทยุน้อยมาก เพราะจากการวิจัย
ได้พบความแตกต่างของการรับทราบความรู้ข่าวสารจากวิทยุของชาวบ้าน คือชาวบ้านได้รับทราบ
ประกาศวันกำหนดเลือกตั้ง และผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๔
จากวิทยุร้อยละ ๓๕.๐๕ ชาวบ้านได้รับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมชาวนาที่จังหวัดสุพรรณบุรี
เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๔ ร้อยละ ๑๔.๐๒ ทั้งนี้เพราะประกาศวันกำหนดวันเลือกตั้งและผลการ
เลือกตั้งนั้นได้ประกาศทางวิทยุทุกสถานีอยู่หลายวัน และวันละหลายครั้ง แต่ข่าวนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยม
ชาวนาที่จังหวัดสุพรรณบุรีนั้น แม้ทางวิทยุทุกสถานีจะเสนอข่าวก็ตาม แต่ก็เสนอเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้ง
และก็เป็นเวลาเพียงหนึ่งวันหรือสองวันเท่านั้น ดังนั้นในการแพร่ความรู้ข่าวสารให้แกชาวบ้านทางสถานี
ควรจะต้องใช้วิธีการเสนอข่าวสารซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และเสนอออกมาในรูปง่าย ๆ ไม่เป็น
วิชาการมากนัก ความรู้ข่าวสารจึงจะถึงและมีประโยชน์ต่อชาวบ้าน ทั้งนี้ถึงแม้ว่าวิทยุจะเข้าถึงชาวบ้าน
ได้ง่ายก็ตาม แต่ขอเสียของวิทยุก็มีในข้อที่ว่าชาวบ้านไม่สามารถจะพบทวนความรู้ข่าวสารที่วิทยุเสนอไป
แล้วได้

แหล่งความรู้ข่าวสารประเภทสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์จะเป็นรูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้าน เพราะหนังสือพิมพ์นั้นประกอบไปด้วยความรู้ข่าวสารทุกประเภท เป็นคนว่า ชาวเหตุการณ์บ้านเมือง ประกาศที่สำคัญต่าง ๆ ของทางราชการ ความรู้เกี่ยวกับการแพทย์ และการประกอบอาชีพ ซึ่งความรู้ข่าวสารเหล่านี้ล้วนปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับ นอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังมีราคาถูกและแพร่เข้าไปสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ ได้โดยง่าย แต่จากการวิจัยพบว่า สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ คือหนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน เป็นรูปแบบในการรับทราบความรู้ข่าวสารของชาวบ้านเป็นอันดับที่เก้า (ร้อยละ ๑.๐๓) จากจำนวนแหล่งความรู้ข่าวสารทั้งหมด ๑๖ แหล่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเศรษฐกิจของชาวบ้านยังไม่ดีพอที่จะซื้อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์อ่านเป็นประจำได้ ซึ่งเวทย์ ชโนปจัย (เวทย์ ชโนปจัย, ๒๕๑๓, จ - ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการเปิดรับสื่อมวลชน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของประชากรในเขตเมืองและชนบท ได้เสนอแนะไว้ว่าจำนวนประชาชนผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสื่อประเภทหนังสือพิมพ์มีมากในชนบท ซึ่งหากสามารถทำให้หนังสือพิมพ์สามารถแพร่เข้าถึงประชากรชนบทมากขึ้นแล้ว การสื่อสารโดยสื่อมวลชนประเภทนี้จะเป็นสื่อนำความคิด ทศนคติ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ จากเมืองออกไปสู่ชนบทได้มากและรวดเร็วขึ้น / แต่สภาพปัจจุบันของชาวบ้านในบึงขาคือซื้อประเภทสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์อยู่ยาก นอกจากนั้นสถานที่บริการหนังสือพิมพ์ เช่น ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย ร้านกาแฟ และวัด ซึ่งเป็นสถานที่บริการให้อ่านสิ่งพิมพ์ฟรี ก็อยู่ไกลไปจากหมู่บ้าน ซึ่งในโอกาสธรรมดาชาวบ้านจะไม่ไปยังสถานที่เหล่านั้น นอกจากจะมีธุระจำเป็น เช่น ไปตัดผม ไปเสริมสวย ไปจ่ายของในตลาด หรือไปทำบุญที่วัด ใน โอกาสนี้เท่านั้นที่ชาวบ้านจะได้มีโอกาสอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์หรือวารสาร และหนังสือพิมพ์หรือวารสารเหล่านี้ส่วนมากจะเป็นสิ่งพิมพ์ที่ล่วงเวลาแล้ว ดังนั้นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์จึงไม่เป็นรูปแบบในการรับทราบความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้าน

อีกประการหนึ่ง การที่หนังสือพิมพ์ไม่อยู่ในอันดับของการเป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้านนั้น อาจเป็นเพราะความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของชาวบ้าน เพราะจากการวิจัย ได้พบว่าชาวบ้านเป็นผู้อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ คือเป็นผู้ไม่เคยเข้ารับการศึกษเลย มีถึงร้อยละ ๑๓.๗๖ ซึ่งบุคคลประเภทนี้จะต้องไม่ได้รับความรู้ข่าวสารจากการอ่านแน่นอน

แหล่งความรู้ข่าวสารที่น่าสนใจอีกแหล่งหนึ่งก็คือ พระภิกษุสามเณร แต่เดิมมาวัดคือ พระภิกษุสามเณร เป็นสถานที่ให้การศึกษาเล่าเรียนเขียนอ่าน เป็นสถานที่อบรมศีลธรรมจรรยา และเป็นสถานที่แม่กระทั้งการรักษาโรคภัยไข้เจ็บของชาวบ้าน เมื่อกาลเวลาล่วงไป วัดคือพระภิกษุสามเณร เกือบจะไม่หลงเหลือความสำคัญคงลวไปเลย ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า พระภิกษุสามเณร เป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่มีความสำคัญต่อชาวบ้านน้อยที่สุด คือเป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่มีความสำคัญต่อชาวบ้านเป็นอันดับที่ ๑๕ ในจำนวนแหล่งความรู้ข่าวสารทั้งหมด ๑๖ อันดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาของพระภิกษุสามเณร โดยเฉพาะในสาขาที่ไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร จึงทำให้พระภิกษุสามเณรไม่สามารถเป็นแหล่งความรู้ของชาวบ้านได้ หรืออาจเป็นเพราะชาวบ้านไม่มีเวลาเพียงพอที่จะมาวัดก็ได้ ทั้งนี้เพราะการที่จะไปยังวัดนั้น ถ้าเดินไปจะต้องใช้เวลาประมาณ ๓๐ นาที และถ้านั่งเรือสองตอนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสามบาท จึงทำให้วัด คือพระภิกษุสามเณรไม่สามารถทำหน้าที่เป็นแหล่งความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้านได้

เป็นที่น่าสนใจว่าโทรทัศน์มีมิได้เป็นรูปแบบของการรับทราบความรู้ข่าวสารของชาวบ้านเลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโทรทัศน์มีราคาแพง ชาวบ้านไม่สามารถซื้อมาใช้ได้ หรือในกรณีที่ชาวบ้านมีฐานะการ เงินพอที่จะซื้อโทรทัศน์มาใช้ได้ แต่ก็จะต้องพบกับปัญหาเรื่องไฟฟ้า เพราะหมู่บ้านใหม่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ผู้ที่ซื้อโทรทัศน์มาใช้จะต้องมีเครื่องปั่นไฟด้วย จึงจะสามารถใช้โทรทัศน์ได้ ซึ่งสภาพเช่นนี้ทำให้ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เป็นสิ่งที่เหลือวิสัยสำหรับชาวบ้าน โดยเฉพาะเกษตรกรจะปฏิบัติได้ เพราะฐานะของเกษตรกรโดยส่วนใหญ่เป็นผู้อยากจน ดังนั้น โทรทัศน์จึงมิได้เป็นรูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสารประเภทใด ๆ ของชาวบ้านเลย

๒. ความสามารถในการอ่านของชาวบ้าน

จากผลการวิจัยความสามารถในการอ่านของชาวบ้านนี้ ปรากฏว่าชาวบ้านส่วนใหญ่อ่านแบบทดสอบได้คะแนนเต็มมีมากที่สุด (ร้อยละ ๒๖.๙๐) รองลงมาคือผู้ได้คะแนนต่ำสุด คือศูนย์คะแนน (ร้อยละ ๑๖.๘๘) นอกนั้นเป็นผู้ที่ได้คะแนนได้ ๑-๕ คะแนน ซึ่งผลออกมามีแนวโน้มว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ในระดับความสามารถของชาวบ้าน เพราะถ้าพิจารณาถึงภูมิหลังของชาวบ้านแล้ว จะเห็นว่าคุณสมบัติในการอ่านของชาวบ้านไม่พามีสภาพถึงขนาดนี้ คือ จากการวิจัยได้พบว่า ชาวบ้านใน

จำนวน ๑๓๖ คน เป็นผู้ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีถึง ๒๐ คน หรือร้อยละ ๑๑.๓๖ และในจำนวนนี้
ปรากฏว่ามีชาวบ้านที่อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง มีจำนวนถึง ๑๒๕ คน หรือ
ร้อยละ ๙๒.๖๕ ซึ่งคนที่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หรือแม้จบชั้นประถมศึกษา แต่ก็ไม่ได้อ่านเป็นประจำ
หลังจากออกโรงเรียนแล้ว ส่วนมากจะกลับลืมหนังสืออีก แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่ามีผู้ทำคะแนน
ไคศูนย์คะแนนเพียงร้อยละ ๑๖.๔๔ ซึ่งผู้ทำคะแนนไคศูนย์คะแนนนั้นก็มิได้หมายความว่า เป็นผู้อ่าน
หนังสือไปออกเลย เป็นแต่อ่านแบบทอดสายตา ๑๐ คำ หรือมากกว่านั้นเล็กน้อยเท่านั้น เป็นที่น่าสังเกต
ว่าผลการวิจัยครั้งนี้โดยเฉลี่ยแล้ว เกี่ยวกับการวิจัยที่กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ,
๒๕๑๒ : ๑๗๓) ที่ได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดลำปาง
กล่าวคือผู้เข้าทดสอบทำคะแนนเฉลี่ยได้ ๗.๖๓ คะแนน และมีผู้ทำคะแนนได้เกินครึ่ง คือ ๕ คะแนน
ร้อยละ ๗๔.๔๑ ส่วนผลการวิจัยในครั้งนี้ปรากฏว่ามีผู้ทำคะแนนเฉลี่ยไคคนละ ๖.๑๕ คะแนน และมี
ผู้ทำคะแนนได้เกินครึ่ง คือ ๕ คะแนนขึ้นไป ร้อยละ ๖๕.๓๑

๓. สภาพเกี่ยวกับการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

ในด้านความสนใจในการอ่านประเภทของสิ่งพิมพ์ ปรากฏว่าชาวบ้านสนใจอ่านหนังสือพิมพ์
มาก เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้เป็นเพราะหนังสือพิมพ์ได้เปรียบกว่าสิ่งพิมพ์ชนิดอื่น เป็นต้นว่า ราคาถูก
ชาวสกล เรื่องราวสว่นมักจบในฉบับ หนังสือพิมพ์มีเรื่องเกือบทุกประเภท ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านจบ
ทั้งฉบับ เพียงแคสนใจเรื่องใดก็ตามเรื่องนั้น ทำให้ประหยัดเวลาของผู้อ่าน นอกจากนี้หนังสือพิมพ์
ยังมีภาพประกอบ ภาษาที่สั้น ง่าย และเข้าใจความ ประการสำคัญคือการพาคนหัวข่าวซึ่งเป็นแรงดึงดูดใจ
ให้ผู้อ่านเกิดความสนใจอ่านเรื่องราวโดยตลอด แต่จากการวิจัยได้พบว่าในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน
นั้น ได้อ่านสิ่งพิมพ์ประเภทไปปลิว ไปโฆษณา ฉลากยา อักษรตามกล่องผงซักฟอก และใบปลิวมาก
เป็นอันดับหนึ่ง เพราะเอกสารประเภทนี้เป็นสิ่งที่ปะปนอยู่กับชีวิตประจำวันของชาวบ้าน เช่น ไปโฆษณา
เครื่องสำอาง ไปโฆษณาปุ๋ย ไปโฆษณาของภาพยนตร์เร ไปโฆษณาสรรพคุณยาแก้ไข้แก้ปวด ซึ่งเอกสาร
ดังกล่าวนี้จะมีผู้นำมาคิดไว้เพื่อแจ้งให้ชาวบ้านทราบ อีกกรณีหนึ่ง เมื่อชาวบ้านได้ซื้อสินค้ามากก็จะได้อ่าน
หนังสือจากสินค้านั้น เช่น อักษรตามกล่องผงซักฟอก อักษรตามฉลากยา อักษรตามกล่องหรือห่อเครื่อง
สำอาง นอกจากนี้ไม่ว่าโอกาสชาวบ้านอาจจะได้รับใบปลิวจากธนาคารหรือได้รับบัตรเชิญ

เข้าร่วมในการกุศล เช่น บวชนาค แต่งงาน และโกนจุก เป็นต้น ซึ่งเอกสารดังกล่าวนี้เองที่ชาวบ้านได้มีโอกาสอ่านมากกว่าสิ่งพิมพ์ชนิดอื่น ชาวบ้านส่วนใหญ่แม้จะสนใจอ่านหนังสือ แต่ก็มิได้อ่านตามความต้องการ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ของการไม่ได้อ่านนั้น เนื่องมาจากการไม่มีสิ่งพิมพ์อ่าน กว๊ายเหตุนี้จึงมีผู้ตอบคำถามว่าได้อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง ถึง ๑๒๕ คน หรือร้อยละ ๗๓.๒๕ ซึ่งตัวเลขดังกล่าวแล่นเป็นที่น่าสนใจมากสำหรับการพัฒนาบุคคลในระบอบประชาธิปไตย

ในด้านการจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านของชาวบ้าน มีผู้ตอบว่าสามารถจะซื้อสิ่งพิมพ์อ่านได้ร้อยละ ๕๖.๘๒ ถ้ามีความต้องการอ่าน อันนี้มิได้หมายความว่าชาวบ้านซื้อสิ่งพิมพ์อ่านเป็นประจำ เป็นแต่ให้การยืนยันว่ามีฐานะพอที่จะซื้ออ่านได้เท่านั้น แต่ในชีวิตประจำวันชาวบ้านหาได้ซื้อสิ่งพิมพ์อ่านเป็นประจำไม่

การจัดหาสิ่งพิมพ์อ่านที่น่าสนใจอีกวิธีหนึ่งก็คือ ชาวบ้านร้อยละ ๕๖.๘๒ จะหาอ่านตามร้านกาแฟ ร้านกัณม ร้านเสริมสวย และวัด ร้อยละ ๔๐.๓๔ เพราะตามสถานที่เหล่านี้ นอกจากวัด จะจัดสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ไว้บริการลูกค้า สำหรับวัดนั้นส่วนใหญ่พระภิกษุสามเณร โดยเฉพาะเจ้าอาวาส จะเป็นผู้อ่าน ต่อจากนั้นผู้ที่ไปทำบุญที่วัดหรือไปทำงานให้วัดก็จะถือโอกาสยืมสิ่งพิมพ์นั้นอ่านต่อ

เป็นที่น่าสังเกตว่าโรงเรียนซึ่งน่าจะเป็นสถานที่บริการสิ่งพิมพ์ให้แก่ชาวบ้าน แต่ปรากฏว่าโรงเรียนกลับไม่ได้ทำหน้าที่นี้เลย โรงเรียนในต่างจังหวัดส่วนมากคงทำหน้าที่ให้การศึกษาแก่กุลบุตรกุลธิดาผู้อยู่ในโรงเรียนเท่านั้น ส่วนผู้ที่ไม่ได้กำลังศึกษาหรือจบการศึกษาไปแล้ว โรงเรียนจะถือว่าพณภาระที่จะต้องให้การศึกษารื้อให้บริการ ไม่ว่าจะในคันใด ๆ.

๔. ความสนใจในการอ่านของชาวบ้าน

จากผลการวิจัยปรากฏว่าประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจอ่านนั้นมีเพียงสามอันดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย ส่วนระดับความสนใจที่มากที่สุดและน้อยที่สุดนั้น ไม่มีเรื่องประเภทใดที่อยู่ในความสนใจของชาวบ้านในระดับดังกล่าว ประเภทของเรื่องที่ชาวบ้านสนใจอ่านอยู่ในระดับความสนใจมากสามประเภท เรียงตามลำดับคือ พระพุทธศาสนา การปฐมพยาบาล และเรื่องสั้น

เรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนานั้น เป็นเรื่องที่ชาวบ้านสนใจมาก เป็นอันดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชาวบ้านมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นชีวิตจิตใจ ชีวิตประจำวันของชาวบ้านส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับวัดมาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่วัยเด็กพออายุครบ เกณฑ์เข้าเรียนก็จะเข้าเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในบริเวณวัด เด็กชายบางคนพอแม่อาจจะนำตัวมาฝาก เป็นศิษย์วัด และชายเมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ก็จะบวชเป็นพระภิกษุ นอกจากนั้นชาวบ้านทั้งหญิงและชาย เมื่อเข้าวัยชราก็จะเข้าวัดรักษาศีลฟังธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นประจำ จะเห็นว่าชีวิตของชาวบ้านนั้นเกี่ยวข้องกับวัดโดยตลอด ด้วยเหตุนี้เรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา จึงเป็นเรื่องที่ชาวบ้านสนใจมาก เป็นอันดับหนึ่ง

เรื่องเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เป็นเรื่องที่ชาวบ้านสนใจอย่างมาก เป็นอันดับสอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านยังต้องพึ่งตนเอง ชาวบ้านยังขาดสุขภาพดี สถานอนามัยและโรงพยาบาล ชาวบ้านยังไม่มีความรู้ในเรื่องการปฐมพยาบาลและการรักษาตามวิธีที่ถูกต้อง การปฐมพยาบาลของชาวบ้านในชนบทนั้นส่วนมากก็จะใช้วิธีแบบหมอกลางบ้าน คือกระทำกันตามที่เคยพบเห็นมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ ซึ่งวิธีดังกล่าวอาจจะถูกหรือผิดก็ได้

- อนึ่ง แม้ว่าในชนบทจะมีหมอประจำตำบลก็ตาม แต่สภาพหลาย ๆ อย่างไม่อำนวยให้ชาวบ้านได้ติดต่อกับหมอประจำตำบลมากนัก เช่นชาวบ้านอยู่ห่างไกลจากหมอประจำตำบล นอกจากนั้นหมอประจำตำบลในชนบทยังต้องประกอบอาชีพอย่างอื่นนอกจากรักษาพยาบาล ผลก็คือชาวบ้านกับหมอประจำตำบลยังอยู่ในสภาพพบปะกันยาก เพราะทางคนก็ต้องประกอบอาชีพของตน ดังนั้นชาวบ้านจึงมีความสนใจในการอ่านเรื่องเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลอยู่ในอันดับสูง เพราะสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านในชนบทนั้นยังอยู่ในลักษณะที่ต้องพึ่งตนเองในแง่ของสวัสดิศึกษา

เรื่องสั้น ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของชาวบ้าน ชาวบ้านมีความสนใจอ่านเรื่องสั้นมาก เป็นอันดับสามรองจากเรื่องประเภทพระพุทธศาสนา และเรื่องการปฐมพยาบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเรื่องสั้นมีหลายรส อ่านจบได้ในระยะเวลาอันสั้น คือประมาณ ๕-๑๐ นาที กับที่ชาวบ้านไม่ค่อยอ่านหนังสือเป็นประจำ คือจากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภากาอ่านของชาวบ้านนั้น ได้พบว่าชาวบ้านได้อ่านหนังสือในสัปดาห์หนึ่ง ๆ น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง มีถึงร้อยละ ๗๖.๖๕ ดังนั้นจึงเป็น

ธรรมดาอยู่เองที่คนไม่ค่อยอ่านหนังสือเป็นประจำ ย่อมไม่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือ และคนที่ไม่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือ ย่อมจะไม่มีความตั้งใจอ่านเรื่องยาว ๆ ด้วยเหตุนี้เรื่องสั้นจึงเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของชาวบ้านเป็นส่วนใหญ่

อีกประการหนึ่งการที่เรื่องสั้นอยู่ในความสนใจของชาวบ้านนั้น อาจเป็นเพราะชาวบ้านไม่มีเวลาอ่านหนังสือ เพราะจากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการอ่านหนังสือของชาวบ้าน ได้พบว่าสาเหตุสำคัญที่สุดที่ชาวบ้านไม่ค่อยอ่านหนังสือนั้นเนื่องมาจากไม่มีเวลาอ่าน เพราะต้องประกอบอาชีพมีถึงร้อยละ ๓๖.๓๖ ดังนั้นเรื่องสั้นจึงเหมาะกับสภาพการอ่านและสภาพการประกอบอาชีพของชาวบ้าน

เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีเรื่องประเภทใดเลยที่อยู่ในระดับความสนใจ มากที่สุด และน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชาวบ้านโดยส่วนใหญ่ไม่ค่อยอ่านหนังสือเป็นประจำ จึงมิได้มีความสนใจที่จะอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และในขณะที่เดียวกันก็ไม่ปฏิเสธที่จะไม่อ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเช่นกัน ทั้งนี้เพราะความขาดแคลนสิ่งพิมพ์สำหรับอ่านจึงต้องรับเรื่องทุกประเภท เข้าลักษณะเรื่องประเภทใดก็อ่านได้ หรือมีอ่านดีกว่าไม่มีอ่านเสียเลย นอกจากนี้แล้วยังอาจจะเนื่องมาจากความสามารถในการอ่านของชาวบ้านด้วย ด้วยเหตุนี้ชาวบ้านจึงได้ให้ความสนใจแก่เรื่องประเภทต่าง ๆ ในระดับ สนใจมาก สนใจปานกลาง และสนใจน้อย

๘. ความต้องการในการอ่านของชาวบ้าน

จากผลการวิจัยในเรื่องความต้องการในการอ่านของชาวบ้าน ปรากฏว่าเรื่องสั้นเป็นเรื่องที่อยู่ในความต้องการของชาวบ้านมาก เป็นอันดับหนึ่ง เรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนารับอันดับสอง และเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์เช่น เป็ด ไก่ อันดับสาม เป็นที่น่าสังเกตว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการอ่านนั้นได้ผลแตกต่างไปจากความสนใจในการอ่าน กล่าวคือ ชาวบ้านสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเป็นอันดับหนึ่ง แต่มีความต้องการอ่านเรื่องสั้นมากเป็นอันดับหนึ่งหรือชาวบ้านสนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับการปฐมนิเทศมากเป็นอันดับสอง แต่มีความต้องการอ่านเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเป็นอันดับสอง เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจ

และความต้องการในการอ่าน มีลักษณะการตอบแตกต่างกัน คือแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจ กำหนดให้ผู้ตอบตอบทุกข้อว่า มีความสนใจอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ตามวิธีมาตราส่วนประมาณค่า ส่วนแบบสอบถามความต้องการในการอ่าน กำหนดให้ผู้ตอบแต่ละคนเลือกรื่องที่ต้องการอ่านมากที่สุดเพียงสามประเภท จากเรื่องทั้งหมด ๔๖ ประเภท เมื่อมีข้อจำกัดในการเลือกตอบ ผู้ตอบจึงเลือกรื่องที่ตนต้องการอ่าน ซึ่งการเลือกนั้นบางคนอาจเลือกตามความสนใจพื้นฐานของตน แต่บางคนอาจเลือกเพราะสภาพแวดล้อม โดยไม่มีความสนใจเป็นองค์ประกอบ เช่นเลือกเพราะสภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ดังนั้นผลการวิจัยในเรื่องความสนใจและความต้องการในการอ่านจึงไม่สอดคล้องกัน ซึ่งผลการวิจัยความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่ได้ออกมาแตกต่างกัน มีผลดีในแง่ของการจัดสิ่งพิมพ์ให้แกชาวบ้านได้อ่าน คือถ้างบประมาณในการจัดสิ่งพิมพ์เพื่อชาวบ้านมีเพียงพอ ก็ไม่เป็นปัญหาในการจัดหาสิ่งพิมพ์ให้ชาวบ้านได้อ่าน เพราะสามารถจัดสิ่งพิมพ์ทุกประเภทที่ชาวบ้านสนใจหรือต้องการอ่านได้ แต่ถ้าในกรณีที่มีงบประมาณจำกัด ก็สมควรจัดหาสิ่งพิมพ์ตามความต้องการของชาวบ้าน ทั้งนี้เพราะประเภทของเรื่องที่อยู่ในการต้องการของชาวบ้านนั้นเป็นเรื่องที่ชาวบ้านได้ตัดสินใจเลือกมาจากเรื่องทั้งหมด ๔๖ ประเภท โดยเลือกรื่องที่ต้องการอ่านจริง ๆ เพียงสามประเภท

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะความคิดเห็นบางประการซึ่งผู้วิจัยก็คาดว่าจะประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับชาวบ้าน ทั้งโดยตรงและทางอ้อมดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะต่อกำนันและผู้ใหญ่บ้าน

จากผลการวิจัยได้พบว่าแหล่งความรู้ข่าวสารที่สำคัญของชาวบ้านคือ เพื่อนบ้าน ดังนั้นในการเผยแพร่ความรู้ข่าวสาร กำนันและผู้ใหญ่บ้านควรจะใช้ลูกบ้านของตนให้เป็นประโยชน์ในการเผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้มากที่สุด วิธีนี้ก็ก้อกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำความรู้ข่าวสารที่ต้องการจะเผยแพร่ไปสนทนากับลูกบ้านของตน โดยเลือกลูกบ้านที่เป็นคนชอบสังสรรค์สมาคมกับคนอื่น ทั้งนี้

ก็เพื่อลูกบ้านผู้นั้นจะได้เป็นผู้แพร่ความรู้ข่าวสารนั้นไปยังลูกบ้านคนอื่น ๆ ซึ่งวิธีนี้จะเป็นการประหยัดทั้งเวลาและแรงงานในการแพร่ความรู้ข่าวสารของกันนั้นและผู้ใหญ่บ้านใดเป็นอย่างดี แยกการกระจายความรู้ข่าวสารโดยวิธีนี้ อาจมีข้อบกพร่องในข้อที่ว่าชาวบ้านอาจไม่ได้รับความรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง เพราะในขณะทำการสื่อสาร ทั้งตัวผู้แพร่ความรู้ข่าวสารและตัวผู้รับ อาจมีความเข้าใจไม่ตรงกัน และเมื่อผู้รับนำความรู้ข่าวสารนั้นไปเผยแพร่อีกครั้งหนึ่ง ความรู้ข่าวสารนั้นก็จะผิดไปเรื่อย ๆ ดังนั้นทั้งกันและผู้ใหญ่บ้านจะต้องระมัดระวังเรื่องการกระจายข่าวสารและต้องคอยสับรับฟังว่าลูกบ้านของตนได้ความรู้ข่าวสารนั้นถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้แก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

๒. ข้อเสนอแนะต่อพัฒนากร

พัฒนากร เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับชาวชนบทในคาบที่ตองนำความรู้และวิทยาการสมัยใหม่ไปเผยแพร่ โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรม เช่นการทำนาปีละ ๒ ครั้ง การปลูกฝ้าย วิธีใหม่ การเลี้ยงสัตว์ ตลอดจนการใช้ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืช ซึ่งความรู้เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นแก่ชาวชนบทเมื่ออาชีพในการ เกษตรกรรมเป็นอย่างยิ่ง เพราะเกษตรกรในชนบทของเรายังใช้วิธีการกระทำเป็นแบบเก่าอยู่ พัฒนาการควรจะต้องเร่งเผยแพร่ความรู้และวิธีการใหม่ ๆ ให้แก่ชาวชนบท ทั้งนี้เพื่อให้การผลิตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการ เผยแพร่ความรู้ให้แก่ชาวชนบทนั้น ผู้วิจัยขอเสนอให้เผยแพร่ความรู้ให้แก่ชาวชนบทด้วยวิธีการให้เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน เพราะจากการวิจัยได้พบว่าแหล่งความรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่สำคัญที่สุดของชาวบ้านคือ การได้เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน ดังนั้นพัฒนากรควรจะใช้รูปแบบการ รับทราบความรู้ข่าวสารดังกล่าวนี้ให้เป็นประโยชน์ในการ เผยแพร่ความรู้ข่าวสาร วิธีการดังกล่าวนี้ก็คือแทนที่พัฒนากรจะนำความรู้ข่าวสารนั้นไปเผยแพร่แก่ชาวบ้านทุก ๆ ครอบครัว พัฒนาการก็จะ เลือกเผยแพร่ความรู้ข่าวสารนั้นในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ เฉพาะบางครอบครัว โดยเลือกเอาเฉพาะครอบครัวที่มีความสนใจมากเป็นพิเศษ ต่อจากนั้นพัฒนากรจะต้องให้การสนับสนุนครอบครัวดังกล่าวให้ลงมือกระทำการ เกษตรกรรมแผนใหม่อย่างจริงจัง ทั้งนี้ก็เพื่อหวังผลในด้านโฆษณา เพราะชาวชนบทนั้นจะยอมรับความรู้วิทยาการใหม่ ๆ ก็จะต้องเห็นผลจากการกระทำของผู้คนแล้ว และต่อจากนั้นพวกเขาก็จะยอมทำตาม ซึ่งวิธีการ เผยแพร่ความรู้ข่าวสารโดยการให้เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้านนั้น เป็นการประหยัดทั้งกำลังเงินและกำลังบุคคลมากกว่าจะ

เผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้แกทุกคน ๆ ครอบคลุม เพราะเท่าที่เป็นมาการเผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้แกประชาชนบนนั้น ปรากฏว่าได้รับผลไม่คุ้มค่ากับการลงทุน เนื่องจากมีผู้ยอมรับและนำเอาวิธีการใหม่ ๆ ไปใช้น้อยมาก ดังนั้นพัฒนาการควรจะใช้การเผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้แกประชาชนบนในด้านการประกอบอาชีพ โดยใช้รูปแบบการรับทราบความรู้ข่าวสาร การเห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ความรู้ข่าวสารให้แกประชาชนบนที่มากที่สุด

๓. ข้อเสนอแนะต่อผู้จัดการสถานีวิทยุ

สถานีวิทยุเป็นสื่อสารมวลชนชนิดเดียวที่เข้าถึงชาวชนบทได้โดยสะดวก แต่ความรู้ข่าวสารที่เสนอทางวิทยุนี้ผู้ฟังไม่สามารถจะพบเห็นได้ ทำให้ความรู้ข่าวสารที่เสนอไปนั้นไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้ฟังเท่าที่ควร ดังนั้นผู้จัดการรายการสถานีวิทยุควรที่จะเสนอความรู้ข่าวสารซ้ำหลาย ๆ ครั้ง โดยเฉพาะความรู้ข่าวสารที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพของชาวชนบท ทั้งนี้เพื่อเขาจะได้นำความรู้ข่าวสารนั้นไปปรับปรุงการประกอบอาชีพ ตลอดจนความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น เพราะจากการวิจัยได้พบว่าชาวบนใหม่ได้รับทราบประกาศวันกำหนดเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๔ จากวิทยุร้อยละ ๓๕.๐๕ แต่ได้รับทราบข่าวนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมชานาที่จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๑๔ เพียงร้อยละ ๑๔.๐๒ ทั้งนี้ก็เพราะความแตกต่างในด้านการเสนอข่าวของทางสถานีวิทยุ คือประกาศวันกำหนดเลือกตั้งนั้นทางสถานีวิทยุทุกสถานีได้เสนอให้ผู้ฟังทราบเป็นเวลาติดต่อกันหลายวัน และวันละหลายครั้ง แต่ชานายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมชานาที่จังหวัดสุพรรณบุรีนั้นถึงแม้ว่าทางสถานีวิทยุจะเสนอข่าวทุกสถานีก็ตาม แต่ก็เสนอข่าวติดต่อกันเพียงหนึ่งหรือสองวันเท่านั้น จึงเห็นได้ว่าการเสนอความรู้ข่าวสารซ้ำ ๆ และเสนอติดต่อกันนั้น มีความสำคัญต่อการรับทราบความรู้ข่าวสารของผู้ฟังเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแก่ผู้ฟังที่อยู่ในชนบท

๔. ข้อเสนอแนะต่อกองการศึกษาผู้ใหญ่

เนื่องจากชาวบนใหม่มีความสนใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์มากกว่าสิ่งพิมพ์ชนิดอื่น และในขณะเดียวกันก็มีความสนใจในการอ่านประเภทเรื่องต่าง ๆ อยู่ในระดับความสนใจน้อยมีจำนวนมากที่สุด ดังนั้นในสภาพการณ์ปัจจุบันนี้ การที่จะอ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านให้แกชาว-

บ้านใหม่จึงเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เพราะจากการที่ไคสนทนากับชาวบานพอสรุปได้ว่า ชาวบานมีความ
 พร้อมในการที่จะมีสถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน เช่น พร้อมที่จะสร้างที่อ่านหนังสือพิมพ์
 พร้อมที่จะมีผู้เก็บรักษาหนังสือพิมพ์ และพร้อมที่จะจัดการรับหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นตามระเบียบการของ
 กองการศึกษาผู้ใหญ่ ดังนั้นกองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงสมควร
 จัดตั้งที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านขึ้น ณ บ้านใหม่ ตำบลไผ่ทองคำ อําเภอบางปลาม้า
 จังหวัดสุพรรณบุรี และถ้าเป็นไปได้ควรจะจัดสิ่งพิมพ์ประเภทเรื่องสั้นและจุลสาร เล่มเล็ก ๆ สั้น ๆ
 ไปให้ชาวบานได้อ่านเพิ่มเติมอีกนอกจากหนังสือพิมพ์ เพราะจากการวิจัยไคพบว่า ชาวบานมีความ
 สนใจและความต้องการอ่านเรื่องสั้นอยู่ในอันดับสูง และเรื่องสั้นและจุลสาร เล่มเล็ก ๆ สั้น ๆ นั้น
 ควรจะเน้นหนักในเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การปรับปรุง
 ตนเองให้ได้รับความสำเร็จ เรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในด้านการค้าเลี้ยงสัตว์ เช่น การเลี้ยง
 เป็ด ไก่ ปลา และหมู และเรื่องเกี่ยวกับการบันเทิง เช่น เรื่องของนักร้อง นักแสดง ตลอดจน
 และนิทาน เป็นต้น เพราะจากการวิจัยปรากฏว่าเรื่องประเภทดังกล่าวอยู่ในความสนใจและความ
 ต้องการของชาวบานในอันดับสูง นอกจากนี้เรื่องสั้นและจุลสาร เล่มเล็ก ๆ สั้น ๆ นั้นยังเหมาะกับ
 สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตของชาวบานอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. ศึกษาแหล่งความรู้ข่าวสารและสภาพการอ่านของผู้นำ (กำนันและผู้ใหญ่บ้าน)
 ชาวบานในชนบท
๒. ศึกษาสภาพการรับฟัง ความสนใจ และความต้องการของชาวชนบทที่มีต่อ
 รายการวิทยุ
๓. ศึกษาความสนใจในการอ่านของชาวชนบทที่มีต่อคดดัมพ์ต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์
 รายวัน
๔. ศึกษาความสนใจและความต้องการในการอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ ของชาวบาน
 ที่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

๕. ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและความต้องการในการอ่านของชาวบ้านที่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน และที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน
๖. ศึกษาเปรียบเทียบสภาพการอ่านออกเขียนได้ของชาวบ้านในชนบทที่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านและที่ไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ชาญเลขา สารภี รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจของชุมชนชนบทแห่งหนึ่งในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๑, ๒๗ หน้า.

กฤษณันน์ สามะพุทธิ ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญกับการยอมรับเอาเครื่องจักรกลทันสมัยมาใช้ในการ
ทำนาของชาวนาในตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๕๑๔, ๑๑๗ หน้า.

การสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ ๑๑ - ๑๖ ปี, กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
๒๕๑๐, ๒๕๕ หน้า.

คณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการศึกษาระดับอนุบาลและประถมศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๑๕, นับจำนวนหน้าไม่ได้.

ณัฐ ประภาวิวัฒน์ "สัปดาห์หนังสือแห่งชาติ" วารสารทองสมุก ๑ : ๑๓ - ๒๒, มกราคม -
กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕.

ทิวดี, เมลวิล แผนการจัดหาหนังสือแบบทฤษฎีและกรณีศึกษา "สมาคมทองสมุกแห่งประเทศไทย
แปล สมาคมทองสมุกแห่งประเทศไทย ๒๕๐๖, ๒๑๖ หน้า.

บุญเลิศ สกสุชาติ การศึกษารูปแบบการแพร่กระจายสินค้าใหม่ ๆ ไปสู่ประชาชนในหมู่บ้านชนบท
เขตอำเภอมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๗, ๒๕๔ หน้า. (

รสา วงศ์ยังอยู่ "การสืบทอดเพื่อส่งเสริมการอ่าน" วารสารทองสมุก ๑ : ๓๐ - ๓๕,
มกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖.

ราชบัณฑิตยสถาน, กรม ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง
การเขียนชื่อ จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอเป็นอักษรโรมัน โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ
นายกรัฐมนตรี ๒๕๑๐, ๔๒ หน้า.

วารุณี ภูวสรกุล การเคลื่อนย้ายตาในการอ่านหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษา วิทยานิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๐๙, ๘๕ หน้า.

เวทย์ ชโนปจัย การศึกษาเปรียบเทียบการเปิดรับสื่อมวลชนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
ของประชากรในเขตเมืองและชนบท ปรินญาณิพนธ์ สังคมวิทยามหาบัณฑิต บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๓๒๒ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่ กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา
 กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๒, ๒๒๕ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง รายงานการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๔, ๒๒๕ หน้า.

สุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์ "แนวทางกำหนดความมุ่งหมายทั่วไปของการศึกษาโดยอาศัยพื้นฐาน
 ทางเศรษฐกิจ" วารสารคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ๖ : ๑๒๐ - ๑๒๖,
 มิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๑๓.

สตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย, สมาคม การประชุมศึกษาเรื่องหนังสือสำหรับผู้เริ่มอ่าน
 สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๑๔, ๑๕๐ หน้า.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน แบบเปรียบเทียบข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลระดับหมู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๑๕,
๑๖ และ ๑๗; จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานสถิติแห่งชาติ ๒๕๑๔, ไม่ปรากฏจำนวนหน้า.

สภาวิจัยแห่งชาติ, สำนัก ผู้นำในชนบทของประเทศไทย สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ ๒๕๑๔, ๘๓ หน้า.

สมชัย รักวิจิตร ความเป็นผู้นำในหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทุนวิจัย
 และพัฒนาการทหารระหว่างไทย - สหรัฐฯ ๒๕๑๔, ๔๐๔ หน้า. (

สุณีย์ ทองอินทร์เล็ก การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของการกระจายความคึกใหม่ไปสู่ชาวมุสลิม
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ปรินญาณิพนธ์ กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ๒๕๑๓, ๔๔ หน้า.

สุลักษณ์ กิวิรักษ์ ชวนอ่าน : วิจารณ์หนังสือต่าง ๆ แพร่พิทยา ๒๕๑๒, ๕๕๕ หน้า.

สุวิทย์ ปิงวรพันธ์ "วิธีที่จะให้หนังสือเข้าสู่ประชาชน" วารสารทองสมุท ๒ : ๑๔๗ - ๑๔๘, มีนาคม - เมษายน ๒๕๑๖.

อานนท์ อาภาภิรม มนุษย์กับสังคม : สังคมและวัฒนธรรมไทย โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ ๒๕๑๘, ๒๔๘ หน้า.

อุทิศ นาคสวัสดิ์ รายงานการวิจัยเรื่องภาวะการผลิตและการค้ากล้วยหอมทอง ม.อ. ๒๕๐๗ สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ ๒๕๐๘, ๘๘ หน้า.

อุทิศ นาคสวัสดิ์ รายงานการวิจัยเรื่องภาวะการผลิตและการหาตลาดฝ่าย และสินค้า ที่เกี่ยวข้องฝ่ายในประเทศไทย ม.อ. ๒๕๐๗ สำนักสภาวิจัยแห่งชาติ ๒๕๐๗, ๑๘๖ หน้า.

อุทิศ นาคสวัสดิ์ รายงานผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องภาวะการทำไรนาสวนผสมใน จังหวัดฉะเชิงเทรา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๕๐๘, ๑๐๕ หน้า.

เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็ก ม.ป.ท. ๒๕๑๖, ๑๖๕ หน้า.

Barnett, Stanley A., and others, Developmental Book Activities and Needs in Thailand, Agency for International Development, New York, 1967, 160 pp.

Carlsen, G. Robert, Books and the Teen-Age Reader; a Guide for Teachers, Librarians and Parents, Harper, New York, 1971 247 pp.

Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw-Hill, New York, 1958, 676 pp.

- Harfner, Lawrence E., Improving Reading in Secondary Schools,
The Macmilland Company, New York, 1967, 445 pp.
- Johnson, Palmer O., and Jackson, Robert W.B., Introduction to Statistical Method, Prentice-Hall, Englewood Cliff, New Jersey, 1953, 357 pp.
- Kuhn, Louis, Reading Materials and Printing Facilities in Six Northeast Changwats, USOM, Bangkok, 1970, 49 pp.
- Lionberger, Herbert, F., Adoption of New Ideals and Practices,
The Iowa State University Press, Iowa, 1961, 164 pp.
- Meanmas Chavalit, Survey of Preparation, Production, and Distribution of Literature for Children and Juveniles in Thailand, Department of Education Techniques, Ministry of Education, Bangkok 1966, 16 pp.
- Meanmas Chavalit, Survey Report on Reading Materials in Thailand,
Ministry of Education, Bangkok, 1966, 29 pp.
- Ministry of Education, Functional Literacy Linked with Agricultural Development, Ministry of Education, Bangkok, 1973, 314 pp.
- Palmer, Alice M., Textbook Needs in Thailand 1965 - 1980, USOL, Bangkok, 1965, 38 pp.

Robertson; Thomas S., Innovation Behavior and Communication,

Holt Rinehart and Winston, New York, 1971, 331 pp.

Rogers, Everett M., Social Change in Rural Society, a Textbook

in Rural Sociology, Appleton - Century - Crefts, New

York, 1960, 490 pp.

Schusster, Karl F., Social Research Method, Institute of Public

Administration Thammasart University, 1963, 144 pp.

Walker, Helen Mary, Elementary Statistical Methods, M. Holt and

Company, New York, 1958, 302 pp.

Udhis Narkswasdi, A Study on the Socio-Economics of the People

in the Development Areas of the North-East Thailand,

Community Development Department, Bangkok, 1965, 150 pp.

USOM, Coordination Center for Southeast Asia Studies,

Comprehension in the Rural Northeast of Thailand,

Communication Media Division, USOM, Bangkok, 1964, 101 pp.

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยม หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง
ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๒. อายุ ☐ ๑๕ - ๒๕ ปี ☐ ๒๖ - ๔๕ ปี ☐ ๔๖ ปีขึ้นไป

๓. จบการศึกษาชั้นใด ? ☐ ป.๑ ☐ ป.๒ ☐ ป.๓ ☐ ป.๔
☐ ไม่เคยรับการศึกษา ☐ อื่น ๆ ระบุ

๔. อ่านออกเขียนได้ระดับใด ? ☐ อ่านเขียนไม่ได้ ☐ อ่านเขียนได้แต่ไม่เกิน ป.๔
☐ อ่านเขียนได้ระดับ ป.๔ ☐ สูงกว่า ป.๔

๕. อาชีพ ☐ ทำนา ☐ รับจ้าง ☐ ค้าขาย
☐ เลี้ยงสัตว์ ☐ อื่น ๆ ระบุ

รายการความรู้ชาวสาร

ข. <u>ประเภทความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง</u> ๑. ข่าวการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลแก่ประชาชนผู้มิรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบริการฟรีในการขึ้นรถเมล์ รักษาพยาบาล และส่งบุตรเข้าเรียน ๒. ข่าวการจัดสรรเงินจากธนาคารไปให้ชาวนากู้ ๓. ข่าวนายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมชาวเขาที่จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๑๘ ค. <u>ประเภทความรู้เกี่ยวกับการแพทย์</u> ๑. สาเหตุของโรค การป้องกันรักษา และการรักษา ๒. อนามัยและความเป็นอยู่ในครอบครัว ๓. การเลี้ยงดูเด็ก	โทรทัศน์	วิทยุ	หนังสือ หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร และตำราเรียน	เจ้าหน้าที่อำเภอ จังหวัด	กำหนดให้ชุมชน	เทศาภิบาลจากเอกชน	ผู้สนใจ	เพื่อนบ้าน	ครู	พระภิกษุ สามเณร	พดลามาณะ	เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา	ป้ายโฆษณา	หมอบประจำตำบล	ภาพยนตร์เร	อื่น ๆ
---	----------	-------	---	--------------------------	---------------	-------------------	---------	------------	-----	-----------------	----------	----------------------------	-----------	---------------	------------	--------

ง. ประเภทความรู้เกี่ยวกับการอาชีพ

๑. การทำนาปีละ ๒ ครั้ง
๒. การเลี้ยงหมู ปลา เป็ด ไก่
๓. การทำสวนครัว การเลือกพันธุ์พืช
การใช้ปุ๋ย และการกำจัดศัตรูพืช
๔. การซ่อมเครื่องมือประกอบอาชีพ
เช่น เกลียน คันไถ คราด และ
การทูนแห

จ. ประเภทความรู้ทั่วไป

๑. ชาวสังคมในหมู่บ้าน เช่น การ
แต่งงาน บวชนาค โทนจุก และ
ทำบุญบ้าน
๒. ชาวในวงการบันเทิง เช่น การ
ภาพยนตร์ การนำร่อง การ
วิทยุโทรทัศน์

รายการความรู้ชาวสาร

๓. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งของฟุ่มเฟือย
เช่น ลิฟต์ตึก กินสอเขียนคิ้ว
ครีมแต่งหน้า และแฟชั่น
การแต่งกาย
๔. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องใช้ในบ้าน
เช่น เชือกไนลอน ถังน้ำ
ตะกร้าพลาสติก และรองเท้า
แกะฟองน้ำ
๕. ความรู้เกี่ยวกับราคาสินค้า เช่น
ราคาข้าวสาร ข้าวเปลือก
และน้ำตาล

โทรทัศน์	
วิทยุ	
หนังสือ หนังสือพิมพ์ จดสาร วารสาร และสารานุกรม	
เจ้าหน้าท้องถิ่น เกษตรกร	
กำนันผู้ใหญ่บ้าน	
เห็นตัวอย่างจากเพื่อนบ้าน	
ญาติพี่น้อง	
เพื่อนบ้าน	
ครู	
พระภิกษุ สามเณร	
พ่อค้าแม่ค้า	
เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา	
ป้ายโฆษณา	
หมอบประจักษ์ตาบอด	
ภาพยนตร์เร	
อื่น ๆ	

ตอนที่ ๓ ความสามารถในการอ่าน

ข้อทดสอบอ่าน

ในวันเด็ก ทานนวยกรัฐมนตรีกล่าวถึงความสำคัญของความรักชาติไว้อย่างน่าฟัง ทานเตือนเยาวชนว่าอย่าเห็นชาติอื่นดีกว่าชาติของเราเป็นอันขาด สิ่งใดที่เป็นของชาติไทย ต้องรักษาและหวงแหนเอาไว้ ในด้านวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของเรา ในขณะนี้มีสิ่งที่ไม่ดีไม่งามจากภายนอกเขามาปรากฏอยู่ เช่น การแต่งกายด้วยเครื่องนุ่งห่มที่สั้นมาก หรือ การแสดงที่ลามกตามไนท์คลับบางแห่ง เป็นต้น ทานนายกไชยอร่องไห้เยาวชนผู้รักชาติทั้งหลาย จงช่วยต่อต้านให้หมดสิ้นไปด้วย

(ให้ยืมมารับการทดสอบอ่านให้ฟัง ให้ขีดตัวที่อ่านผิดแต่ละตัว คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน อ่านผิด ๑ คำ ตัด ๑ คะแนน เวลาที่ใช้อ่านไม่ควรเกิน ๕ นาที)

สำหรับยืมทำการทดสอบ

คะแนนที่ได้	
คะแนนเต็ม	๑๐

ตอนที่ ๔ สภาพเกี่ยวกับการอ่านในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อให้ละเอียด แล้วพิจารณาตอบว่าข้อใดตรงกับสภาพของการอ่านของท่าน เมื่อพิจารณาได้แล้วโปรดกาเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างหน้าข้อความนั้น

๑. ท่านสนใจอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทใดมากที่สุด

..... หนังสือ

..... หนังสือพิมพ์

..... จดสาร

..... วารสาร

..... ตำราเรียน

..... เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา นิตยสาร

๒. ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านได้อ่านหนังสือจากสิ่งพิมพ์ประเภทใดมากที่สุด

..... หนังสือ

..... หนังสือพิมพ์

..... จดสาร

..... วารสาร

..... ตำราเรียน

..... เอกสารประเภทใบปลิว ใบโฆษณา นิตยสาร

อักษรตามกล่องธงชักฟอก และอักษรตามปฏิทิน เป็นต้น

๓. ในสัปดาห์หนึ่ง ๆ ท่านได้อ่านสิ่งพิมพ์ประมาณกี่ชั่วโมง

..... น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

..... ประมาณ ๑ - ๒ ชั่วโมง

..... ประมาณ ๒ - ๔ ชั่วโมง

..... ประมาณ ๔ - ๖ ชั่วโมง

..... มากกว่า ๖ ชั่วโมง

๔. การที่ท่านไม่ได้อ่านหนังสือ หรือได้อ่านบ้างแต่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของท่าน
สาเหตุที่สำคัญที่สุด เกิดจาก

- สายตาไม่ดี
- ไม่มีเวลาอ่าน เพราะต้องประกอบอาชีพ
- ไม่มีสิ่งพิมพ์อ่าน
- มีสิ่งพิมพ์อ่านแต่ไม่ตรงกับความต้องการ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕. ถ้าท่านต้องการที่จะอ่านสิ่งพิมพ์ ท่านจะหาอ่านได้โดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้ทุกข้อตามที่ท่าน
สามารถหาสิ่งพิมพ์อ่านได้)

- ซื้อ
- ขอยืมจากเพื่อนบ้าน
- ขอยืมจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน
- ขอยืมจากวัด
- ขอยืมจากโรงเรียน
- ขอยืมจากห้องสมุดประจำอำเภอและจังหวัด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ ๕ ความสนใจในการอ่าน

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อและประมาณค่า ว่า ท่านมีความสนใจเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด เมื่อประมาณได้แล้ว โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของท่าน

ประเภทของเรื่อง	มากที่สุด
๑. เรื่องสั้น คือเรื่องซึ่งบรรจุคำประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่ อ่านจบใน ๕ - ๔๐ นาที	
๒. นิทาน เช่น ปลาบู่ทอง นิทานอีสป	1
๓. นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แห่มจมา พอปลาไหล	
๔. การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มดแดง	
๕. หนังสือเพลง	
๖. การานักกรอง นักแสดง เช่น โลกคารา การานันเทิง	
๗. ตลกขบขัน เช่น ชุติพล นิกร กิมหงวน	
๘. สืบสวน	
๙. ผจญภัย	
๑๐. การเชื่อถือไสยกลาง สิ่งที่ยากกลางร้าย และดางที่ รวมทั้งโหราศาสตร์	
๑๑. สารคดีท่องเที่ยว	
๑๒. ชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ	
๑๓. ประวัติศาสตร์	

ประเภทของเรื่อง	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๒๕. การปรับปรุงตัวเอง และการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ				
๒๖. ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว				
๒๗. การเลี้ยงเด็ก				
๒๘. การจัดการบ้าน				
๒๙. ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น				
๓๐. การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า				
๓๑. การประกอบอาหารและการทำขนมชนิดต่าง ๆ				
๓๒. การทำนา				
๓๓. วิชาว่าถ้อยคำ ปู่ และการใช้				
๓๔. การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล				
๓๕. การกำจัดศัตรูพืช				
๓๖. การเลี้ยงหมู				
๓๗. การเลี้ยงควาย วัว				
๓๘. การเลี้ยงปลา				
๓๙. การเลี้ยงเบ็ด ไก่				
๔๐. การช่างไม้				
๔๑. การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน				
๔๒. โรค การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา				
๔๓. การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็ก ตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาลผู้ถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก				

ประเภทของเรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๔๔. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์					
๔๕. พุทธศาสนา					
๔๖. วัฒนธรรม ชนบทรอบนิยม ประเพณี					

ตอนที่ ๖ ความต้องการในการอ่าน

คำชี้แจง ให้ท่านเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามประเภทของเรื่องที่ท่านมีความต้องการอ่านมากที่สุด ๓ ประเภท หรือจะเติมเรื่องประเภทอื่นนอกจากนี้ ๓ ประเภทก็ได้

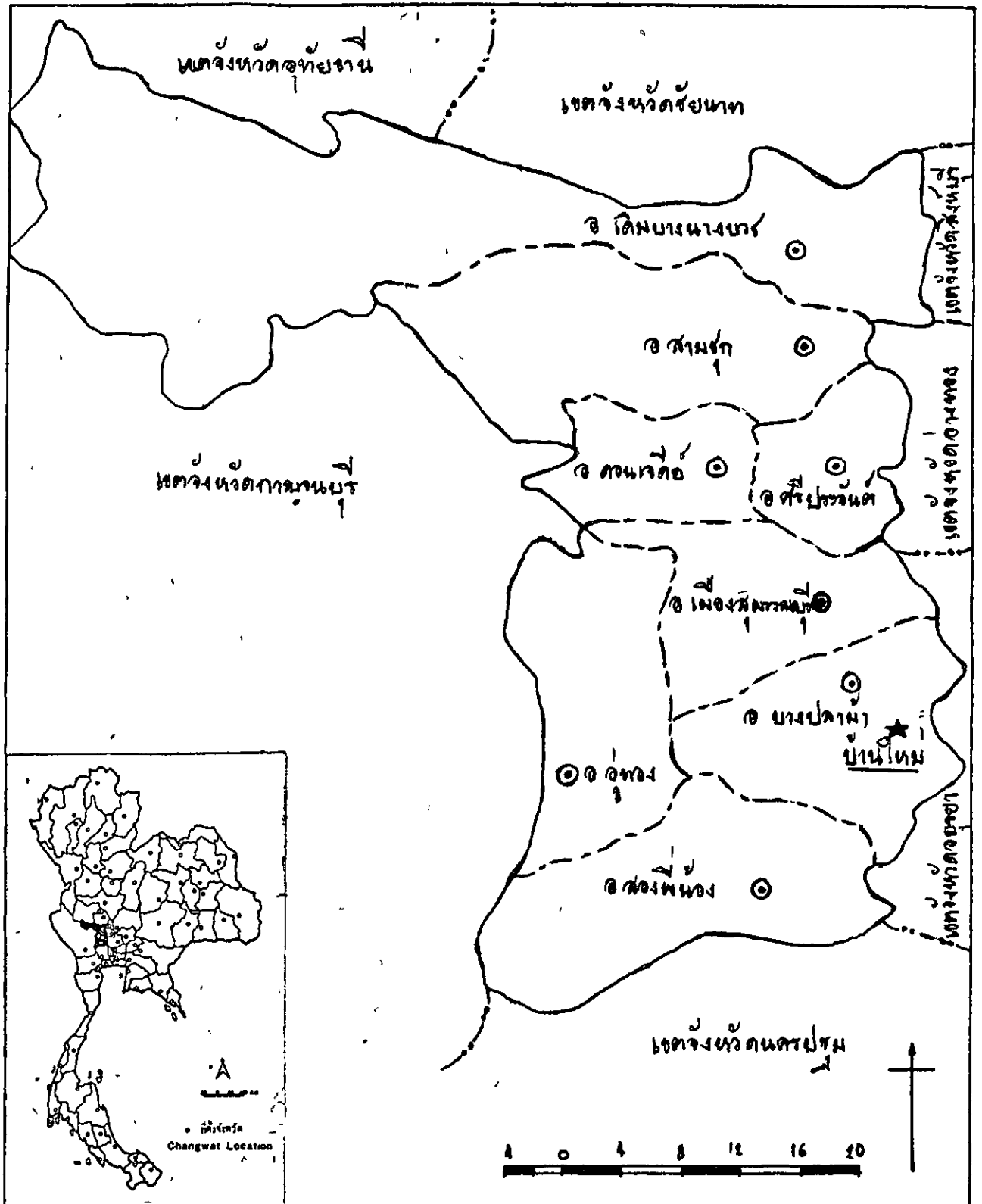
ประเภทของเรื่อง	เรื่องที่ท่านต้องการอ่าน
๑. เรื่องสั้น คือเรื่องมีบรรจุค่าประมาณ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ คำ หรือเรื่องที่อ่านจบในเวลา ๕ - ๔๐ นาที	
๒. นิทาน เช่น เรื่องปลาบู่ทอง นิทานอีสป	
๓. นวนิยาย เช่น เรื่องคุณหญิงนอกทำเนียบ แหม่มเจ้าพ่อปลาไหล	
๔. การ์ตูน เช่น เรื่องไอ้มกแกง	
๕. หนังสือเพลง	
๖. การานักร้อง นักแสดง เช่น โลกการา คารานันเทิง	
๗. ตลกขบขัน เช่น ชุกพล นิกร กิมหงวน	
๘. สืบสวน	
๙. การเชือดไก่ โชคผาง สิ่งที่ยกกลางร้ายและล้างดี	

ประเภทของเรื่อง	เรื่องที่น่าสนใจ
๑๐. ผจญภัย ๑๑. สงครามที่โหดเหี้ยม ๑๒. ชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ ๑๓. ประวัติศาสตร์ ๑๔. การศาล อำนาจศาล การพิพากษาคดีสิน การอุทธรณ์ ฎีกา ๑๕. การตำรวจ อำนาจหน้าที่ การจับกุม การปฏิบัติต่อผู้ต้องหา ๑๖. ปัญหาอาชญากรรม การป้องกัน และแก้ไข ๑๗. การบริหารส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๘. กฎและระเบียบข้าราชการ อำนาจหน้าที่ และสิ่งที่ประชาชนควรทราบ ๑๙. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป เช่น การทำสัญญาเงินกู้ จำนอง ขายฝาก การทำพินัยกรรม การไต่ถามรคก การปฏิบัติตนเมื่อตกเป็นผู้ต้องหา การป้องกัน ตลอดจนการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ในวงราชการ ๒๐. ลัทธิการเมือง เช่น ลัทธิคอมมิวนิสต์ ลัทธิประชาธิปไตย ๒๑. รัฐบาลกับการปกครองประเทศ นโยบายและวิธีการที่ใช้ในการปกครอง ๒๒. การศึกษาระดับต่าง ๆ ๒๓. ปัญหาการครองชีพ ๒๔. การแรงงาน ปัญหาการว่างงาน ๒๕. การปรับปรุงตัวเอง และการดำเนินชีวิตให้ไ้รับความสำเร็จ	

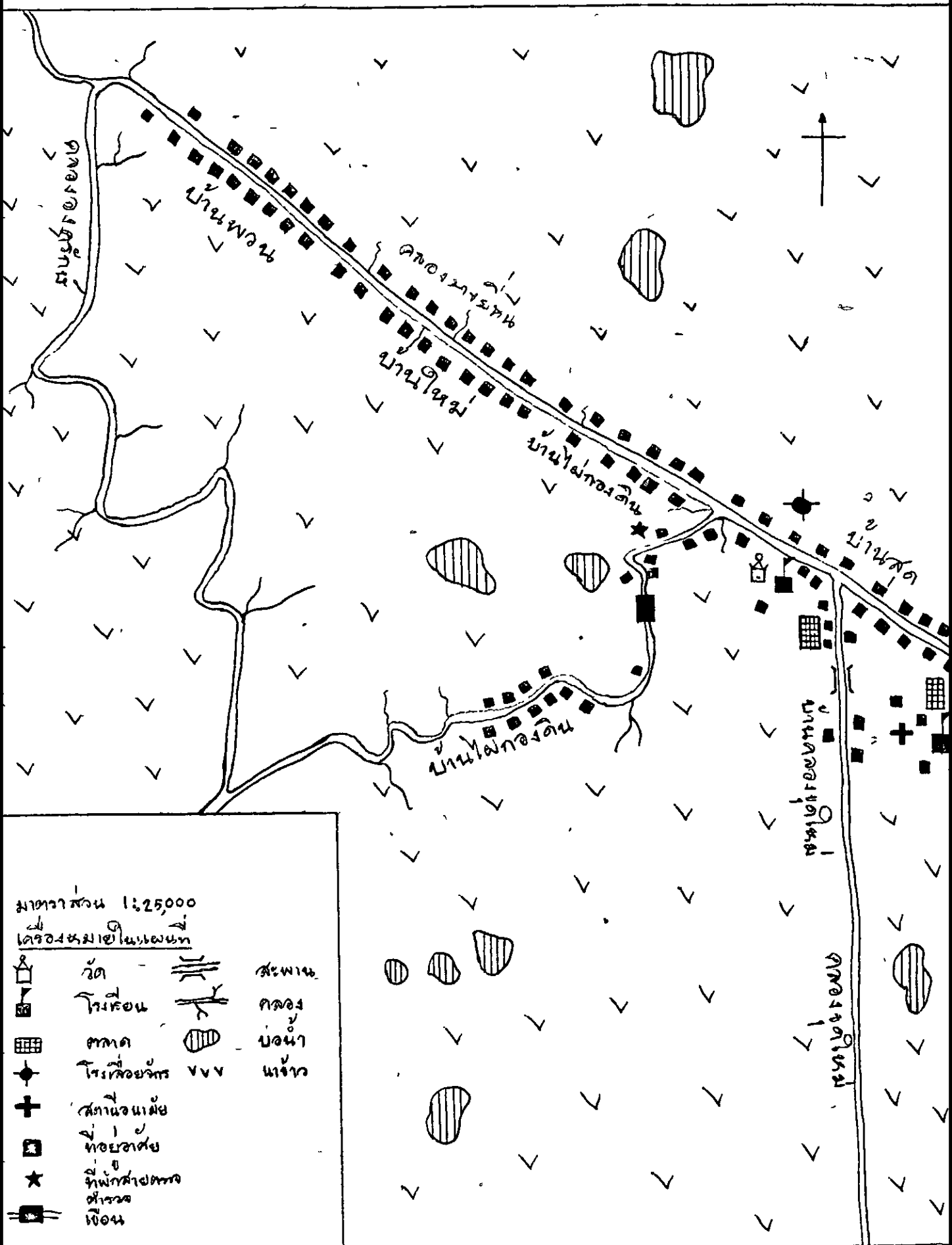
ประเภทของเรื่อง	เรื่องที่ท่านต้องการอ่าน
๒๖. ปัญหาเรื่องเพศ การสมรส การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว ๒๗. การเลี้ยงเด็ก ๒๘. การจัดบ้าน ๒๙. ศิลปะการแต่งกายและแฟชั่น ๓๐. การเลือกซื้อและการตัดเย็บเสื้อผ้า ๓๑. การทำกับข้าวและการทำขนมชนิดต่าง ๆ ๓๒. การทำนา ๓๓. วิชาว่าด้วยดิน ปุ๋ย และการใช้ ๓๔. การทำสวนครัว การปลูกต้นไม้เพื่อเอาผล ๓๕. การกำจัดศัตรูพืช ๓๖. การเลี้ยงหมู ๓๗. การเลี้ยงวัวควาย ๓๘. การเลี้ยงปลา ๓๙. การเลี้ยงเป็ดไก่ ๔๐. การช่างไม้ ๔๑. การซ่อมเครื่องมือและเครื่องใช้ในบ้าน ๔๒. โรคภัยไข้เจ็บ การป้องกัน การรักษา และการใช้ยา ๔๓. การปฐมพยาบาล เช่นการปฐมพยาบาลเด็ก ตกน้ำ การปฐมพยาบาลคนเป็นลม การปฐมพยาบาลคนถูกไฟไหม้หรือน้ำร้อนลวก	

ประเภทของเรื่อง	เรื่องที่น่าสนใจ
๔๔. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์	
๔๕. พุทธศาสนา	
๔๖. วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี	
๔๗. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	
๔๘.	
๔๙.	

ភាគដេញ ង.
សាស្ត្រាភិបាត្រ

แผนที่ ๑ แสดงอำเภอในจังหวัดสุพรรณบุรี และที่ตั้งหมู่บ้านใหม่

สภาพภูมิศาสตร์

๑. สภาพโดยทั่วไป บ้านใหม่ เป็นหมู่บ้านหมู่ที่ ๑ (ในจำนวน ๘ หมู่บ้าน) ของตำบลไผ่กองดิน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี มีครัวเรือน ๘๗ ครัวเรือน ประชากร ๒๕๐ คน เนื้อที่ทำนา ๑,๘๘๗ ไร่ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๑๓ : ตำบลไผ่กองดิน) พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ในหน้าแล้งจะมองเห็นพื้นที่ซึ่งเป็นหนองนา ถักตอกกันเป็นฝัก ในฤดูน้ำท่วม (ประมาณเดือนกันยายน ถึง เดือนพฤศจิกายน) จะมองเห็น หนองนาเหล่านี้กลายเป็นทะเลสาบ ชาวบ้านส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนเรียงรายไปตามสองฝั่งคลอง บางยี่หน ทั้งนี้เพราะสะดวกในการใช้ทำในฤดูแล้ง และการคมนาคมโดยทางเรือ อารักขาหลัก ของชาวบ้านส่วนใหญ่คือการทำนา รองลงมาได้แก่ รับจ้าง การเลี้ยงสัตว์ การขายของชำ และการจับปลา

๒. การคมนาคม การติดต่อกับภายนอกได้เพียง ชาวบ้านใช้วิธีเดินเท้า แต่ใน ฤดูน้ำท่วมจะใช้เรือพาย ส่วนการติดต่อกับสถานที่ใกล้เคียง ๆ ออกไป เช่น อำเภอบางปลาม้า หรือ จังหวัด จะใช้เรือสองตอนที่ยกขึ้นโดยสารถูกตลอดวันเป็นพาหนะ การคมนาคมโดย รถยนต์ในหมู่บ้านใหม่ยังไม่มี ทั้งนี้เพราะยังไม่มีทางรถยนต์

๓. ระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานที่สำคัญ ๆ

๓.๑ จังหวัด จากบ้านใหม่ถึงจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ ๒๗ กิโลเมตร

๓.๒ อำเภอ จากบ้านใหม่ถึงอำเภอบางปลาม้า ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร

๓.๓ วัด โรงเรียน ตลาด สถานีอนามัย จากบ้านใหม่ถึงสถานที่เหล่านี้ ระยะทางประมาณ ๒ - ๓ กิโลเมตร

๔. การติดต่อกับสถานที่สำคัญ ๆ ดังกล่าว

๔.๑ อำเภอ จังหวัด จากบ้านใหม่ขึ้นเรือสองตอนไปขึ้นที่บางยี่หน กาโดยสาร ๕ บาท จากบางยี่หนขึ้นเรือสองแถวไปยังอำเภอบางปลาม้า กาโดยสาร ๑ บาท และจากบางปลาม้าถึงจังหวัดสุพรรณบุรี เสียโดยสารอีก ๑ บาท รวมกา โดยสารทั้งหมดเป็นเงิน ๗ บาท

๔.๒ วัด โรงเรียน ตลาด สถานีอนามัย ชาวบ้านสามารถไปยัง
 ,สถานที่ดังกล่าวได้โดยการเดินเท้าไปตามคันดิน ใช้เวลาประมาณ ๓๐ - ๔๐ นาที
 หรือจะโดยสารเรือสองตอนไปก็ได้ โดยเสียค่าโดยสาร ๓ บาท ในกรณีจำเป็นที่
 ต้องนำสัมภาระติดตัวไปมาก ๆ ชาวบ้านจะเช่าเรือพายเป็นพาหนะไปยังสถานที่เหล่านั้น